

ພຣະທັມມັດທາຍ

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28

ຂ່າວປະເສີດເຮືອງພຣະເຢຊູຄຣິດ

ຮຽບຮຽງໂດຍ

ມັດທາຍ

MATTHEW

1 ລຳດັບເຊື້ອວົງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ

The Genealogy of Jesus the Messiah

(ລກ 3:23-28)

- 1 ຫນັງສືລຳດັບເຊື້ອວົງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດ ຜູ້ສືບຕະກູນເນື່ອງມາຈາກອັບຣາຮາມ
- 2 ອັບຣາຮາມມີບຸດຊາຍຊື່ອີຊາກ ອີຊາກມີບຸດຊາຍຊື່ຢາໂຄບ ຢາໂຄບມີບຸດຊາຍຊື່ຢູດາ ແລະອ້າຍນ້ອງຂອງຕີນ
- 3 ຢູດາມີບຸດຊາຍຊື່ເປເຣັດ ແລະເຊຣາ ເກີດຈາກນາງທາມາ ເປເຣັດມີບຸດຊາຍຊື່ເຣັດ ໂຣນ ເຣັດ ໂຣນມີບຸດຊາຍຊື່ຮາມ
- 4 ຮາມມີບຸດຊາຍຊື່ອາມິນາດາບ ອາມິນາດາບມີບຸດຊາຍຊື່ນາໂຊນ ນາໂຊນມີບຸດຊາຍຊື່ຊັນໂມນ
- 5 ຊັນໂມນມີບຸດຊາຍຊື່ໂບອັດ ເກີດຈາກຣາຮາບ ໂບອັດມີບຸດຊາຍຊື່ ໂອເບັດ ເກີດຈາກນາງຣູດ ໂອເບັດມີບຸດຊາຍຊື່ ເຢຊາຍ
- 6 ເຢຊາຍມີບຸດຊາຍຊື່ດາວິດ ຜູ້ຊົງເປັນກະສັດ ກະສັດດາວິດມີບຸດຊາຍຊື່ຊາໂລໂມນ ຊົງເກີດຈາກນາງຊິງແຕ່ກ່ອນເປັນພຣະຍາຂອງອູຣິຢາ
- 7 ກະສັດໂຊໂລໂມນຊົງມີບຸດຊາຍຊື່ ເຣໂຮໂບອາມ ເຣໂຮໂບອາມມີບຸດຊາຍຊື່ອະບີຢາ ອະບີຢາມີບຸດຊາຍຊື່ອາຊາ
- 8 ອາຊາມີບຸດຊາຍຊື່ຢາໂຮຊະຟາດ ຢາໂຮຊະຟາດມີບຸດຊາຍຊື່ໂຢຣາມ ໂຢຣາມມີບຸດຊາຍຊື່ໂອຊິຢາ
- 9 ໂອຊິຢາມີບຸດຊາຍຊື່ໂຍທາມ ໂຍທາມມີບຸດຊາຍຊື່ອາຂາດ ອາຂາດມີບຸດຊາຍຊື່ເຮເຊກິຢາ
- 10 ເຮເຊກິຢາມີບຸດຊາຍຊື່ມານາເຊ ມານາເຊມີບຸດຊາຍຊື່ອາໂມນ ອາໂມນມີບຸດຊາຍຊື່ໂຍຊິຢາ
- 11 ໂຍຊິຢາມີບຸດຊາຍຊື່ເຢຂິນຢາ ກັບພວກອ້າຍນ້ອງຂອງຕີນ ເກີດໃນເວລາຖືກກວາດໄປຍັງກຸງບາບີໂລນ
- 12 ຄັນຖືກກວາດໄປຍັງກຸງບາບີໂລນແລ້ວ ເຢຂິນຢາກໍມີບຸດຊາຍຊື່ຊະອັນທິເອນ ຊະອັນທິເອນມີບຸດຊາຍຊື່ສະຣູບາເບນ
- 13 ສະຣູບາເບນມີບຸດຊາຍຊື່ອາບິອຸດ ອາບິອຸດມີບຸດຊາຍຊື່ເອັນຢາກິມ ເອັນຢາກິມມີບຸດຊາຍຊື່ອາໂຊນ
- 14 ອາໂຊນມີບຸດຊາຍຊື່ຊາໂດກ ຊາໂດກມີບຸດຊາຍຊື່ອາຂິມ ອາຂິມມີບຸດຊາຍຊື່ເອັນລີອຸດ
- 15 ເອລີອຸດມີບຸດຊາຍຊື່ເອັນເລອາຊາ ເອັນເລອາຊາມີບຸດຊາຍຊື່ມັດທານ ມັດທານມີບຸດຊາຍຊື່ຢາໂຄບ
- 16 ຢາໂຄບມີບຸດຊາຍຊື່ໂຍເຊບ ຜູ້ເປັນສາມີຂອງນາງມາຣິອາ ພຣະເຢຊູຜູ້ທີ່ເອີ້ນວ່າພຣະຄຣິດ ກໍຊົງບັງເກີດມາຈາກນາງມາຣິອາຜູ້ນີ້
- 17 ດັ່ງນັ້ນນັບຕັ້ງແຕ່ອັບຣາຮາມລົງມາຈົນເຖິງກະສັດດາວິດຈຶ່ງເປັນສິບສີ່ຊົ່ວຄົນ ນັບຕັ້ງແຕ່ກະສັດດາວິດຈົນເຖິງຄາວຖືກກວາດໄປຍັງກຸງບາບີໂລນ ເປັນເວລາສິບສີ່ຊົ່ວຄົນ ແລະນັບຕັ້ງແຕ່ຄາວຖືກກວາດໄປຍັງກຸງບາບີໂລນຈົນເຖິງພຣະຄຣິດເປັນເວລາສິບສີ່ຊົ່ວຄົນ.

ພຣະກຳເນີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ

The Birth of Jesus the messiah

(ລກ 2:1-7)

- 18 ເລື່ອງພຣະກຳເນີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນດັ່ງນີ້: ຄົນາງມາຣີອາຜູ້ເປັນມານດາຂອງພຣະເຢຊູນັ້ນ ໄດ້ເປັນຄູ່ພັນກັບໂຢເຊບແລ້ວ ກ່ອນເວລາເຂົາໄດ້ເປັນຄູ່ຜົວເມັງກັນກຳກົດວ່າ ນາງມີທ້ອງແລ້ວດ້ວຍຮິດເດດພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດ
- 19 ຝ່າຍໂຢເຊບຜູ້ເປັນຄູ່ພັນຂອງນາງເປັນຄົນມີສິນທັມ ແຕ່ປານນັ້ນທ່ານບໍ່ຍາກໃຫ້ເລື່ອງນີ້ເປັນທີ່ອັບອາຍຂາຍຫນ້າແກ່ນາງ ຈຶ່ງຕັດສິນໃຈວ່າຈະຖອນພັນເສັງຢ່າງລັບໆ
- 20 ແຕ່ເມື່ອໂຢເຊບຍັງຄົດໃນເລື່ອງນີ້ຢູ່ ກໍມີເທວະດາຕົນນຶ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາປາກົດແກ່ໂຢເຊບໃນຄວາມຝັນວ່າ, “ໂຢເຊບບຸດດາວິດເອີຍ, ຢ່າຊູ່ຢ້ານທີ່ຈະຮັບນາງມາຣີອາມາເປັນເມັງຂອງເຈົ້າ ເພາະວ່າຜູ້ຊຶ້ງປະຕິສິນທິໃນທ້ອງຂອງນາງກໍເປັນໂດຍເດດພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດ
- 21 ນາງຈະປະສູດບຸດ ແລ້ວເຈົ້າຈຶ່ງຖວາຍນາມທ່ານວ່າ ເຢຊູ ເພາະວ່າທ່ານຜູ້ນີ້ແຫລະ, ຈະເປັນຜູ້ໃຜດໄພ່ພົນຂອງຕົນໃຫ້ລອດພົ້ນຈາກຄວາມຜິດບາບຂອງເຂົາ”
- 22 ການທັງປວງນີ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອຈະໃຫ້ສຳເຣັດ ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ດ້ວຍຜູ້ປະກາດພຣະທັມວ່າ,
- 23 “ເບິ່ງແມ, ຍິງພົມມະຈາຣີນັ້ນຈະມີທ້ອງແລະປະສູດບຸດຄົນນຶ່ງ ແລະເຂົາຈະເອີ້ນບຸດນັ້ນວ່າ ເອມານູເອນ” (ແປວ່າ “ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເຮົາທັງຫລາຍ”)
- 24 ເມື່ອໂຢເຊບຕື່ນຂຶ້ນກໍເຮັດຕາມຄຳທີ່ເທວະດາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງນັ້ນ ຄືຮັບເອົານາງມາຣີອາມາເປັນພັຣຍາຂອງຕົນ
- 25 ແຕ່ບໍ່ໄດ້ສົມສູ່ຢູ່ກັບນາງຈົນປະສູດບຸດຊາຍແລ້ວ ແລະໂຢເຊບໄດ້ເອີ້ນຊື່ບຸດນັ້ນວ່າ ເຢຊູ

2 ພວກໂທຣາຈານມາຈາກທິດຕາເວັນອອກ

The Visit of the Wise Men

- 1 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງປະສູດຢູ່ບ້ານເບດເລເຮັມແຂວງຢູດາຍໃນສມັຍຂອງກະສັດເຮໂຣດ ເບິ່ງແມ, ມີພວກໂທຣາຈານຈາກທິດຕາເວັນອອກມາຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ,
- 2 ຖາມວ່າ, “ກຸ່ມມານຜູ້ເກີດມາເປັນກະສັດຂອງຊາດຍິວນັ້ນຢູ່ທີ່ໃດ ເພາະເຮົາໄດ້ເຫັນດາວຂອງທ່ານປາກົດຂຶ້ນ ເຮົາຈຶ່ງມາເພື່ອຈະຂາບໄຫວ້ທ່ານ”
- 3 ຄັນກະສັດເຮໂຣດຊົງໄດ້ຍິນດັ່ງນີ້ແລ້ວກໍວຸ້ນວາຍພຣະທັຍ ທັງໂທກຸງເຢຣູຊາເລັມກໍພ້ອມກັນວຸ້ນວາຍດ້ວຍ
- 4 ເມື່ອກະສັດຊົງຮັບສິ່ງໃຫ້ປະຊຸມບັນດາປະໂຣທິດຕົນໃຫຍ່ກັບພວກນັກທັມຂອງປະຊາຊົນ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, “ຜູ້ເປັນພຣະຄຣິດນັ້ນຈະບັງເກີດຢູ່ທີ່ໃດ”
- 5 ເຂົາທູນຕອບວ່າ, “ໃນບ້ານເບດເລເຮັມແຂວງຢູດາຍ ເພາະຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ຂຽນໄວ້ດັ່ງນີ້ວ່າ,
- 6 “ບ້ານເບດເລເຮັມໃນແຜ່ນດິນຢູດາຍເອີຍ ເຈົ້າກໍບໍ່ແມ່ນຜູ້ເລັກນ້ອຍທີ່ສຸດ ໃນຖ້າມາກາງພວກເຈົ້ານາຍຂອງຢູດາຍ ເພາະວ່າເຈົ້ານາຍຜູ້ນຶ່ງຈະອອກມາຈາກເຈົ້າ ຜູ້ຊຶ້ງຈະປົກຄອງອິສຣາເອນໄພ່ພົນຂອງເຮົາ”
- 7 ແລ້ວເຮໂຣດໄດ້ຊົງເອີ້ນພວກໂທຣາຈານເຂົ້າມາເປັນການລັບ ຊົງຖາມເຂົາໄດ້ຄວາມຖ້ວນຖີ່ເຖິງເວລາທີ່ດາວນັ້ນໄດ້ປາກົດຂຶ້ນ
- 8 ແລ້ວກະສັດໄດ້ຊົງໃຫ້ພວກໂທຣາຈານໄປຍັງບ້ານເບດເລເຮັມສັ່ງວ່າ, “ຈົ່ງໄປຄົ້ນຫາກຸ່ມມານນັ້ນດ້ວຍຄັກແນ່ ເມື່ອພົບແລ້ວຈົ່ງກັບມາບອກເຮົາເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ໄປຂາບໄຫວ້ທ່ານເໝືອນກັນ”
- 9 ເມື່ອພວກໂທຣາຈານໄດ້ຍິນຄຳສັ່ງດັ່ງນີ້ກໍພາກັນອອກໄປ ເບິ່ງແມ, ດາວທີ່ເຂົາໄດ້ເຫັນເມື່ອປາກົດຂຶ້ນນັ້ນກໍໄດ້ນຳຫນ້າເຂົາໄປ ຈົນມາຢູ່ຊື່ສະຖານທີ່ກຸ່ມມານຢູ່ນັ້ນ
- 10 ເມື່ອພວກໂທຣາຈານໄດ້ເຫັນດາວນັ້ນແລ້ວກໍມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີອັນໃຫຍ່
- 11 ຄັນເຂົ້າໄປໃນເຮືອນກໍພົບກຸ່ມມານກັບນາງມາຣີອາມານດາຂອງທ່ານ ພວກເຂົາຈຶ່ງກຶ້ມລົງຂາບໄຫວ້ກຸ່ມມານນັ້ນ ແລ້ວໄຂທົບເອົາຊັບຂອງເຂົາອອກມາຖວາຍແກ່ກຸ່ມມານເປັນເຄື່ອງໂຄຣີບ ຄື ຄຳ, ກຳຍານ, ແລະຢາງໄມ້ຫອມ
- 12 ພຣະເຈົ້າຊົງເຕືອນເຂົາທາງຄວາມຝັນບໍ່ໃຫ້ກັບໄປເຝົ້າເຮໂຣດ ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງກັບໄປຍັງເມືອງຂອງຕົນໂດຍທາງອື່ນ

ໂຢເຊບພາກຸມມານໄປປະເທດເອຢິບ

The Escape to Egypt

- 13 ເມື່ອເຂົາໄປແລ້ວ ເບິ່ງແມ່, ມີເທວະດາຕົນນຶ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາປາກົດແກ່ໂຢເຊບທາງຄວາມຝັນແລ້ວກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນພາກຸມມານແລະມານດາໜີໄປຍັງປະເທດເອຢິບ ແລ້ວຄອຍຢູ່ທີ່ນັ້ນຈົນກວ່າເຮົາຈະບອກເຈົ້າ ເພາະວ່າ ເຮືອດຈະຊອກຫາກຸມມານເພື່ອຈະປະທານເສັງ”
- 14 ໂຢເຊບໄດ້ລຸກຂຶ້ນແລ້ວພາກຸມມານແລະມານດາໜີໄປຍັງປະເທດເອຢິບໃນເວລາກາງຄືນ
- 15 ແລະໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນຈົນເຮືອດສິ້ນພຣະຊົນແລ້ວ ການທີ່ເກີດຂຶ້ນດັ່ງນີ້ກໍເພື່ອຈະໃຫ້ສໍາເລັດ ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ໂດຍຜູ້ປະກາດພຣະທັມວ່າ, “ເຮົາໄດ້ເອີ້ນບຸດຂອງເຮົາອອກມາຈາກປະເທດເອຢິບ”

The Massacre of the Infants

- 16 ຄັນເຮໂຣດຊົງເຫັນວ່າພວກໂທຣາຈານຫລອກລວງຕົນກໍຊົງຮ້າຍຫລາຍ ຈຶ່ງໃຊ້ຄົນໄປຂ້າເດັກນ້ອຍຜູ້ຊາຍທັງໝົດໃນບ້ານເບດເລເຮັມແລະທີ່ໃກ້ຄຽງທົ່ວໄປ ຕັ້ງແຕ່ອາຍຸສອງຂວບລົງມາ ຊຶ່ງພໍດີກັບເວລາທີ່ກະສັດຊົງຊາບຈາກພວກໂທຣາຈານນັ້ນ
- 17 ເມື່ອນັ້ນກໍສໍາເລັດຕາມທີ່ຊົງກ່າວໄວ້ໂດຍເຢເຣມີຍາຜູ້ປະກາດພຣະທັມວ່າ,
- 18 “ໂຕ້ຍິນສຽງໃນບ້ານຮາມາ ເປັນສຽງຮ້ອງໄຫ້ແລະໂອຍຮໍ່າໄຮ ຄືນາງຮາເຊນຮ້ອງໄຫ້ນໍາລູກທັງຫລາຍຂອງຕົນ ນາງບໍ່ຮັບພັງຄວາມເລົ່າໂລມເພາະລູກນັ້ນບໍ່ມີແລ້ວ”

ກັບຄືນຈາກເອຢິບ

The Return from Egypt

(ລກ 2:39)

- 19 ຄັນເຮໂຣດສິ້ນພຣະຊົນແລ້ວ ມີເທວະດາຕົນນຶ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາປາກົດແກ່ໂຢເຊບ ທາງຄວາມຝັນທີ່ປະເທດເອຢິບ, ສັ່ງວ່າ,
- 20 “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນພາກຸມມານກັບມານດາໄປຍັງແຜ່ນດິນອິສຣາເອນ ເພາະຜູ້ທີ່ຊອກຫາພຣະກຸມມານນັ້ນຕາຍແລ້ວ”
- 21 ໂຢເຊບຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນພາກຸມມານກັບມານດາມາຍັງແຜ່ນດິນອິສຣາເອນ
- 22 ແຕ່ເມື່ອໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າ ອາເຄລາວໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແຂວງຢູດາຍແທນເຮໂຣດຜູ້ເປັນບິດາ, ໂຢເຊບກໍຢ້ານບໍ່ກ້າໄປທີ່ນັ້ນ ແລະເມື່ອໄດ້ຮັບຄໍາເຕືອນຈາກພຣະເຈົ້າທາງຄວາມຝັນ ໂຢເຊບກໍເລີຍໄປຍັງແຂວງຄາລີເລ,
- 23 ຈຶ່ງໄປອາໄສຢູ່ເມືອງນຶ່ງຊື່ນາຊາເຣັດ ເພື່ອຈະສໍາເລັດຕາມທີ່ຊົງກ່າວໄວ້ໂດຍຜູ້ປະກາດພຣະທັມວ່າ, “ທ່ານຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ໄທນາຊາເຣັດ”

3 ການປະກາດຂອງໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ

The Proclamation of John the Baptist

(ມຮກ 1:2-8; ລກ 3:1-20, 15-17; ຍຮ 1:19-28)

- 1 ຄາວນັ້ນໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕມາປະກາດໃນປ່າແຂວງຢູດາຍວ່າ,
- 2 “ຈົ່ງຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ ເພາະວ່າຮາຊອານາຈັກສວັນໄດ້ມາໃກ້ແລ້ວ.”
- 3 ແມ່ນໂຢຮັນຜູ້ນີ້ແຫລະທີ່ເອຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ, “ສຽງຂອງຜູ້ຮ້ອງໃນປ່າວ່າ ຈົ່ງຈັດແຈງທາງແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົ່ງເຮັດທຶນທາງຂອງພຣະອົງໃຫ້ຊື່ໄປ”
- 4 ໂຢຮັນຜູ້ນີ້ນຸ່ງເສື້ອຜ້າເຮັດດ້ວຍຂົນໂອດໂອ, ໃຊ້ສາຍທັງຮັດແອວ, ອາຫານຂອງທ່ານຄືຕັກແຕນແລະນໍ້າເຜິ້ງປ່າ
- 5 ຂະນະນັ້ນໂທກຸງເຢຣູຊາເລັມແລະຄົນທົ່ວແຂວງຢູດາຍ ແລະຄົນທັງປວງທີ່ຍູ່ຕາມລໍານໍ້າຢໍດາເນກໍອອກໄປຫາໂຢຮັນ
- 6 ພວກເຂົາໄດ້ສາຣະພາບຄວາມຜິດບາບຂອງຕົນ ແລະໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາຈາກໂຢຮັນໃນແມ່ນໍ້າຢໍດາເນ
- 7 ຄັນໂຢຮັນເຫັນພວກຟາຣີຊາຍແລະພວກຊາດູກາຍ ພາກັນມາຈໍານວນຫລວງຫລາຍເພື່ອຈະຮັບບັບຕິສະມາ ທ່ານຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ອ້າຍຊາດູຮ້າຍເຮີຍ, ໃຜໄດ້ບອກສູ່ໃຫ້ປົບໜີຈາກພຣະພິໂຣດທີ່ຈວນຈະມາເຖິງນັ້ນ

- 8 ເຫດສັນນັ້ນຈຶ່ງປະຕິບັດໃຫ້ໄດ້ຜົນສົມກັບການຖືມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃຫມ່
- 9 ແລະຢ່າຕັ້ງນິກາໃນໃຈວ່າ, “ພວກເຮົາມີອັບຮາຮາມເປັນບິດາເຄົ້າ” ເພາະເຮົາບອກພວກສູວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຮິດອາດຈະບັນດານໃຫ້ລູກຫລານເກີດຂຶ້ນແກ່ອັບຮາຮາມຈາກກ້ອນຫີນເຫລົ່ານີ້ກໍໄດ້
- 10 ບັດນີ້ຂວານວາງໄວ້ທີ່ເຫງົ້າຕົ້ນໄມ້ແລ້ວ ສັນນັ້ນໄມ້ທຸກຕົ້ນທີ່ບໍ່ເກີດຜົນດີຈະຖືກປັ່ນແລ້ວໂຍນຖິ້ມໃສ່ໄຟເສັງ
- 11 “ຝ່າຍເຮົາ ເຮົາໃຫ້ພວກສູຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ ໝາຍເຖິງການຖືມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ກໍແມ່ນ ແຕ່ຜູ້ທີ່ຈະມາພາຍຫລັງເຮົາກໍມີຮິດກວ່າເຮົາອີກ ຊຶ່ງເຮົາບໍ່ສົມຄວນຈະຈັບເກີບຂອງເພິ່ນໄປ ຝ່າຍຜູ້ນັ້ນຈະໃຫ້ພວກສູຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດແລະດ້ວຍໄຟ
- 12 ມືຂອງຜູ້ນັ້ນຖືດັງຟັດເຂົ້າ ເພິ່ນຈະເຮັດລານເຂົ້າຂອງຕົນໃຫ້ກຽງດີ ແລະຈະຮວບຮວມເຂົ້າເມັດດີຂອງຕົນມາໃສ່ໄວ້ໃນເລົ້າ ແຕ່ເຂົ້າລົບນັ້ນ ເພິ່ນຈະເຜົາເສັງດ້ວຍໄຟທີ່ບໍ່ຮູ້ມອດ

ພຣະເຢຊູຊົງຮັບບັບຕິສະມາ

The Baptism of Jesus

(ມູກ 1:9-11; ລກ 3:21-22; ຢຮ 1:29-34)

- 13 ແລ້ວພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຈາກແຂວງຄາລິເລມາຫາໂຢຣັນທີ່ແມ່ຍໍດາເນ ເພື່ອຈະຮັບບັບຕິສະມາຈາກທ່ານ.
- 14 ແຕ່ໂຢຣັນທູນຫ້າມພຣະອົງວ່າ, “ຂ້າພຣະອົງຕ້ອງການຈະຮັບບັບຕິສະມາຈາກພຣະອົງ ຄວນຫລີທີ່ພຣະອົງຈະສະເດັດມາຫາຂ້າພຣະອົງ”
- 15 ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງຕອບໂຢຣັນວ່າ, “ບັດນີ້ຈຶ່ງຍອມເທີນ ເພາະສົມຄວນທີ່ເຮົາຈະເຮັດຢ່າງນີ້ໃຫ້ຖືກກັບຄວາມຊອບທັມທຸກປະການ” ແລ້ວໂຢຣັນກໍຍອມ
- 16 ຄັນພຣະອົງຊົງຮັບບັບຕິສະມາ ແລ້ວກໍສະເດັດຂຶ້ນຈາກນ້ຳທັນທີ ແລ້ວເບິ່ງແມ, ທ້ອງຟ້າກໍໄຂອອກ (ແກ່ພຣະອົງ) ແລະພຣະອົງຊົງເຫັນພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າເຫມີອນດັ່ງນິກເຂົາສະເດັດລົງມາສະຖິດຢູ່ເທິງພຣະອົງ
- 17 ແລະເບິ່ງແມ, ມີພຣະສຸຣະສຽງຈາກຟ້າສວັນຊົງກ່າວວ່າ, “ທ່ານຜູ້ນີ້ເປັນບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ ເຮົາຊອບໃຈຫລາຍໃນທ່ານ”

4 ມານທົດລອງພຣະເຢຊູ

The Temptation of Jesus

(ມູກ 1:12-13; ລກ 4:1-13)

- 1 ຕໍ່ມາພຣະວິນຍານໄດ້ຊົງພາພຣະເຢຊູເຂົ້າໄປໃນປ່າ ເພື່ອພະຍາມານຈະໄດ້ທົດລອງພຣະອົງ
- 2 ເມື່ອພຣະອົງຊົງອິດອາຫານເປັນເວລາສີ່ສິບວັນສີ່ສິບຄືນແລ້ວ ຫລັງຈາກນັ້ນພຣະອົງກໍຊົງຢາກອາຫານ
- 3 ສ່ວນຜູ້ທົດລອງມາຫາພຣະອົງທູນວ່າ, “ຖ້າທ່ານເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຈຶ່ງສົ່ງກ້ອນຫີນເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ກາຍເປັນອາຫານ”
- 4 ຝ່າຍພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, “ມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄັມພີວ່າ “ມະນຸດຈະບໍ່ລ້ຽງຊີວິດດ້ວຍອາຫານສິ່ງດຽວ ແຕ່ລ້ຽງດ້ວຍພຣະທັມທຸກຂໍ້ທີ່ອອກມາຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະເຈົ້າ”
- 5 ແລ້ວພະຍາມານກໍພາພຣະອົງໄປຍັງນະຄອນອັນສັກສິດ ແລະໃຫ້ພຣະອົງປະທັບຢູ່ເທິງຫລັງຄາພຣະວິຫານ
- 6 ແລ້ວທູນພຣະອົງວ່າ, “ຖ້າທ່ານເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຈຶ່ງໂຕນລົງເບິ່ງດູ ເພາະມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄັມພີວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຈະຊົງຮັບສິ່ງພວກເທວະດາຂອງພຣະອົງກຽວກັບເຮືອງທ່ານ” ແລະ “ມືຂອງເທວະດາເຫລົ່ານັ້ນຈະຮັບທ່ານໄວ້ ຍ້ານວ່າຕົນຂອງທ່ານຈະຕຳຫິນ”
- 7 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄັມພີອີກວ່າ “ຢ່າທົດລອງພຣະອົງຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ”
- 8 ອີກເທື່ອນຶ່ງພະຍາມານໄດ້ພາພຣະອົງຂຶ້ນເມື່ອເທິງພູສູງ ແລະໄດ້ສະແດງບັນດາຮາຊແຜ່ນດິນໃນໂລກ ຫັງສະງ່າຮາສີຂອງຮາຊແຜ່ນດິນເຫລົ່ານັ້ນຊຶ່ງໃຫ້ພຣະອົງເຫັນ,
- 9 ແລ້ວໄດ້ທູນພຣະອົງວ່າ, “ຖ້າທ່ານຈະຂາບລົງໄຫວ້ເຮົາ ເຮົາຈະເອົາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ທ່ານ”

- 10 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບມັນວ່າ, “ອ້າຍຊາຕານເຮີຍ, ຈົ່ງໜີໄປເລີຍ ເພາະມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄັມພີວ່າ, “ຈົ່ງຂາບໄຫວ້ພຣະອົງ ຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະປະຕິບັດພຣະອົງແຕ່ຜູ້ດຽວ”
- 11 ແລ້ວພຍາມານຈົ່ງໜີຈາກພຣະອົງໄປ ແລະເບິ່ງແມ, ມີພວກເທວະດາມາປະຕິບັດຮັບໃຊ້ພຣະອົງ

ພຣະເຢຊູຕັ້ງຕົ້ນປ່າວປະກາດ

Jesus Begins His Ministry in Galilee

(ມຽກ 1:14-15; ລກ 4:14-15)

- 12 ຄັນພຣະເຢຊູຊົງຊາບຂ່າວວ່າໂຢຮັນຖືກຈັບໄວ້ແລ້ວ ພຣະອົງກໍສະເດັດອອກໄປຍັງແຂວງຄາລີເລ
- 13 ແລ້ວຍ້າຍທີ່ປະທັບຈາກເມືອງນາຊາເຮັດໄປຢູ່ເມືອງກາເປນາອູມ ຊຶ່ງຢູ່ຮິມທະເລສາບໃນເຂດແດນເຊບູລູນ ແລະ ເນັບທາລີ,
- 14 ເພື່ອພຣະທັມທີ່ຊົງກ່າວໄວ້ດ້ວຍເອຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມຈະໄດ້ສຳເຣັດຄື,
- 15 “ແຂວງເຊບູລູນແລະແຂວງເນັບທາລີ ຕາມທາງທະເລຟາກແມ່ນ້ຳຍໍດາເນພຸ້ນ ຄືແຂວງຄາລີເລແຫ່ງບັນດາປະຊາຊາດ
- 16 ພົມເມືອງຜູ້ນັ່ງຢູ່ໃນຄວາມມືດ ໄດ້ເຫັນຄວາມສວ່າງອັນໃຫຍ່ ແລະຜູ້ທີ່ນັ່ງຢູ່ໃນແດນແລະເງົາແຫ່ງຄວາມຕາຍແສງສວ່າງ ກໍສ່ອງຂຶ້ນເທິງເຂົາແລ້ວ”
- 17 ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາພຣະເຢຊູຊົງຕັ້ງຕົ້ນປ່າວປະກາດວ່າ, “ຈົ່ງຖືມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ ເພາະຣາຊອານາຈັກສວັນໄດ້ມາໃກ້ແລ້ວ”

ພຣະເຢຊູຊົງເອີ້ນເອົາສາວິກສີຄົນ

Jesus Calls the First Disciples

(ມຽກ 1:16-20; ລກ 5:1-11)

- 18 ຂະນະທີ່ພຣະອົງສະເດັດລຽບຕາມແຄມທະເລສາບຄາລີເລ ກໍຊົງທອດພຣະເນດເຫັນອ້າຍນ້ອງສອງຄົນ ຄືຊີໂມນທີ່ເອີ້ນ ວ່າເປໂຕກັບອັນເດອານ້ອງຊາຍຂອງຕົນ ກໍາລັງຖິ້ມມອງລົງນ້ຳທະເລເພາະວ່າເຂົາເປັນຊາວຫາປາ
- 19 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງຕາມເຮົາມາແລະເຮົາຈະບັນດານໃຫ້ພວກເຈົ້າເປັນຜູ້ຫາຄົນ”
- 20 ໃນທັນໃດນັ້ນເຂົາກໍປະມອງແລ້ວຕາມພຣະອົງໄປ
- 21 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດຕໍ່ໄປກໍທອດພຣະເນດເຫັນອ້າຍນ້ອງອີກສອງຄົນ ຄືຢາໂກໂບບຸດເຊເບດາຍ ກັບໂຢຮັນນ້ອງຊາຍຂອງຕົນ ກໍາລັງຝູງມອງຢູ່ໃນເຮືອກັບເຊເບດາຍພໍ່ຂອງເຂົາພຣະອົງໄດ້ຊົງເອີ້ນເອົາເຂົາ
- 22 ໃນທັນໃດນັ້ນເຂົາທັງສອງກໍປະເຮືອແລະລາພໍ່ຂອງເຂົາຕາມພຣະອົງໄປ

ພຣະເຢຊູຊົງໂຜດປວງຊົນໃຫ້ດີພຍາດ

Jesus Ministers to Crowds of People

(ມຽກ 1:35-39; ລກ 4:44; 6:17-19)

- 23 ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດໄປທົ່ວແຂວງຄາລີເລ ຊົງສັ່ງສອນໃນໂຮງທັມມະເທສນາຂອງເຂົາ ຊົງປະກາດຂ່າວປະເສີດເຣື່ອງ ຣາຊອານາຈັກນັ້ນ ແລະຊົງໂຜດພົມເມືອງທີ່ເຈັບໄຂ້ໄດ້ພຍາດທຸກຢ່າງໃຫ້ດີໝົດ
- 24 ກິດຕິສັບຂອງພຣະອົງກໍຊ່າລີໄປທົ່ວປະເທດຊີເຮັງ ເຂົາຈຶ່ງພາຄົນປ່ວຍໄຂ້ໄດ້ພຍາດຕ່າງໆ, ຄົນທີ່ທົນທຸກທໍຣະມານ, ຄົນ ທີ່ຜິເຂົ້າສິງ, ຄົນບ້າໝູແລະຄົນເປັນເບັ້ງມາຫາພຣະອົງ ພຣະອົງກໍຊົງໂຜດໃຫ້ເຂົາດີທຸກຄົນ
- 25 ແລະມີຄົນໝູ່ໃຫຍ່ມາຈາກແຂວງຄາລີເລ, ຈາກແຂວງເດກາໂປລີ, ຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມ, ແລະຢູເດັງ ແລະຈາກແມ່ນ້ຳຍໍ ດາເນຟາກນັ້ນຕິດຕາມພຣະອົງໄປ

5 ພຣະເຢຊູຊົງຕັ້ງຕົ້ນເທສນາຢູ່ຈ້າຍພູ

(ມທ 5-7)

ເຮືອງຄວາມສຸກ

The Beatitudes

(ລກ 6:20-26)

- 1 ເມື່ອທອດພຣະເນດເຫັນຄົນຫລວງຫລາຍດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງກໍສະເດັດຂຶ້ນໝູ ເມື່ອປະທັບລົງແລ້ວພວກສາວິກກໍເຂົ້າມາເຝົ້າ
- 2 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງໄຂພຣະໂອດ ຕັ້ງຕົ້ນສັ່ງສອນເຂົາວ່າ,
- 3 “ ຜູ້ໃດທີ່ຍາກຈົນຝ່າຍຈິດວິນຍານກໍເປັນສຸກ ເພາະວ່າແຜ່ນດິນສວັນເປັນຂອງຜູ້ນັ້ນ
- 4 ຜູ້ໃດໂສກເສົ້າກໍເປັນສຸກ ເພາະວ່າຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບການຊົງເລົ້າໂລມ
- 5 ຜູ້ໃດມີໃຈອ່ອນຫວານກໍເປັນສຸກ ເພາະວ່າຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນໂລກເປັນມໍຣະດົກ
- 6 ຜູ້ໃດອິດທິວຄວາມຊອບທັມກໍເປັນສຸກ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຈະຊົງໃຫ້ອິ່ມບໍຣິບູນ
- 7 ຜູ້ໃດມີໃຈກະຣຸນາກໍເປັນສຸກ ເພາະວ່າຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບພຣະກະຣຸນາຕອບ
- 8 ຜູ້ໃດມີໃຈບໍຣິສຸດກໍເປັນສຸກ ເພາະວ່າຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າ
- 9 ຜູ້ໃດສ້າງຄວາມສົງບຸກກໍເປັນສຸກ ເພາະພຣະເຈົ້າຈະຊົງເອີ້ນຜູ້ນັ້ນວ່າເປັນບຸດ
- 10 ຜູ້ໃດຖືກຂົ່ມເຫັງເພາະເຫັນແກ່ຄວາມຊອບທັມກໍເປັນສຸກ ເພາະວ່າແຜ່ນດິນສວັນເປັນຂອງຜູ້ນັ້ນ
- 11 ເມື່ອເຂົາຈະຕິຕຽນຂົ່ມເຫັງນິນທາວ່າຮ້າຍທ່ານທັງຫລາຍ ເປັນຄວາມບໍ່ຈົງທຸກຢ່າງ ເພາະເຫັນແກ່ເຮົາ ພວກທ່ານກໍເປັນສຸກ
- 12 ຈົ່ງຊົມຊື່ນຍິນດີ ເພາະວ່າບໍາເໜັດຂອງທ່ານທັງຫລາຍມີບໍຣິບູນໃນສວັນ ເຫມືອນດັ່ງນັ້ນແຫລະ, ເຂົາໄດ້ຂົ່ມເຫັງຜູ້ປະກາດພຣະທັມທີ່ຢູ່ກ່ອນທ່ານທັງຫລາຍ

ເຮືອງເກືອແລະຄວາມສວ່າງ

Salt and Light

(ມຣກ 9:50; ລກ 14:34-35)

- 13 “ທ່ານທັງຫລາຍຄືເກືອສໍາລັບໂລກ ແຕ່ຖ້າເກືອນັ້ນຈືດຈາງໄປແລ້ວ ຈະເຮັດໃຫ້ກັບເຄັມອີກໄດ້ຢ່າງໃດ ແຕ່ນັ້ນໄປກໍບໍ່ມີປະໂຫຍດອັນໃດ ມີແຕ່ຈະຖິ້ມເສັງໃຫ້ຄົນຢຽບເທົ່ານັ້ນ
- 14 “ພວກທ່ານຄືແສງສວ່າງສໍາລັບໂລກ ເມືອງທີ່ຕັ້ງຢູ່ເທິງໝູຈະບັງລັບໄວ້ບໍ່ໄດ້
- 15 ບໍ່ທ່ອນມີຜູ້ໃດເມື່ອໄຕ້ໂຄມແລ້ວເອົາບຸງມາກວບ ແຕ່ເຄີຍຕັ້ງໄວ້ເທິງຮອງຕີນໂຄມ ແລະມັນສ່ອງແຈ້ງໄປທົ່ວທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນນັ້ນ
- 16 ເຫມືອນຢ່າງນັ້ນແຫລະ, ພວກທ່ານຈົ່ງສ່ອງແຈ້ງແກ່ຄົນທັງປວງ ເພື່ອວ່າ, ເມື່ອເຂົາເຫັນການດີທີ່ພວກທ່ານເຮັດເຂົາຈະໄດ້ສັຮເສີນພຣະບິດາຂອງພວກທ່ານຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນສວັນ

ເຮືອງພຣະບັນຍັດ

The Law and the Prophets

- 17 “ຢ່າຄິດວ່າເຮົາມາລຶບລ້າງພຣະບັນຍັດ ແລະຖ້ອຍຄໍາຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມເສັງ ເຮົາບໍ່ໄດ້ມາລຶບລ້າງ ແຕ່ມາເຮັດໃຫ້ສໍາເຮັດຄົບຖ້ວນ
- 18 ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຕາບໃດພໍ້າແລະດິນຍັງຕັ້ງຢູ່ ແມ່ນແຕ່ຈຸດຫລືຂີດໃດໆ ກໍຈະບໍ່ສູນໄປຈາກພຣະບັນຍັດຈົນກວ່າສິ່ງທັງປວງນັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນຄົບຖ້ວນ
- 19 ເຫດສັນນັ້ນ ຜູ້ໃດໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂໍ້ເລັກນ້ອຍທີ່ສຸດໃນບັນດາຄໍາສັ່ງນີ້ເປົາບາງລົງ ທັງສອນຄົນອື່ນໃຫ້ເຮັດຢ່າງນັ້ນດ້ວຍ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງເອີ້ນຜູ້ນັ້ນວ່າຜູ້ນ້ອຍທີ່ສຸດໃນແຜ່ນດິນສວັນ ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ປະຕິບັດແລະສອນຕາມພຣະບັນຍັດ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງເອີ້ນຜູ້ນັ້ນວ່າຜູ້ໃຫຍ່ໃນແຜ່ນດິນສວັນ
- 20 ເພາະເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ຖ້າການຖືສິນທັມຂອງທ່ານບໍ່ລື່ນກວ່າການຖືສິນທັມຂອງພວກນັກທັມແລະພວກຟາຣີຊາຍ ພວກທ່ານຈະເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນສວັນບໍ່ໄດ້ຈັກເທື່ອ

ເຮືອງຄວາມຄຽດຮ້າຍ

Concerning Anger

(ລກ 12:57-59)

- 21 “ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຍິນຄຳຊຶ່ງກ່າວໄວ້ແກ່ຄົນບູຮານວ່າ “ຢ່າຂ້າຄົນ ຖ້າຜູ້ໃດຂ້າຄົນ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກໂທດ”
- 22 ແຕ່ຝ່າຍເຮົາ ເຮົາບອກພວກທ່ານວ່າ ຜູ້ໃດຮ້າຍອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກລົງໂທດ ຜູ້ໃດຈະເວົ້າແກ່ອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນວ່າ ‘ອ້າຍໂງ່’ ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກພິພາກສາລົງໂທດຈາກສານສູງ ຜູ້ໃດຈະເວົ້າວ່າ ‘ອ້າຍບ້າ’ ຜູ້ນັ້ນຈະມີໂທດເຖິງໂຟນະຮິກ
- 23 ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອທ່ານກຳລັງນຳເຄື່ອງຖວາຍບູຊາມາເຖິງແທ່ນບູຊາ ແລ້ວລະນຶກຂຶ້ນໄດ້ວ່າ ທ່ານມີຂໍ້ຊົ່ນເຄື່ອງກັບອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນດ້ວຍເຮືອງໃດເຮືອງນຶ່ງ
- 24 ຈົ່ງວາງເຄື່ອງບູຊາໄວ້ຕໍ່ໜ້າແທ່ນນັ້ນກັບໄປຄືນດີກັບອ້າຍນ້ອງຜູ້ນັ້ນເສັ້ງກ່ອນ ແລ້ວຈຶ່ງມາຖວາຍເຄື່ອງບູຊາຂອງທ່ານ
- 25 ຈົ່ງຮັບປອງດອງກັບຄູ່ໂຈດຂອງຕົນ ໃນຂະນະທີ່ຍັງຄູ່ກາງທາງນຳກັນ ຍ້ານວ່າໂຈດນັ້ນຈະມອບທ່ານໄວ້ກັບຕຸລາການ ແລະຕຸລາການຈະມອບ ທ່ານໄວ້ກັບທຳມະໂຮງ ແລ້ວທ່ານຈະຖືກຂັງໄວ້ໃນຄຸກ
- 26 ເຮົາບອກແກ່ທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ທ່ານຈະອອກຈາກທີ່ນັ້ນບໍ່ໄດ້ຈົນກວ່າຈະໃຊ້ທີ່ຈົນຄົບທຸກອັດ

ເຮືອງການຫລິ້ນຊູ້

Concerning Adultery

- 27 “ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຍິນຄຳທີ່ກ່າວໄວ້ວ່າ “ຢ່າຫລິ້ນຊູ້ສູ່ຜົວເມັງທ່ານ”
- 28 ແຕ່ຝ່າຍເຮົາ, ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ຜູ້ໃດເບິ່ງແມ່ຍິງດ້ວຍໃຈກຳໜັດໃນຍິງນັ້ນ ຜູ້ນັ້ນໄດ້ຫລິ້ນຊູ້ໃນໃຈກັບຍິງນັ້ນແລ້ວ
- 29 ຖ້າຕາເບື້ອງຂວາຂອງທ່ານເຮັດໃຫ້ຕົວຫລົງຜິດ ຈົ່ງຄວັດອອກຖິ້ມເສັ້ງ ເພາະການທີ່ເສັ້ງອະວັຍວະສ່ວນນຶ່ງກໍດີກວ່າໝົດທັງຕົວຈະຖືກຖິ້ມລົງໃນຫມໍ້ນະຮິກ
- 30 ແລະຖ້າມີເບື້ອງຂວາຂອງທ່ານເຮັດໃຫ້ຫລົງຜິດ ຈົ່ງຕັດຖິ້ມເສັ້ງ ເພາະການທີ່ມີອະວັຍວະສ່ວນນຶ່ງກໍດີກວ່າໝົດທັງຕົວຈະຕ້ອງຕົກໃນຫມໍ້ນະຮິກ

ເຮືອງການຢ່າຮ້າງ

Concerning Divorce

(ມທ 19:9; ມຮກ 10:11-12; ລກ 16:18)

- 31 ຍັງມີຄຳກ່າວໄວ້ວ່າ “ຖ້າຜູ້ໃດຈະປະຮ້າງເມັງຂອງຕົນ ກໍໃຫ້ເຮັດໜັງສືຢ່າຮ້າງໃຫ້ເມັງນັ້ນ”
- 32 ແຕ່ຝ່າຍເຮົາ, ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຈະປະຮ້າງເມັງຂອງຕົນເພາະເຫດອື່ນ ນອກຈາກການຜິດກັບຊາຍອື່ນ ກໍທ່ານບໍ່ຄວນຮຸ້ນຮັດໃຫ້ຍິງນັ້ນຜິດໃນຖານຫລິ້ນຊູ້ ແລະຖ້າຜູ້ໃດຈະຮັບຍິງຊຶ່ງຢ່າຮ້າງຢ່າງນັ້ນມາເປັນເມັງ ຜູ້ນັ້ນກໍຜິດໃນຖານຫລິ້ນຊູ້ເໝືອນກັນ

ເຮືອງການສາບານ

Concerning Oaths

- 33 ອີກປະການນຶ່ງ ທ່ານທັງໄດ້ຍິນຄຳທີ່ກ່າວໄວ້ແກ່ຄົນບູຮານວ່າ “ຢ່າເສັ້ງຄຳສັດສາບານ ຄຳສາບານທີ່ທ່ານຖວາຍຕໍ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວຕ້ອງຮັກສາໄວ້ໃຫ້ໝັ້ນ”
- 34 ແຕ່ຝ່າຍເຮົາ, ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ຢ່າສາບານເລີຍ ໂດຍອ້າງເຖິງສວັນກໍດີ, ເພາະສວັນເປັນຣາຊບັນລັງຂອງພຣະເຈົ້າ

- 35 ຫລືໂດຍອ້າງເຖິງແຜ່ນດິນໂລກກໍດີ, ເພາະແຜ່ນດິນໂລກເປັນທີ່ຮອງພຣະບາດຂອງພຣະອົງ ຫລືໂດຍອ້າງເຖິງກຸງເຢຣູຊາເລັມກໍດີ, ເພາະກຸງເຢຣູຊາເລັມເປັນທີ່ປະທັບຂອງພຣະມະຫາກະສັດ
- 36 ຢ່າສາບານໂດຍອ້າງເຖິງຫົວຂອງຕົນ ເພາະທ່ານຈະໃຫ້ຜົມຂາວຫລືດໍາຈັກເສັ້ນດຽວກໍບໍ່ໄດ້
- 37 ແຕ່ຈິ່ງໃຫ້ຖ້ອຍຄໍາຂອງພວກທ່ານເປັນດັ່ງນີ້ “ແມ່ນ” ກໍວ່າ “ແມ່ນ” “ບໍ່ແມ່ນ” ກໍວ່າ “ບໍ່ແມ່ນ” ເພາະຄໍາເວົ້າເກີນນີ້ໄປມາຈາກຄວາມຊົ່ວ

ເລື່ອງການຕອບແທນແກ້ແຄ້ນ

Concerning Retaliation

(ລກ 6:29-30)

- 38 “ພວກທ່ານໄດ້ຍິນຄໍາທີ່ກ່າວໄວ້ວ່າ “ຕາແທນຕາ ແລະແຂ້ວແທນແຂ້ວ”
- 39 ຝ່າຍເຮົາ, ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ຢ່າຕໍ່ສູ້ກັບຄົນຊົ່ວ ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດຕົບແກ້ມເບື້ອງຂວາຂອງທ່ານ ຈິ່ງປິ່ນແກ້ມເບື້ອງຊ້າຍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເໝືອນກັນ
- 40 ຖ້າຜູ້ໃດຢາກພ້ອງເອົາເສື້ອຊັ້ນໃນຂອງທ່ານໄປ ກໍຈິ່ງໃຫ້ເສື້ອຊັ້ນນອກແກ່ເຂົາເໝືອນກັນ
- 41 ຖ້າຜູ້ໃດຈະເກນທ່ານໃຫ້ຍ່າງໄປນຶ່ງຫລັກ ກໍໃຫ້ທ່ານໄປກັບເຂົາເຖິງສອງຫລັກ
- 42 ຖ້າຜູ້ໃດຈະຂໍນໍາທ່ານກໍຈິ່ງໃຫ້ ຢ່າປິ່ນຫລັງໃສ່ຜູ້ທີ່ຢາກຢືມຈາກທ່ານ

ເລື່ອງຄວາມຮັກຕໍ່ສັດຕູ

Love for Enemies

(ລກ 6:27-28, 32-36)

- 43 ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຍິນຄໍາທີ່ກ່າວໄວ້ວ່າ “ຈິ່ງຮັກເພື່ອນບ້ານແລະຊັງສັດຕູ”
- 44 ແຕ່ຝ່າຍເຮົາ, ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ຈິ່ງຮັກສັດຕູຂອງທ່ານ ຈິ່ງອ້ອນວອນສໍາລັບຜູ້ທີ່ຂົ່ມເຫັງທ່ານ
- 45 ເພື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈະເກີດເປັນບຸດຂອງພຣະບິດາຂອງທ່ານຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນສວັນ ເພາະພຣະອົງຊົງບັນດານໃຫ້ດວງຕາເວັນຂອງພຣະອົງຂຶ້ນສ່ອງສວ່າງໃສ່ຄົນຊົ່ວແລະຄົນດີ ແລະຊົງໃຫ້ຝົນຕົກໃສ່ຄົນສິນຫັມກັບຄົນບໍ່ມີສິນຫັມສເມີກັນ
- 46 ຖ້າແມ່ນວ່າທ່ານຮັກຄົນທັງຫລາຍທີ່ຮັກທ່ານ ທ່ານຈະໄດ້ຮັບບໍາເໜັດອັນໃດ ເຖິງພວກເກັບພາສີກໍຍັງເຮັດຢ່າງນັ້ນບໍ່ແມ່ນຫລື
- 47 ຖ້າທ່ານຄໍານັບພິນ້ອງຂອງຕົນແຕ່ຝ່າຍດຽວ ທ່ານໄດ້ເຮັດສິ່ງໃດລົ້ນຄົນອື່ນທັງປວງ ເຖິງຄົນຕ່າງຊາດກໍຍັງເຮັດຢ່າງນັ້ນບໍ່ແມ່ນຫລື
- 48 ເຫດສັນນັ້ນ ທ່ານທັງຫລາຍຕ້ອງເປັນຄົນດີທີ່ສຸດ ເໝືອນຢ່າງພຣະບິດາຂອງທ່ານຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນສວັນຊົງເປັນຜູ້ດີທີ່ສຸດ

6 ເລື່ອງການທານ

Concerning Almsgiving

- 1 “ຈິ່ງລະວັງໃຫ້ດີ ຢ່າຖືສິນກິນທານເພື່ອອວດຄົນອື່ນ ເພາະຖ້າເຮັດຢ່າງນັ້ນ ທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບບໍາເໜັດຈາກພຣະບິດາຂອງທ່ານຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນສວັນ
- 2 ເຫດສັນນັ້ນ ເມື່ອທ່ານໃຫ້ທານ ຢ່າເປົ່າແກໄປກ່ອນໜ້າທ່ານ ເໝືອນດັ່ງຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄິດເຄີຍເຮັດໃນໂຮງທັມມະເທສນາ ແລະຕາມຖນົນ ເພື່ອໃຫ້ມະນຸດສັຮເສີນ ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ເຂົາໄດ້ຮັບບໍາເໜັດແລ້ວ
- 3 ຝ່າຍພວກທ່ານ, ເມື່ອໃຫ້ທານຢ່າໃຫ້ມີຊ້າຍຮູ້ການທີ່ມີຂວາກໍາລັງເຮັດນັ້ນ
- 4 ເພື່ອທ່ານຂອງທ່ານຈະໄດ້ເປັນການລັບ ແລະພຣະບິດາຂອງພວກທ່ານຜູ້ຊົງເຫັນໃນທີ່ລັບລີ້ຈະຊົງໂຜດປະທານບໍາເໜັດແກ່ທ່ານ

ເຮືອງການອ້ອນວອນ

Concerning Prayer

(ລກ 11:2-4)

- 5 “ເມື່ອທ່ານທັງຫລາຍອ້ອນວອນຢ່າໃຫ້ເປັນເໝືອນຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄິດ ເພາະເຂົາມັກຍືນອ້ອນວອນໃນໂຮງທັມມະເທສນາ ແລະຕາມແຈຖຸນິນ ເພື່ອຈະໃຫ້ມະນຸດເຫັນ ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ເຂົາໄດ້ຮັບບໍາເໜັດແລ້ວ
- 6 ແຕ່ຝ່າຍທ່ານ, ເມື່ອຈະອ້ອນວອນຈົ່ງເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງ ຄັນອັດປະຕູແລ້ວຈົ່ງອ້ອນວອນພຣະບິດາຂອງທ່ານຜູ້ຊົງສະຖິດໃນທີ່ລັບລີ້ ແລ້ວພຣະບິດາຂອງທ່ານຜູ້ຊົງເຫັນໃນທີ່ລັບລີ້ ຈະຊົງໂຜດປະທານບໍາເໜັດແກ່ທ່ານ
- 7 “ແຕ່ເມື່ອທ່ານອ້ອນວອນຢູ່ ຢ່າເວົ້າຊ້ຳຄຳເກົ່າເໝືອນຄົນຕ່າງຊາດເຄີຍເຮັດ ເພາະເຂົາຄິດວ່າ ຖ້າເວົ້າຫລາຍຄຳພຣະເຈົ້າຈົ່ງຈະຊົງໂຜດຮັບຟັງ
- 8 ສັນນັ້ນ ຢ່າເຮັດຄືເຂົາ ເພາະວ່າສິ່ງໃດທີ່ທ່ານຕ້ອງການ ພຣະບິດາຂອງທ່ານກໍຊົງຊາບກ່ອນພວກທ່ານທູນຂໍ
- 9 ເຫດສັນນີ້ ພວກທ່ານຈົ່ງອ້ອນວອນຕາມຢ່າງນີ້ວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະບິດາຂອງຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍ ຜູ້ຊົງສະຖິດໃນສວັນ ຂໍໃຫ້ພຣະນາມຂອງພຣະອົງເປັນທີ່ໂຄຣົບບູຊາ
- 10 ຂໍໃຫ້ພຣະຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະອົງມາຕັ້ງຢູ່ ຂໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ ໃນສວັນເປັນຢ່າງໃດກໍໃຫ້ເປັນຢ່າງນັ້ນທີ່ແຜ່ນດິນໂລກ
- 11 ຂໍຊົງໂຜດປະທານອາຫານປະຈຳວັນ ໃຫ້ແກ່ຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍໃນກາລະວັນນີ້
- 12 ຂໍຊົງໂຜດຍົກໂທດໃຫ້ຂ້າພຣະອົງ ເໝືອນຂ້າພຣະອົງຍົກໂທດໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ເຮັດຜິດຕໍ່ຂ້າພຣະອົງນັ້ນ
- 13 ແລະຂໍຢາພາຂ້າພຣະອົງເຂົ້າໄປໃນການທົດລອງ ແຕ່ຂໍຊົງໂຜດໃຫ້ພົ້ນຈາກການຊົ່ວຮ້າຍ (ເຫດວ່າຣາຊອານາຈັກ, ຮິດອຳນາດ, ແລະພຣະຣັສມີກໍເປັນຂອງພຣະອົງສືບໆ ໄປເປັນນິດ ອາແມນ)
- 14 ເພາະວ່າຖ້າວ່າທ່ານຍົກຄວາມຜິດຂອງເພື່ອນມະນຸດ ພຣະບິດາຂອງທ່ານຜູ້ຊົງສະຖິດໃນສວັນຈະຊົງໂຜດຍົກຄວາມຜິດຂອງທ່ານດ້ວຍ
- 15 ແຕ່ຖ້າທ່ານບໍ່ຍົກຄວາມຜິດຂອງເພື່ອນມະນຸດ ພຣະບິດາຂອງທ່ານກໍຈະບໍ່ຊົງໂຜດຍົກຄວາມຜິດຂອງທ່ານເໝືອນກັນ

ເຮືອງສິນອິດອາຫານ

Concerning Fasting

- 16 “ເມື່ອທ່ານຖືສິນອິດອາຫານ ຢ່າເຮັດໜ້າເສົ້າໝອງເໝືອນຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄິດ ດ້ວຍວ່າເຂົາເຮັດໜ້າເສົ້າໝອງເພື່ອຈະໃຫ້ມະນຸດເຫັນວ່າເຂົາຖືສິນອິດອາຫານ ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ເຂົາໄດ້ຮັບບໍາເໜັດແລ້ວ
- 17 ແຕ່ຝ່າຍທ່ານ, ເມື່ອຖືສິນອິດອາຫານ ຈົ່ງລ້າງໜ້າແລະເອົານ້ຳມັນທາທົວ
- 18 ເພື່ອຈະບໍ່ໃຫ້ມະນຸດເຫັນວ່າທ່ານຖືສິນອິດອາຫານ ແຕ່ໃຫ້ປາກົດແກ່ພຣະບິດາຂອງທ່ານຜູ້ຊົງສະຖິດໃນທີ່ລັບລີ້ ແລະພຣະບິດາຂອງທ່ານຜູ້ຊົງເຫັນໃນທີ່ລັບລີ້ ກໍຈະຊົງໂຜດປະທານບໍາເໜັດແກ່ທ່ານ

ເຮືອງຊັບສົມບັດໃນສວັນ

Concerning Treasures

(ລກ 12:33-34)

- 19 “ຢ່າຮິບໂຮມຊັບສົມບັດໄວ້ສຳລັບຕົນໃນໂລກ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນມອດແລະຂີ້ໝຽງກັດກິນ ແລະເປັນບ່ອນທີ່ໂຈນເຈາະເຂົ້າລັກເອົາໄດ້
- 20 ແຕ່ຈົ່ງຮິບໂຮມຊັບສົມບັດສຳລັບຕົນໄວ້ໃນສວັນ ບ່ອນມອດແລະຂີ້ໝຽງກັດກິນບໍ່ໄດ້ ແລະທັງໂຈນເຈາະ ແລະລັກເອົາບໍ່ໄດ້
- 21 ເພາະວ່າຊັບສົມບັດຂອງທ່ານຢູ່ທີ່ໃດ ໃຈຂອງທ່ານກໍຢູ່ທີ່ນັ້ນດ້ວຍ

ເຮືອງຄວາມສວ່າງຂອງຮ່າງກາຍ

The Sound Eye

(ລກ 11:34-36)

- 22 “ຕາເປັນດວງສວ່າງຂອງຮ່າງກາຍ ຖ້າຕາຂອງທ່ານປົກກະຕິດີ ຮ່າງກາຍທຸກສ່ວນກໍສວ່າງດີ
- 23 ແຕ່ຖ້າຕາຂອງທ່ານບໍ່ປົກກະຕິດີ ຮ່າງກາຍທຸກສ່ວນຂອງທ່ານກໍມີດໄປ ເຫດສັນນັ້ນ ຖ້າຄວາມສວ່າງທີ່ຢູ່ໃນຕົວຂອງທ່ານມີດໄປ ຄວາມມືດນັ້ນຈະໜາທົບພຽງໃດໜ້

ເຮືອງພຣະເຈົ້າແລະເງິນຄຳ

Serving Two Masters

(ລກ 16:13)

- 24 “ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດເປັນຂ້າສອງເຈົ້າບ່າວສອງນາຍໄດ້ ເພາະຈະຊັງນາຍຜູ້ນີ້ແລະໄປຮັກນາຍຜູ້ນັ້ນ ຫລືຈະຕິດພັນກັບນາຍຜູ້ນີ້ແລະປມາດນາຍຜູ້ນັ້ນ ທ່ານຈະເປັນຂ້ອຍໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າແລະເປັນຂ້ອຍໃຊ້ຂອງເງິນຄຳພ້ອມກັນບໍ່ໄດ້

ເຮືອງຄວາມກະວົນກະວາຍ

Do Not Worry

(ລກ 12:22-31)

- 25 “ດ້ວຍເຫດນັ້ນເຮົາຈຶ່ງບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ຢ່າກະວົນກະວາຍເຖິງຊີວິດຂອງຕົນວ່າ ຈະກິນຫຍັງ, ຈະດື່ມຫຍັງ, ແລະຢ່າກະວົນກະວາຍເຖິງຮ່າງກາຍຂອງຕົນວ່າຈະນຸ່ງຫຍັງ ຊີວິດກໍລິ້ນກວ່າອາຫານບໍ່ແມ່ນຫລື ແລະຮ່າງກາຍກໍລິ້ນກວ່າເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມບໍ່ແມ່ນຫລື
- 26 ຈົ່ງເບິ່ງນົກບ່າ ມັນບໍ່ໄດ້ຫວ່ານ, ບໍ່ໄດ້ກ່ຽວ, ບໍ່ໄດ້ເກັບໂຮມໃສ່ເລົ້າໄວ້ ແຕ່ພຣະບິດາຂອງທ່ານຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນສວັນກໍຍັງຊົງລ້ຽງນົກນັ້ນ ພວກທ່ານກໍປະເສີດຫລາຍກວ່ານົກບໍ່ແມ່ນຫລື
- 27 ມີໃຜໃນພວກທ່ານໂດຍຄວາມກະວົນກະວາຍອາດຕໍ່ຊີວິດຂອງຕົນໃຫ້ຍາວອອກໄປອີກຈັກສອກນຶ່ງໄດ້ຫລື
- 28 ເປັນສັນໃດ ທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງກະວົນກະວາຍເຖິງເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ຈົ່ງສັງເກດເບິ່ງດອກໄມ້ໃນທົ່ງວ່າ ມັນຈະເຮັດໃຫຍ່ຂຶ້ນຢ່າງໃດ ມັນບໍ່ໄດ້ເຮັດການ, ບໍ່ໄດ້ເຂັ້ມຝ້າຍ
- 29 ແຕ່ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ເຖິງແມ່ນກະສັດໂຊໂລໂມນ, ເມື່ອບໍ່ຮູ້ບຸນດ້ວຍສະຖາຣາສີ ກໍບໍ່ໄດ້ຊົງເຄື່ອງງາມທໍດອກໄມ້ເຫລົ່ານີ້ດອກນຶ່ງ
- 30 ຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງຕົກແຕ່ງຫຍ້າທີ່ທົ່ງຢ່າງນັ້ນ ຊຶ່ງເປັນມື້ນີ້ແລະມື້ໜ້າຕ້ອງຖືກຖິ້ມໃສ່ເຕົາໄຟ ໂອ ຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອນ້ອຍເອີຍ, ພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງຕົກແຕ່ງທ່ານຫລາຍກວ່ານົກນັ້ນອີກຫລື
- 31 ເຫດສັນນັ້ນ ຢ່າກະວົນກະວາຍວ່າ “ພວກເຮົາຈະກິນຫຍັງ, ຈະດື່ມຫຍັງ, ຫລືຈະນຸ່ງຫົ່ມຫຍັງ”
- 32 ເພາະວ່າພວກຕ່າງຊາດສແວງຫາສິ່ງທັງປວງນີ້ ແຕ່ວ່າພຣະບິດາຂອງທ່ານທັງຫລາຍຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນສວັນ ຊົງຊາບແລ້ວວ່າພວກທ່ານຕ້ອງການສິ່ງທັງປວງເຫລົ່ານີ້
- 33 ແຕ່ກ່ອນອື່ນ, ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງສແວງຫາຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຄວາມຊອບທັມຂອງພຣະອົງ ແລະພຣະອົງຈະຊົງເພີ່ມເຕີມສິ່ງທັງປວງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ທ່ານ
- 34 ເຫດສັນນັ້ນ ຢ່າກະວົນກະວາຍເຖິງມື້ອື່ນ ເພາະມື້ອື່ນຄົງມີການກະວົນກະວາຍສຳລັບມັນເອງ ຄວາມທຸກໃນວັນໃດກໍພໍແລ້ວໃນວັນນັ້ນ

7 ເຮືອງການກ່າວໂທດຜູ້ອື່ນ

Judging Others

(ລກ 6:37-42)

- 1 “ຢ່າກ່າວໂທດໃສ່ເຂົາເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຊົງກ່າວໂທດໃສ່ທ່ານ

- 2 ເພາະວ່າທ່ານຈະກ່າວໂທດໃສ່ເຂົາຢ່າງໃດ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງກ່າວໂທດໃສ່ທ່ານຢ່າງນັ້ນ ພວກທ່ານຈະຕວງໃຫ້ເຂົາດ້ວຍເຄື່ອງຜອງອັນໃດ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງຕວງໃຫ້ພວກທ່ານດ້ວຍເຄື່ອງຜອງອັນນັ້ນ
- 3 ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງຫລຽວເຫັນຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຢູ່ໃນຕາພື້ນ້ອງຂອງທ່ານ ແຕ່ໄມ້ທັງທ່ອນທີ່ຢູ່ໃນຕາຂອງຕົນທ່ານບໍ່ຮູ້ສຶກ
- 4 ຫລືເປັນສັນໃດ ທ່ານຈຶ່ງກ່າວແກ່ພື້ນ້ອງຂອງທ່ານວ່າ “ໃຫ້ຂ້ອຍເຊິ່ງຂີ້ເຫຍື້ອອອກຈາກຕາຂອງເຈົ້າ” ແຕ່ເບິ່ງແມ, ໄມ້ທັງທ່ອນມີຢູ່ໃນຕາຂອງທ່ານເອງ
- 5 ໂອ ຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດເຮີຍ, ຈຶ່ງເອົາໄມ້ທັງທ່ອນອອກຈາກຕາຂອງທ່ານກ່ອນ ແລ້ວທ່ານຈະເຫັນໄດ້ຄັກ ຈຶ່ງຈະເຊິ່ງຂີ້ເຫຍື້ອອອກຈາກຕາຂອງພື້ນ້ອງຂອງຕົນໄດ້

Profaning the Holy

- 6 “ຢ່າເອົາຂອງປະເສີດໃຫ້ແກ່ໝາ ຢ່າໂຍນໄຂ່ມຸກໃສ່ຕໍ່ໜ້າໝູ ຍ້ານວ່າມັນຈະຢຽບຢ່າເສັງ ແລະຈະຕ່າວມາຂົບຈົກທ່ານດ້ວຍ

ເຮືອງການຂໍ, ການຊອກ, ແລະການເຄາະ

Ask, Search, Knock

(ລກ 11:9-13; 6:31)

- 7 “ຈົ່ງພົ້ນຂໍແລ້ວຈະຊົງປະທານໃຫ້ ຈົ່ງພົ້ນຊອກແລ້ວຈະພົບ ຈົ່ງພົ້ນເຄາະແລ້ວຈະຊົງໄຂ່ໃຫ້
- 8 ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ພົ້ນຂໍກໍໄດ້ຮັບ ທຸກຄົນທີ່ພົ້ນຊອກກໍພົບ ທຸກຄົນທີ່ພົ້ນເຄາະກໍຊົງໄຂ່ໃຫ້
- 9 ໃນພວກທ່ານມີຜູ້ໃດແດ່ ຖ້າລູກຂໍເຂົ້າບັນນຶ່ງຈະບໍ່ໄດ້ເອົາກ່ອນຫິນໃຫ້ຕີ
- 10 ຫລືຖ້າລູກຂໍປາຈະບໍ່ໄດ້ເອົາງໃຫ້ຕີ
- 11 ເຫດສັນນັ້ນ ຖ້າພວກທ່ານຜູ້ເປັນຄົນຊົ່ວ ຍັງຮູ້ຈັກເອົາຂອງດີໃຫ້ແກ່ລູກຂອງຕົນ ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກຈັກເທົ່າໃດ ພຣະບິດາຂອງທ່ານຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນສວັນຈະຊົງປະທານຂອງດີແກ່ຜູ້ທີ່ຂໍຈາກພຣະອົງ

The golden Rule

- 12 ດັ່ງນັ້ນສິ່ງໃດໆ ທີ່ທ່ານປາຖນາໃຫ້ເຂົາເຮັດແກ່ທ່ານ ທ່ານຈຶ່ງເຮັດກັບເຂົາທຸກປະການເໝືອນກັນ ເພາະອັນນັ້ນຄືພຣະບັນຍັດ ແລະຄຳສັ່ງສອນຂອງບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທັມ

ເຮືອງປະຕູຄັບແຄບ

The Narrow Gate

(ລກ 13:24)

- 13 “ຈົ່ງເຂົ້າໄປທາງປະຕູຄັບແຄບ ເພາະວ່າປະຕູກວ້າງແລະທາງກວ້າງຂວາງທີ່ນຳໄປເຖິງຄວາມຈົບທາຍນັ້ນ ມີຫລາຍຄົນເຂົ້າໄປຕາມທາງນັ້ນ
- 14 ເພາະວ່າປະຕູທີ່ນຳໄປສູ່ຊີວິດກໍຄັບແຄບ ແລະທາງກໍແຄບ ບໍ່ມີຫລາຍຄົນພົບທາງນັ້ນ

ເຮືອງຮູ້ເຫດໄດ້ດ້ວຍຜົນ

A Tree and Its Fruit

(ມທ 12:33; ລກ 6:43-45)

- 15 “ພວກທ່ານຈຶ່ງລະວັງຜູ້ປະກາດພຣະທັມບໍ່ຈົງ ທີ່ປອມຕົວຄືແກະມາຫາທ່ານ ແຕ່ພາຍໃນເຂົາເປັນໝາໃນຕົວຮ້າຍ
- 16 ທ່ານຈະຮູ້ຈັກເຂົາໄດ້ດ້ວຍຜົນຂອງເຂົາ ເຂົາເຄີຍເກັບໝາກອະນຸ່ນຈາກເຄືອມີໝາມຫລື ແລະເຂົາເຄີຍເກັບໝາກເດື່ອເຫດຈາກຕົ້ນມີໝາມຫລື
- 17 ດັ່ງນັ້ນໄມ້ດີທຸກຕົ້ນຍ່ອມເກີດຜົນດີ ແຕ່ຕົ້ນໄມ້ບໍ່ດີກໍເກີດຜົນບໍ່ດີ
- 18 ຕົ້ນໄມ້ດີຈະເກີດຜົນບໍ່ດີບໍ່ໄດ້ ຫລືຕົ້ນໄມ້ບໍ່ດີຈະເກີດຜົນດີກໍບໍ່ໄດ້
- 19 ໄມ້ທຸກຕົ້ນທີ່ບໍ່ເກີດຜົນດີຕ້ອງຖືກປັ້ນໃສ່ໄຟເສັງ

20 ເຫດສັນນັ້ນ ພວກທ່ານຈະຮູ້ຈັກເຂົາໄດ້ດ້ວຍຜົນຂອງເຂົາ

ເລື່ອງການຊົງປະຕິເສດ

Concerning Self-Deception

(ລກ 6:46; 13:26-27)

- 21 “ບໍ່ແມ່ນໝົດທຸກຄົນທີ່ກ່າວແກ່ເຮົາວ່າ, “ພຣະອົງເຈົ້າ, ພຣະອົງເຈົ້າ,” ຈະເຂົ້າໃນແຜ່ນດິນສວັນ ເຂົ້າໄດ້ແຕ່ຜູ້ທີ່ເຮັດຕາມ ນໍ້າພຣະທັຍພຣະບິດາຂອງເຮົາຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນສວັນ
- 22 ເມື່ອເຖິງວັນນັ້ນຈະມີຫລາຍຄົນຮ້ອງໃສ່ເຮົາວ່າ “ພຣະອົງເຈົ້າ, ພຣະອົງເຈົ້າ, ພວກຂ້າພຣະອົງໄດ້ປະກາດພຣະທັມໃນ ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ໄດ້ຂັບໄລ່ຜິອອກໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ແລະໄດ້ເຮັດການອິດທິຣິດຫລາຍປະການໃນພຣະ ນາມຂອງພຣະອົງບໍ່ແມ່ນຫລື”
- 23 ເມື່ອນັ້ນເຮົາຈະໄດ້ປະກາດແກ່ເຂົາວ່າ “ເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກພວກເຈົ້າຈັກເທື່ອ ເຈົ້າຜູ້ເຮັດການຊົ່ວເຮີຍ, ຈົ່ງຜ່າຍໜີໄຫ້ພົ້ນຈາກ ເຮົາເສັ້ງ”

ເລື່ອງຮາກຕຶກສອງຢ່າງ

Hearers and Doers

(ລກ 6:47-49)

- 24 “ເຫດສັນນັ້ນ ທຸກຄົນທີ່ຟັງຄໍາເຫລົ່ານີ້ຂອງເຮົາແລະປະຕິບັດຕາມ ຄົນນັ້ນກໍປຽບເໝືອນຄົນສລາດທີ່ກໍ່ສ້າງຕຶກຂອງຕົນ ເທິງດານຫີນ
- 25 ຝົນກໍຕົກ, ນໍ້າກໍນອງ, ລົມກໍພັດປະທະຕຶກນັ້ນ ແຕ່ຕຶກນັ້ນກໍບໍ່ພັງເພລົງ ເພາະຮາກມັນຕັ້ງຢູ່ເທິງຫີນ
- 26 ແຕ່ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄໍາເຫລົ່ານີ້ຂອງເຮົາແລະບໍ່ປະຕິບັດຕາມ ຄົນນັ້ນກໍປຽບເໝືອນຄົນໂງ່ທີ່ກໍ່ສ້າງຕຶກຂອງຕົນເທິງ ຫາດຊາຍ
- 27 ຝົນກໍຕົກ, ນໍ້າກໍນອງ, ລົມກໍພັດປະທະຕຶກນັ້ນ ຕຶກນັ້ນກໍເພພັງລົງ ແລະການເພພັງຂອງມັນກໍເປັນການໃຫຍ່ຫລວງ”

ຊົງສັ່ງສອນດ້ວຍອໍານາດ

- 28 ຢູ່ມາເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຄໍາເຫລົ່ານີ້ຈົບລົງແລ້ວ ປະຊາຊົນທັງປວງກໍປລາດໃຈໃນການສັ່ງສອນຂອງພຣະອົງ
- 29 ເພາະວ່າພຣະອົງຊົງສັ່ງສອນເຂົາເໝືອນຜູ້ມີຣິດອໍານາດ ແລະບໍ່ເໝືອນພວກນັກທັມຂອງເຂົາ

8 ເລື່ອງຄົນຂີ້ທູດຜູ້ນຶ່ງດີສະອາດ

Jesus Cleanses a Leper

(ມຮກ 1:40-45; ລກ 5:12-16)

- 1 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດລົງມາຈາກພູແລ້ວ ປະຊາຊົນຫລວງຫລາຍໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງ
- 2 ແລະເບິ່ງແມ່, ມີຄົນຂີ້ທູດຜູ້ນຶ່ງເຂົ້າມາຂາບລົງທູນພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຖ້າທ່ານພໍໃຈກໍອາດຈະເຮັດໃຫ້ຂ້າພຣະອົງດີ ສະອາດໄດ້”
- 3 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຢຽດພຣະຫັດອອກຖືກຄົນນັ້ນແລະຊົງກ່າວວ່າ, “ເຮົາພໍໃຈແລ້ວ ຈົ່ງດີສະອາດເສັ້ງ” ແລ້ວພຍາດຂີ້ທູດຂອງ ຜູ້ນັ້ນກໍດີສະອາດທັນທີ
- 4 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ຜູ້ນັ້ນວ່າ, “ລະວັງຢ່າບອກໃຫ້ຜູ້ໃດຟັງ ແຕ່ຈົ່ງໄປສະແດງຕົວຕໍ່ປະໂຮທິດ ແລະຖວາຍເຄື່ອງບູ ຊາຕາມໂມເຊໄດ້ສັ່ງໄວ້ເພື່ອເປັນຫລັກຖານຕໍ່ເຂົາ”

ຊົງໄຜດຄົນໃຊ້ຂອງນາຍຮ້ອຍ

Jesus Heals a Centurion's Servant

(ລກ 7:1-10)

- 5 ຂນະທີ່ພຣະອົງສະເດັດເຂົ້າໄປໃນເມືອງກາເປນາອູມ ມີນາຍຮ້ອຍທະຫານຜູ້ນຶ່ງມາອ້ອນວອນພຣະອົງ
- 6 ທູນວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຄົນໃຊ້ຂອງຂ້າພຣະອົງເປັນເບິ່ງນອນຢູ່ເຮືອນທົນທຸກເວທະນາຫລາຍ”
- 7 ພຣະເຢຊູຊົງບອກກັບນາຍຮ້ອຍນັ້ນວ່າ, “ເຮົາຈະໄປຊ່ອຍໃຫ້ເຂົາດີ”
- 8 ແຕ່ຝ່າຍນາຍຮ້ອຍຜູ້ນັ້ນໄດ້ທູນຕອບວ່າ, “ຂ້າພຣະອົງເປັນຄົນບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະໃຫ້ທ່ານເຂົ້າໄປລຸ່ມຫລັງຄາເຮືອນຂອງຂ້າພຣະອົງ ແຕ່ຂໍທ່ານກ່າວເທົ່ານັ້ນຄົນໃຊ້ຂອງຂ້າພຣະອົງກໍຈະດີພຍາດ
- 9 ເຫດວ່າຂ້າພຣະອົງເປັນຄົນຢູ່ໃຕ້ວິນັຍທະຫານ ແລະຍັງມີທະຫານຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບບັນຊາຂອງຂ້າພຣະອົງອີກ ຂ້າພຣະອົງສັ່ງແກ່ຄົນນັ້ນວ່າ “ໄປ” ມັນກໍໄປ ແລະສັ່ງຄົນນີ້ວ່າ “ມາ” ມັນກໍມາ ແລະບອກແກ່ຄົນໃຊ້ຂອງຂ້າພຣະອົງວ່າ “ຈົ່ງເຮັດສິ່ງນີ້” ມັນກໍເຮັດ”
- 10 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນກໍປລາດພຣະທັຍ ຈຶ່ງຊົງກ່າວກັບຄົນທັງຫລາຍທີ່ຕິດຕາມພຣະອົງມາວ່າ, “ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ແມ່ນໃນພວກອິສຣາເອນເຮົາກໍບໍ່ໄດ້ພົບຄວາມເຊື່ອໃຫຍ່ທີ່ນີ້
- 11 ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ຈະມີຫລາຍຄົນຈາກທິດຕາເວັນອອກແລະທິດຕາເວັນຕົກມານັ່ງຮວມ ໂຕະກັບອັບຮາຮາມ, ອີຊາກ, ແລະຢາໂຄບໃນແຜ່ນດິນສ່ວນ
- 12 ແຕ່ຝ່າຍຊາວແຜ່ນດິນນັ້ນຈະຖືກຖິ້ມອອກໄປໃນທີ່ມີດພາຍນອກ ທີ່ນັ້ນຈະມີສຽງຮ້ອງໄຫ້ແລະຂົບແຂ້ວຢູ່”
- 13 ພຣະເຢຊູຊົງບອກແກ່ນາຍຮ້ອຍຜູ້ນັ້ນວ່າ, “ຈົ່ງກັບເມືອເສັ້ງ ທ່ານໄດ້ເຊື່ອຢ່າງໃດກໍໃຫ້ເປັນແກ່ທ່ານຢ່າງນັ້ນ” ແລ້ວໃນໂມງນັ້ນຄົນໃຊ້ຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ດີເປັນປົກກະຕິ

ຊົງໂຜດແມ່ເມັງຂອງເປໂຕ

Jesus Heals Many at Peter's House

(ມຽກ 1:29-34; ລກ 4:38-41)

- 14 ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງເປໂຕ ກໍຊົງເຫັນແມ່ເມັງຂອງເປໂຕນອນໄຂ້ຢູ່
- 15 ພຣະອົງຊົງປາຍມືນາງແລະຄວາມໄຂ້ກໍຫາຍ ນາງຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນປົວລະບັດພຣະອົງ
- 16 ແລະເມື່ອຄຳມາ ເຂົາໄດ້ພາຄົນທີ່ມີຜິຮ້າຍສົງຢູ່ຫລາຍຄົນມາຫາພຣະອົງ ພຣະອົງກໍຊົງຂັບໄລ່ຜິຮ້າຍເຫລົ່ານັ້ນອອກດ້ວຍຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ ແລະບັນດາຄົນເຈັບປ່ວຍທັງຫລາຍນັ້ນ ພຣະອົງກໍໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້ດີ
- 17 ທັງນີ້ເພື່ອຈະໃຫ້ສຳເລັດຕາມທີ່ຊົງກ່າວໄວ້ໂດຍເອຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມວ່າ, “ທ່ານໄດ້ແບກຄວາມເຈັບໄຂ້ຂອງພວກເຮົາ ແລະຫອບເອົາພຍາດຂອງເຮົາໄປ”

ຜູ້ທີ່ສັມັກຈະຕາມພຣະເຢຊູ

Would Be Followers of Jesus

(ລກ 9:57-62)

- 18 ຄັນພຣະເຢຊູຊົງເຫັນປະຊາຊົນຫລວງຫລາຍຢູ່ຮວມຕົນ ກໍໄດ້ຊົງສັ່ງໃຫ້ຂ້າມໄປຟາກນັ້ນ
- 19 ມີນັກທັມຜູ້ນຶ່ງມາຫາພຣະອົງທູນວ່າ, “ອາຈານເອີຍ, ທ່ານຈະໄປທີ່ໃດ ຂ້າພຣະອົງຈະຕິດຕາມທ່ານໄປທີ່ນັ້ນ”
- 20 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ໝາຈິກຈອກກໍມີຮູ ແລະນົກປ່າກໍຍັງມີຮັງ ແຕ່ບຸດມະນຸດບໍ່ມີບ່ອນຈະວາງຫົວລົງ”
- 21 ອີກຜູ້ນຶ່ງໃນພວກສິດຂອງພຣະອົງມາທູນພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຂໍໃຜດອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້າພຣະອົງໄປຝັງສືບບິດາຂອງຂ້າພຣະອົງເສັງກ່ອນ”
- 22 ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ຈົ່ງຕິດຕາມເຮົາມາເສັງ ແລະປະໃຫ້ຄົນຕາຍຝັງກັນເອງເທາະ”

ຊົງຫ້າມລົມແລະທະເລ

Jesus Stills the Storm

(ມຽກ 4:35-41; ລກ 8:22-25)

- 23 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດລົງເຮືອ ພວກສິດຂອງພຣະອົງກໍຕິດຕາມພຣະອົງໄປ

- 24 ແລະເບິ່ງແມ, ບັງເກີດມີການເຄື່ອນໄຫວອັນໃຫຍ່ທີ່ທະເລຈົນຟອງນ້ຳກຳລັງຊັດຖ້ວມເຮືອ ແຕ່ພຣະອົງຊົງບັນທຶມຫລັບຢູ່
- 25 ພວກສິດໄດ້ມາປຸກພຣະອົງທູນວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຂໍຈົ່ງຊ່ອຍທ້ອນ ພວກຂ້າພຣະອົງກຳລັງຈະຈົບທາຍຢູ່ແລ້ວ”
- 26 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ໂອ ຄົນມີຄວາມເຊື່ອນ້ອຍເອີຍ ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງຢ້ານ” ແລ້ວພຣະອົງຊົງລຸກຂຶ້ນທ້າມລົມແລະທະເລ ລົມກໍເຂົາແລະຟອງນ້ຳກໍສົງບຽບທົ່ວໄປ
- 27 ຄົນເຫລົ່ານັ້ນກໍພາກັນອັສຈັນໃຈຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, “ທ່ານຜູ້ນີ້ມາຈາກທີ່ໃດຫນ້າ ຈົນວ່າລົມແລະທະເລກໍຍອມຟັງທ່ານ”

ຊົງໄຜດຊາວກາດາຣາຜູ້ມີຜິສິງ

Jesus Heals the Gadarene Demoniacs

(ມູກ 5:1-20; ລກ 8:26-39)

- 28 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດຂ້າມຟາກໄປເຖິງເຂດແດນຊາວກາດາຣາ ມີສອງຄົນທີ່ມີຜິສິງຢູ່ອອກຈາກປ່າຊ້າມາພົບພຣະອົງເຂົາໂຫດຮ້າຍປານນັ້ນຈົນບໍ່ມີຜູ້ໃດອາດທຽວທາງນັ້ນໄດ້
- 29 ເບິ່ງແມ, ເຂົາຮ້ອງໃສ່ພຣະອົງທູນວ່າ, “ໂອ ບຸດພຣະເຈົ້າເອີຍ, ທ່ານມາຫຍຸ້ງກຽວກັບເຮົາດ້ວຍເຫດໃດ ຈະມາທໍຣະມານເຮົາກ່ອນເວລາກຳນົດຫລື”
- 30 ໄກຈາກທີ່ນັ້ນມີຝູງໃຫຍ່ກຳລັງຫາກິນຢູ່
- 31 ຜິເຫລົ່ານັ້ນຈຶ່ງໄດ້ໝູທູນຂໍພຣະອົງວ່າ, “ຖ້າທ່ານຂັບໄລ່ພວກເຮົາອອກ ກໍຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໄປສົງຢູ່ໃນໝູຝູງນັ້ນທ້ອນ”
- 32 ພຣະອົງຊົງບອກຜິເຫລົ່ານັ້ນວ່າ, “ໄປເສັງ” ຜິເຫລົ່ານັ້ນກໍອອກໄປເຂົ້າສົງຢູ່ໃນຝູງໝູ ແລະເບິ່ງແມ, ໝູທັງຝູງນັ້ນໄດ້ພ້າວແລ່ນລົງຈາກຕາລີ່ງຊັນໂຕນໃສ່ທະເລຕາຍດີກນ້ຳໝົດ
- 33 ຝ່າຍຄົນລ້ຽງໝູກໍພາກັນປົບຫນີເຂົ້າໄປໃນເມືອງ ເລົ່າບັນດາເຫດການຊຶ່ງເປັນໄປນັ້ນກັບເຫດທີ່ເກີດຂຶ້ນແກ່ຄົນທີ່ມີຜິສິງຢູ່
- 34 ແລະເບິ່ງແມ, ຄົນທັງເມືອງກໍພາກັນອອກມາຫາພຣະເຢຊູ ເມື່ອພົບພຣະອົງແລ້ວ ເຂົາຈຶ່ງອ້ອນວອນທູນຂໍໃຫ້ພຣະອົງອອກໄປເສັງຈາກເຂດແດນຂອງເຂົາ

9 ພຣະເຢຊູຊົງໄຜດຄົນເປັ້ງ

Jesus Heals a Paralytic

(ມູກ 2:1-12; ລກ 5:17-26)

- 1 ຝ່າຍພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດລົງເຮືອຂ້າມຟາກໄປຍັງເມືອງຂອງຕົນ
- 2 ເບິ່ງແມ, ເຂົາຫາມຄົນເປັ້ງຜູ້ນຶ່ງຊຶ່ງນອນຢູ່ເທິງທີ່ນອນມາຫາພຣະອົງ ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເຫັນຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາ ຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ຄົນເປັ້ງນັ້ນວ່າ, “ລູກເອີຍ, ຈົ່ງຊື່ນໃຈເທິນ ຜິດບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບອະພິຍແລ້ວ”
- 3 ແລະເບິ່ງແມ, ພວກນັກທັມບາງຄົນເວົ້າກັນວ່າ, “ຜູ້ນີ້ເວົ້າໝິ່ນປມາດພຣະເຈົ້າ”
- 4 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງຊາບຄວາມຄິດຂອງເຂົາຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, “ເຫດສັນໃດທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງຄິດຄວາມຊົ່ວໃນໃຈທີ່ຈະວ່າ “ຜິດບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບອະພິຍແລ້ວ” ຫລືຈະວ່າ “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແລະຍ່າງທຽວໄປ” ອັນໃດຈະງ່າຍກວ່າກັນ
- 5 ແຕ່ເພື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ບຸດມະນຸດມີສິດອໍານາດໃນໂລກໃຫ້ອະພິຍຄວາມຜິດບາບໄດ້” ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວກັບຄົນເປັ້ງນັ້ນວ່າ, “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນຍົກເອົາບ່ອນນອນຂອງເຈົ້າໄປບ້ານເສັງ”
- 7 ຄົນເປັ້ງຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນເມືອເຮືອນຂອງຕົນ
- 8 ເມື່ອປະຊາຊົນເຫັນດັ່ງນັ້ນກໍຢ້ານ ຈຶ່ງພາກັນສັຣເສິນພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງປະທານຣິດອໍານາດດັ່ງນັ້ນແກ່ມະນຸດ

ຊົງເອີ້ນເອົາມັດທາຍ

The Call of Matthew

(ມູກ 2:13-17; ລກ 5:27-32)

- 9 ເມື່ອພຣະເຢຊູກຳລັງສະເດັດຈາກບ່ອນນັ້ນໄປ ພຣະອົງຊົງເຫັນຊາຍຜູ້ນຶ່ງຊື່ ມັດທາຍນັ່ງຢູ່ດ່ານພາສີ ຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ຜູ້ນັ້ນວ່າ, “ຈຶ່ງຕາມເຮົາມາ” ເຂົາກໍລຸກຂຶ້ນຕາມພຣະອົງໄປ
- 10 ເມື່ອພຣະອົງປະທັບສເວີຍອາຫານຢູ່ໃນເຮືອນ ເບິ່ງແມ່, ມີຄົນເກັບພາສີ ແລະຄົນນອກສິນທັມຫລາຍຄົນເຂົ້າມານັ່ງຮ່ວມໂຕະກັບພຣະເຢຊູ ແລະພວກສິດຂອງພຣະອົງ
- 11 ເມື່ອພວກຟາຣີຊາຍເຫັນດັ່ງນັ້ນກໍພາກັນຖາມພວກສິດຂອງພຣະອົງວ່າ, “ເປັນຫຍັງອາຈານຂອງພວກເຈົ້າຈຶ່ງຮັບປະທານອາຫານ ຮ່ວມກັບຄົນເກັບພາສີ ແລະຄົນນອກສິນທັມ”
- 12 ສ່ວນພຣະອົງ ເມື່ອຊົງໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນແລ້ວຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, “ຄົນທີ່ສະບາຍບໍ່ຕ້ອງການຫມໍຍາ ແຕ່ຄົນເຈັບກໍຕ້ອງການຫມໍ
- 13 ແຕ່ທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງໄປຮຽນຂໍ້ນີ້ໃຫ້ເຂົ້າໃຈທີ່ວ່າ “ເຮົາປະສົງຄວາມເມດຕາແລະບໍ່ປະສົງເຄື່ອງບູຊາ” ດ້ວຍວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອຈະເອີ້ນເອົາຄົນສິນທັມ ແຕ່ມາເອີ້ນເອົາຄົນນອກສິນທັມ”

ບັນຫາເຮືອງການຖືສິນອິດອາຫານ

The Question about Fasting

(ມຮກ 2:18-22; ລກ 5:33-39)

- 14 ເມື່ອນັ້ນພວກສິດຂອງໂຢຮັນມາຫາພຣະເຢຊູທູນວ່າ, “ເຫດສັນໃດພວກຂ້າພຣະອົງ ແລະພວກຟາຣີຊາຍເຄີຍຖືສິນອິດອາຫານຢູ່ເລື້ອຍ ແຕ່ພວກສິດຂອງທ່ານບໍ່ຖື”
- 15 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເມື່ອເຈົ້າບ່າວຍັງຢູ່ກັບເຂົາ ເພື່ອນຂອງເຈົ້າບ່າວນັ້ນຈະໂສກເສົ້າບໍ່ໄດ້ຕໍ່ ແຕ່ວັນນຶ່ງຈະມາເມື່ອເຈົ້າບ່າວຖືກຍົກຍ້າຍຈາກເຂົາໄປ ເມື່ອນັ້ນເຂົາຈະຖືສິນອິດອາຫານ
- 16 ບໍ່ທ່ອນມີຜູ້ໃດເອົາຕ່ອນຜ້າໃຫມ່ມາຕາບເສື້ອເກົ່າ ເພາະເມື່ອຕ່ອນຜ້າໃຫມ່ທົດກໍຈະຂາດອອກຈາກເສື້ອເກົ່າ ແລ້ວບ່ອນຂາດນັ້ນຈະກວ້າງອອກຕື່ມ
- 17 ແລະເຂົາບໍ່ເອົາເຫລົ້າແວງໃຫມ່ມາໃສ່ໄວ້ໃນຖົງໜັງເກົ່າ ຖ້າເຮັດຢ່າງນັ້ນຖົງໜັງຈະຂາດແລະເຫລົ້າແວງຈະຮົ່ວອອກ ທັງຖົງໜັງກໍຈະເສັ້ງໄປເໝືອນກັນ ແຕ່ເຂົາເອົາເຫລົ້າແວງໃໝ່ໃສ່ໄວ້ໃນຖົງໜັງໃໝ່ ແລ້ວທັງສອງຢ່າງກໍຢູ່ດີດ້ວຍກັນ.

ລູກສາວຂອງເຈົ້ານາຍແລະຍິງເລືອດຕົກ

A Girl Restored to Life and a woman Healed

(ມຮກ 5:21-43; ລກ 8:40-56)

- 18 ເມື່ອພຣະອົງກຳລັງຊົງກ່າວຄຳເຫລົ່ານີ້ແກ່ເຂົາຢູ່ ເບິ່ງແມ່, ມີເຈົ້ານາຍຜູ້ນຶ່ງມາຂາບທູນພຣະອົງວ່າ, “ລູກສາວຂອງຂ້າພຣະອົງຫາກໍຕາຍ ແຕ່ຂໍເຊີນທ່ານໄປວາງມືໃສ່ເຂົາ ແລ້ວເຂົາຈະຄົນມີຊີວິດອີກ”
- 19 ແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງລຸກຂຶ້ນສະເດັດຕາມນາຍຜູ້ນັ້ນໄປພ້ອມດ້ວຍພວກສິດຂອງພຣະອົງ
- 20 ແລະເບິ່ງແມ່, ມີຜູ້ຍິງຄົນນຶ່ງເປັນພຍາດເລືອດຕົກໄດ້ສິບສອງປີມາແລ້ວ ນາງໄດ້ຫຍັບເຂົ້າມາເບື້ອງຫລັງແລ້ວບາຍແຄມເຄື່ອງທົງຂອງພຣະອົງ
- 21 ເພາະນາງຄຶດໃນໃຈວ່າ, “ຖ້າເຮົາໄດ້ບາຍແຕ່ເສື້ອຂອງທ່ານເທົ່ານັ້ນ ເຮົາກໍຈະດີພຍາດ”
- 22 ພຣະເຢຊູຊົງຫລົງຫລັງທອດພຣະເນດເຫັນຍິງນັ້ນ ແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, “ລູກຍິງເອີຍ, ຈຶ່ງຊື່ນໃຈເທີນ ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າດີແລ້ວ” ຕັ້ງແຕ່ຍາມນັ້ນນາງກໍດີປົກກະຕິ
- 23 ເມື່ອພຣະເຢຊູສະເດັດໄປເຖິງເຮືອນນາຍຜູ້ນັ້ນ ກໍຊົງເຫັນພວກຄົນເປົ່າປີກັບຜູ້ຄົນອີກກະທົກກັນຢູ່
- 24 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ຈຶ່ງຖອຍອອກໄປເສັ້ງ ດ້ວຍວ່າສາວນ້ອຍຄົນນີ້ບໍ່ໄດ້ຕາຍດອກ ແຕ່ຫລັບຢູ່ເທົ່ານັ້ນ” ແລ້ວເຂົາພາກັນຫົວຂວັນພຣະອົງ
- 25 ເມື່ອຜູ້ຄົນໄດ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກໝົດແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປຈັບມືສາວນ້ອຍແລະສາວນ້ອຍນັ້ນກໍລຸກຂຶ້ນ
- 26 ແລ້ວກິດຕິສັບກໍຊາລີໄປທົ່ວແຂວງນັ້ນ

ຊົງໄຜດຄົນຕາບອດສອງຄົນ

Jesus Heals Two Blind men

- 27 ເມື່ອພຣະເຢຊູສະເດັດຈາກບ່ອນນັ້ນໄປ ກໍມີຄົນຕາບອດສອງຄົນຕາມພຣະອົງໄປຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ບຸດດາວິດເອີຍ, ໂຜດເມດຕາພວກຂ້າພຣະອົງແດ່ທ່ອນ”
- 28 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດເຂົາໄປໃນເຮືອນແລ້ວ ຄົນຕາບອດສອງຄົນນັ້ນກໍເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ ພຣະເຢຊູຊົງຖາມເຂົາວ່າ, “ພວກເຈົ້າເຊື່ອວ່າເຮົາອາດຈະເຮັດການນີ້ໄດ້ຫລື” ເຂົາກໍທູນພຣະອົງວ່າ, “ເຊື່ອຢູ່ທ່ານເອີຍ”
- 29 ແລ້ວພຣະອົງຊົງບາຍຕາຂອງເຂົາພ້ອມກັບຊົງກ່າວວ່າ, “ໃຫ້ເປັນໄປຕາມຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າ”
- 30 ແລະຕາຂອງເຂົາກໍກັບເຫັນຮຸ່ງ ແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງທ້າມເຂົາຢ່າງແຂງແຮງວ່າ, “ຈົ່ງລະວັງຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຮູ້”
- 31 ແຕ່ເມື່ອເຂົາຈາກບ່ອນນັ້ນໄປ ເຂົາກໍປະກາດເຣື່ອງຂອງພຣະອົງໃຫ້ຊາລືທົ່ວໄປໃນແຂວງນັ້ນ

ຊົງໂຜດຄົນປາກກີກ

Jesus Heals One Who Was Mute

- 32 ໃນຂນະທີ່ເຂົາກໍາລັງອອກໄປ ມີຜູ້ພາຄົນປາກກີກຜູ້ນຶ່ງທີ່ມີຜິສົງຢູ່ມາຫາພຣະອົງ
- 33 ເມື່ອພຣະອົງຊົງຂັບໄລ່ຜູ້ນັ້ນອອກແລ້ວ ຄົນປາກກີກກໍປາກໄດ້ ຜູງຄົນທັງຫລາຍກໍອັສຈັນໃຈເວົ້າກັນວ່າ, “ບໍ່ເຄີຍປາກົດເຫັນການດັ່ງນີ້ໃນປະເທດອິສຣາເອນຈັກເທື່ອ”
- 34 ແຕ່ພວກຟາຣີຊາຍເວົ້າວ່າ, “ຄົນນີ້ຂັບໄລ່ຜູ້ອອກໄດ້ດ້ວຍຣິດຂອງນາຍຜີ”

ຊົງສົງສານປະຊາຊົນ

The Harvest Is Great, the Laborers Few

(ລກ 10:2-3)

- 35 ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດໄປທົ່ວທຸກເມືອງທຸກບ້ານ ຊົງສັ່ງສອນໃນໂຮງທັມມະເທສນາຂອງເຂົາ ຊົງປະກາດຂ່າວປະເສີດເຣື່ອງພຣະຣາຊອານາຈັກນັ້ນ ແລະຊົງໂຜດຄົນມີພຍາດແລະຄວາມເຈັບໄຂ້ທຸກຢ່າງໃຫ້ດີໝົດ
- 36 ແຕ່ເມື່ອພຣະອົງຊົງເຫັນປະຊາຊົນຫລວງຫລາຍກໍຊົງສົງສານເຂົາ ເພາະເຂົາຖືກຮິບກວນແລະອິດອ່ອນໂຮຍແຮງໄປເໝືອນຝູງແກະທີ່ບໍ່ມີຜູ້ລ້ຽງ
- 37 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ພວກສິດຂອງພຣະອົງວ່າ, “ເຂົາທີ່ຈະກ່ຽວນັ້ນກໍຫລາຍແທ້ ແຕ່ຄົນງານມີໜ້ອຍຢູ່
- 38 ເພາະສັນນັ້ນ ພວກທ່ານຈົ່ງອ້ອນວອນຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງນາ ໃຫ້ຈຳຄົນງານມາໃນການກ່ຽວຂອງທ່ານເສັງ”

10 ຊົງເອີ້ນເອົາສາວົກສິບສອງຄົນ

The Twelve Apostles

(ມຮກ 3:13-19; ລກ 6:12-16)

- 1 ເມື່ອພຣະອົງຊົງເອີ້ນສາວົກສິບສອງຄົນມາແລ້ວ ກໍຊົງປະທານໃຫ້ເຂົາມີຣິດອຳນາດເໜືອຜູ້ຖ່ອຍຮ້າຍ ເພື່ອຂັບໄລ່ມັນອອກໄດ້ ແລະເພື່ອໃຫ້ພຍາດທັງຄວາມເຈັບໄຂ້ທຸກຢ່າງດີໄດ້
- 2 ພວກອັດສາວົກສິບສອງຄົນມີຊື່ດັ່ງນີ້: ຜູ້ທຳອິດຊື່ຊີໂມນທີ່ເອີ້ນວ່າເປໂຕ ກັບອັນເດອານ້ອງຊາຍຂອງຕິນ, ຢາໂກໂບບຸດເຊເບດາຍ ກັບໂຍຮັນນ້ອງຊາຍຂອງຕິນ
- 3 ພິລິບ ແລະບາຣະໂທໂລມາຍ, ໂທມາ ແລະມັດທາຍຜູ້ເກັບພາສີ, ຢາໂກໂບບຸດອາລະຟາຍ ແລະທາດາຍ,
- 4 ຊີໂມນພັກຊາດນິຍົມ ແລະຢູດາອິສະກາຣິອິດຜູ້ທີ່ທໍຣະຍົດຕໍ່ພຣະອົງ

ຊົງໃຊ້ສາວົກສິບສອງຄົນໄປ

The Mission of the Twelve

(ມຮກ 6:6-13; ລກ 9:1-6)

- 5 ພວກສືບສອງຄົນນີ້ພຣະເຢຊູຊົງໃຊ້ໃຫ້ອອກໄປ ແລະຊົງສັ່ງເຂົາວ່າ, “ຢ່າໄດ້ເຂົ້າໄປໃນທາງຂອງພວກຕ່າງຊາດ ແລະຢ່າເຂົ້າໄປໃນເມືອງໃດຂອງຊາວຊາມາເຮັງ
- 6 ແຕ່ຈົ່ງໄປຫາຝູງແກະທີ່ເສັງແລ້ວ ຄືຕະກູນອິສຣາເອນນັ້ນດີກວ່າ
- 7 ໃນຂນະທີ່ພວກທ່ານໄປ ຈົ່ງບ່າວປະກາດວ່າ “ຮາຊອນາຈັກສວັນມາໃກ້ແລ້ວ”
- 8 ຄົນເຈັບໄຂ້ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ດີ, ຄົນຕາຍແລ້ວຈົ່ງໃຫ້ເປັນຄົນມາ, ຄົນຂີ້ທູດຈົ່ງໃຫ້ດີສະອາດ, ແລະຈົ່ງຂັບໄລ່ຜີຮ້າຍອອກເສັງທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຮັບລ້າງ ຈົ່ງໃຫ້ລ້າງ
- 9 ຢ່າເອົາເງິນ, ຫລືຄ່າ, ຫລືທອງແດງໃສ່ໄວ້ໃນກະເປົາສາຍຮັດແອວຂອງຕົນໄປ
- 10 ຢ່າເອົາຖົງໄປໃຊ້ຕາມທາງ, ຫລືເສື້ອສອງໂຕ, ຫລືເກີບ, ຫລືໄມ້ເທົ້າ ເພາະວ່າຄົນງານກໍສົມຄວນຈະໄດ້ຮັບອາຫານກິນ
- 11 ເມື່ອພວກທ່ານເຂົ້າໄປໃນບ້ານໃດຫລືເມືອງໃດຈົ່ງຖາມເບິ່ງວ່າ ຜູ້ໃດເປັນຜູ້ສົມຄວນ ແລ້ວໃຫ້ໄປອາໄສຢູ່ກັບຜູ້ນັ້ນຈົນກວ່າຈະອອກໄປ
- 12 ຂນະເມື່ອຂຶ້ນເຮືອນຈົ່ງຄຳນັບໄທເຮືອນນັ້ນ
- 13 ຖ້າຄົວເຮືອນນັ້ນສົມຄວນຮັບພອນກໍໃຫ້ຄວາມສົງຄາມສູງຂອງທ່ານຢູ່ກັບເຮືອນນັ້ນ ແຕ່ຖ້າຄົວເຮືອນນັ້ນບໍ່ສົມຄວນຮັບພອນກໍໃຫ້ຄວາມສົງຄາມສູງກັບຄົນມາສູ່ທ່ານອີກ
- 14 ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ຕ້ອນຮັບພວກທ່ານຫລືບໍ່ຟັງຄຳຂອງທ່ານ ຈົ່ງອອກຈາກເຮືອນນັ້ນຫລືເມືອງນັ້ນ ແລະຈົ່ງສັ່ນຂີ້ຝຸ່ນທີ່ຕິດຕີນຂອງທ່ານອອກເສັງ
- 15 ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ໃນວັນພິພາກສາໂທດຂອງເມືອງໂຊໂດມ ແລະເມືອງໂກໂມຣາອາດຈະທົນງ່າຍກວ່າໂທດຂອງເມືອງນັ້ນ

ເຮືອງການຕໍ່ສູ້ທີ່ຕ້ອງເກີດຂຶ້ນ

Coming Persecutions

(ມຮກ 13:9-13; ລກ 21:12-17)

- 16 “ດັ່ງນີ້ເຮົາໃຊ້ພວກທ່ານໄປເໝືອນດັ່ງແກະຢູ່ຖ້າມາກາງຝູງໝາໄນ ສັນນັ້ນຈົ່ງສລາດເໝືອນ ແລະອ່ອນສຸພາບເໝືອນນົກເຂົາ
- 17 ແຕ່ຈົ່ງລະວັງຄົນທັງຫລາຍ ເພາະເຂົາຈະມອບທ່ານກັບສານສູງ ແລະຈະຂັງທ່ານໃນໂຮງທັມມະເທສນາຂອງເຂົາ
- 18 ເຂົາຈະພາພວກທ່ານໄປຫາເຈົ້າເມືອງແລະກະສັດເພາະເຫັນແກ່ເຮົາ ເພື່ອໃຫ້ເປັນພຍານແກ່ເຂົາແລະແກ່ຄົນຕ່າງຊາດເໝືອນກັນ
- 19 ແຕ່ເມື່ອເຂົາຈະມອບທ່ານໄວ້ນັ້ນ ຢ່າຄິດອຸກໃຈວ່າຈະເວົ້າຢ່າງໃດຫລືຈະກ່າວອັນໃດ ເພາະວ່າຄຳທີ່ທ່ານຈະກ່າວນັ້ນພຣະເຈົ້າຈະຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ທ່ານໃນໂມງນັ້ນ
- 20 ເພາະບໍ່ແມ່ນພວກທ່ານເອງຈະເປັນຜູ້ກ່າວ ແຕ່ແມ່ນພຣະວິນຍານແຫ່ງພຣະບິດາຂອງພວກທ່ານຊົງເປັນຜູ້ກ່າວໃນທ່ານ
- 21 ອ້າຍກັບນ້ອງຕ່າງຄົນກໍຈະມອບກັນໄວ້ ພໍຈະມອບລູກ ແລະລູກກໍຈະລູກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ພໍແມ່ໃຫ້ເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ.
- 22 ຄົນທັງປວງຈະກຽດຊັງພວກທ່ານເພາະເຫັນແກ່ນາມຂອງເຮົາ ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ທົນໄດ້ເຖິງທີ່ສຸດຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ລອດພົ້ນ
- 23 ເມື່ອເຂົາຂົ່ມເຫັງພວກທ່ານໃນເມືອງນຶ່ງ ຈົ່ງໜີໄປຍັງເມືອງອື່ນ ເພາະເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ກ່ອນທີ່ພວກທ່ານຈະໄປທົ່ວເມືອງຕ່າງໆທັງໝົດໃນປະເທດອິສຣາເອນ ບຸດມະນຸດຈະມາແລ້ວ
- 24 “ສິດບໍ່ໃຫຍ່ກວ່າຄຣູ ແລະຂ້ອຍໃຊ້ບໍ່ໃຫຍ່ກວ່ານາຍຂອງຕົນ,
- 25 ຖ້າສິດຈະສເມີຄຣູ ແລະຂ້ອຍໃຊ້ສເມີນາຍຂອງຕົນກໍພໍດີແລ້ວ ຖ້າເຂົາໄດ້ເອີ້ນເຈົ້າເຮືອນວ່າ ເບເອນເຊບູນ ເຂົາກໍຈະເອີ້ນໄທເຮືອນຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກຫລາຍເທົ່າໃດໝໍ

ຜູ້ທີ່ເຮົາຄວນຢ້ານ

Whom to Fear

(ລກ 12:2-7)

- 26 “ເຫດສັນນັ້ນ ຢ່າຊູ່ຍ້ານເຂົາ ເພາະວ່າບໍ່ມີສິ່ງໃດປົກບັງໄວ້ທີ່ຈະບໍ່ເປີດເຜີຍ ຫລືສິ່ງລັບທີ່ບໍ່ປາກົດໃຫ້ຮູ້
- 27 ສິ່ງທີ່ເຮົາກ່າວແກ່ພວກທ່ານໃນທີ່ມິດ ພວກທ່ານຈິ່ງກ່າວໃນທີ່ແຈ້ງ ແລະສິ່ງທີ່ພວກທ່ານໄດ້ຍິນຈາກສຽງຊິ່ມ ຈິ່ງປ່າວປະກາດເທິງຫລັງຄາເຮືອນ
- 28 ຢ່າຊູ່ຍ້ານຜູ້ທີ່ຂ້າໄດ້ແຕ່ຮ່າງກາຍ ແຕ່ຈະຂ້າຈິດວິນຍານບໍ່ໄດ້ ແຕ່ຈິ່ງຍ້ານພຣະອົງຜູ້ຊົງຮິດທີ່ອາດໃຫ້ທັງຈິດວິນຍານແລະຮ່າງກາຍຈົບຫາຍໃນໝັ້ນະຣິກ
- 29 ນົກຈອກສອງໂຕເຂົາຂາຍລາຄາອັດນຶ່ງບໍ່ແມ່ນຫລື ແຕ່ຖ້າພຣະບິດາຂອງທ່ານບໍ່ຊົງເຫັນຊອບ ນົກນັ້ນແມ່ນແຕ່ໂຕດຽວ ຈະຕົກລົງດິນກໍບໍ່ໄດ້
- 30 ເຖິງຜົມຂອງທ່ານກໍຊົງນັບໄວ້ແລ້ວໝົດທຸກເສັ້ນ
- 31 ເຫດສັນນັ້ນຢ່າຊູ່ຍ້ານ ຝ່າຍພວກທ່ານກໍປະເສີດກວ່ານົກຈອກຫລາຍໂຕ

ການຮັບພຣະຄຣິດຕໍ່ໜ້າມະນຸດ

(ລກ 12:8-9)

- 32 “ດັ່ງນັ້ນທຸກຄົນທີ່ຈະຮັບເຮົາຕໍ່ໜ້າມະນຸດ ຝ່າຍເຮົາຈະຮັບຜູ້ນັ້ນຕໍ່ພຣະພັກພຣະບິດາຂອງເຮົາ ຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນສວັນເໝືອນກັນ
- 33 ແຕ່ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດເຮົາຕໍ່ໜ້າມະນຸດ ຝ່າຍເຮົາກໍຈະປະຕິເສດຜູ້ນັ້ນຕໍ່ພຣະພັກພຣະບິດາຂອງເຮົາຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນສວັນເໝືອນກັນ

ບໍ່ແມ່ນຊົງນໍາຄວາມສົງຄາມແຕ່ໃຊ້ດາບ

Not Peace, but a Sword

(ລກ 12:51-53; 14:26-27)

- 34 “ຢ່າຄິດວ່າເຮົາມາເພື່ອຈະນໍາຄວາມສົງຄາມສູ່ໂລກ ເຮົາບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອນໍາຄວາມສົງຄາມມາໃຫ້ ແຕ່ເຮົາມາເພື່ອຈະໃຫ້ມິດດາບ
- 35 ເພາະເຮົາມາເພື່ອເຮັດໃຫ້ລູກຊາຍບໍ່ຖືກກັນກັບພໍ່, ລູກຍິງບໍ່ຖືກກັນກັບແມ່, ແລະລູກໃພ້ບໍ່ຖືກກັບແມ່ຢ່າຂອງຕົນ
- 36 ແລະຜູ້ທີ່ຢູ່ຮ່ວມເຮືອນດຽວກັນກໍຈະເປັນສັດຕູກັນ
- 37 ຜູ້ໃດທີ່ຮັກພໍ່ແມ່ຫລາຍກວ່າເຮົາ ຜູ້ນັ້ນກໍບໍ່ສົມກັບເຮົາ ແລະຜູ້ໃດທີ່ຮັກລູກຊາຍຍິງຫລາຍກວ່າເຮົາ ຜູ້ນັ້ນກໍບໍ່ສົມກັບເຮົາ
- 38 ແລະຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ຮັບເອົາໄມ້ກາງແຂນຂອງຕົນຕິດຕາມເຮົາມາ ຜູ້ນັ້ນກໍບໍ່ສົມກັບເຮົາ
- 39 ຜູ້ທີ່ຈະເອົາຊີວິດຂອງຕົນໄວ້ກໍຕ້ອງເສັງຊີວິດນັ້ນ ແຕ່ຜູ້ທີ່ຍອມເສັງຊີວິດຂອງຕົນເພາະເຫັນແກ່ເຮົາ ກໍຈະໄດ້ພົບຊີວິດ

ເຮືອງຄ່າບໍາເໜັດ

Rewards

(ມຮກ 9:41)

- 40 “ຜູ້ທີ່ຮັບຕ້ອນພວກທ່ານກໍຮັບຕ້ອນເຮົາ ຜູ້ທີ່ຮັບຕ້ອນເຮົາກໍຮັບຕ້ອນພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ
- 41 ຜູ້ທີ່ຮັບຕ້ອນຜູ້ປະກາດພຣະທັມເພາະເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມກໍຈະໄດ້ບໍາເໜັດເໝືອນຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ແລະຜູ້ທີ່ຮັບຕ້ອນຄົນສິນທັມເພາະເປັນຄົນສິນທັມ ກໍຈະໄດ້ບໍາເໜັດເໝືອນຄົນສິນທັມ
- 42 ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຈະເອົານໍ້າເຢັນແຕ່ຈອກດຽວ ໃຫ້ແກ່ຄົນເລັກນ້ອຍຜູ້ນຶ່ງໃນຈໍາພວກນີ້ດີ່ມເພາະເປັນສິດ ຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ຂາດບໍາເໜັດຂອງຕົນຈັກເທື່ອ”

11 ລູກສິດຂອງໂຢຮັນມາໂຫວພຣະເຢຊູ

Messengers from John the Baptist

(ລກ 7:18-23)

- 1 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງພວກສາວິກສິບສອງຄົນຂອງຕົນແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຈາກທີ່ນັ້ນໄປສັ່ງສອນແລະປ່າວປະກາດ ໃນເມືອງທັງຫລາຍຂອງເຂົາ
- 2 ຝ່າຍໂຢຮັນ, ເມື່ອຢູ່ໃນຄຸກ ໄດ້ຍິນຂ່າວກິຈການຂອງພຣະຄຣິດ ກໍໄດ້ໃຊ້ສິດໄປ
- 3 ທູນຖາມພຣະອົງວ່າ, “ທ່ານເປັນຜູ້ທີ່ຈະມານັ້ນຫລື ຫລືຈະຕ້ອງຄອງຖ້າຜູ້ອື່ນ”
- 4 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງໄປແຈ້ງແກ່ໂຢຮັນຕາມທີ່ທ່ານໄດ້ຍິນແລະໄດ້ເຫັນ
- 5 ຄືຄົນຕາບອດກໍເຫັນຮຸ່ງ, ຄົນຂາເສັ້ງກໍຢ່າງເປັນປົກກະຕິ, ຄົນຂີ້ທູດກໍດິສະອາດ, ຄົນຫູໜວກກໍໄດ້ຍິນ, ຄົນຕາຍແລ້ວກໍ ເປັນຄືນມາ ແລະຂ່າວປະເສີດກໍປະກາດແກ່ຄົນອະນາຖາ
- 6 ບຸກຄົນໃດບໍ່ສະດຸດສົງສັຍເພາະເຮົາ ຜູ້ນັ້ນກໍເປັນສຸກ”

Jesus Praises John the Baptist

(ລກ 7:24-35)

- 7 ຄັນສິດເຫລົ່ານັ້ນກໍລັງອອກໄປ ພຣະເຢຊູຊົງຕັ້ງຕົ້ນກ່າວກັບປະຊາຊົນເຖິງເຮືອງໂຢຮັນວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ອອກໄປ ໃນບ່າເພື່ອເບິ່ງຫຍັງ ໄປເບິ່ງຕົ້ນອໍໂຫວໄປມາດ້ວຍລົມພັດຫລື
- 8 ແຕ່ທ່ານທັງຫລາຍອອກໄປເບິ່ງຫຍັງ ໄປເບິ່ງຄົນນຸ່ງທີ່ເຄື່ອງລະອຽດອ່ອນນວນຫລື ເບິ່ງແມ່, ຄົນທີ່ນຸ່ງເຄື່ອງລະອຽດອ່ອນນວນກໍຢູ່ໃນພຣະຣາຊວັງ
- 9 ແຕ່ພວກທ່ານອອກໄປເບິ່ງຫຍັງ ໄປເບິ່ງຜູ້ປະກາດພຣະທັມຫລື ແມ່ນແລ້ວ, ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ທ່ານຜູ້ນັ້ນກໍ ໃຫຍ່ກວ່າເຮົາຜູ້ປະກາດພຣະທັມອີກ
- 10 ຄືໂຢຮັນຜູ້ນີ້ແຫລະ, ທີ່ພຣະຄັມພິຂຽນໄວ້ເຖິງວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ເຮົາໃຊ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາໄປກ່ອນໜ້າທ່ານ ຜູ້ຮັບໃຊ້ນັ້ນຈະ ຈັດແຈງທິນທາງໄວ້ກ່ອນໜ້າທ່ານ”
- 11 ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ເກີດຈາກແມ່ຍິງ ບໍ່ມີຜູ້ໃດໃຫຍ່ກວ່າໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ ແຕ່ຜູ້ນ້ອຍ ທີ່ສຸດໃນຣາຊອານາຈັກສວັນກໍໃຫຍ່ກວ່າໂຢຮັນອີກ
- 12 ຕັ້ງແຕ່ຄາວໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕມາເຖິງທຸກວັນນີ້ ຣາຊອານາຈັກສວັນກໍເປັນທີ່ຍາດຊົງເອົາ ແລ້ວຜູ້ທີ່ມີໃຈຮຸນແຮງກໍເປັນຜູ້ ທີ່ຍາດເອົາໄດ້
- 13 ເພາະວ່າບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທັມກັບພຣະບັນຍັດໄດ້ທຳນວາຍມາຈົນເຖິງໂຢຮັນນີ້
- 14 ຖ້າພວກທ່ານພິຈາລະນາເອົາຄຳນີ້ ກໍແມ່ນໂຢຮັນນີ້ແຫລະເປັນເອລີຍາທີ່ຈະມານັ້ນ
- 15 ຜູ້ໃດມີຫູ ຈົ່ງຟັງເອົາເທີນ
- 16 “ເຮົາຈະປຽບຄົນສັມຍນີ້ຄືກັບອັນໃດ ປຽບເໝືອນກັບໝູ່ເດັກນ້ອຍນັ່ງຢູ່ກາງຕຸລາດຮ້ອງໃສ່ກັນວ່າ,
- 17 “ຕູໄດ້ເປົ່າປີໃຫ້ສູ ແຕ່ສູບໍ່ໄດ້ພ້ອນລຳ ຕູໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ຮຳໄຮ ແຕ່ສູບໍ່ໄດ້ຕີເອິກຕ້ອນຮັບ”
- 18 ເພາະວ່າໂຢຮັນໄດ້ມາບໍ່ກິນບໍ່ດື່ມ ແລ້ວເຂົາເວົ້າວ່າ “ມີຜີສົງຢູ່”
- 19 ຝ່າຍບຸດມະນຸດໄດ້ມາທັງກິນແລະດື່ມ ເຂົາກໍເວົ້າວ່າ “ເບິ່ງແມ່, ນີ້ເປັນຄົນກິນເກີນສ່ວນແລະມັກເມົາ ເປັນເພື່ອນຂອງຄົນ ເກັບພາສີແລະຄົນນອກສິນທັມ” ແຕ່ພຣະປັນຍາກໍປາກົດວ່າ ຖືກຕ້ອງແລ້ວດ້ວຍຜົນແຫ່ງພຣະປັນຍານັ້ນ”

ຊົງຕິຕຽນເມືອງຕ່າງໆ

Woes to Unrepentant Cities

(ປຖກ 19:12-14; ລກ 10:13-15)

- 20 ແລ້ວພຣະອົງກໍຊົງຕັ້ງຕົ້ນຕິຕຽນເມືອງຕ່າງໆ ຄືບ່ອນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳການອິດທິຣິດເປັນສ່ວນຫລາຍນັ້ນ ເພາະເຂົາ ບໍ່ໄດ້ຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່
- 21 “ວິບັດແກ່ເຈົ້າ, ເມືອງໂຄຣາຊິນ ວິບັດແກ່ເຈົ້າ, ເມືອງເບດຊາອິດາເຣີຍ ເພາະຖ້າການອິດທິຣິດທີ່ໄດ້ກະທຳໃນຖ້ຳກາງ ພວກເຈົ້ານັ້ນ ໄດ້ກະທຳໃນເມືອງຕີເຣແລະເມືອງຊີໂດນ ຄົນໃນເມືອງທັງສອງຄົງໄດ້ຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່, ນຸ່ງທີ່ມັດຜ້າ ຫຍາບນັ່ງເທິງຂີ້ເຖົ້າແຕ່ດົນນານມາແລ້ວ
- 22 ແຕ່ເຮົາບອກພວກເຈົ້າວ່າ ໃນວັນພິພາກສາ ໂທດຂອງເມືອງຕີເຣແລະເມືອງຊີໂດນກໍຈະທົນງ່າຍກວ່າໂທດຂອງພວກ ເຈົ້າ

- 23 ແລະຝ່າຍເຈົ້າ, ເມືອງກາເບນາອູມເຮີຍ ເຈົ້າຈະຖືກຍົກຂຶ້ນພຽງພ້າຫລື ແຕ່ເຈົ້າຈະຕ້ອງລົງໄປເຖິງແດນມໍຣະນາ ດ້ວຍວ່າ
ການອິດທິຣິດທີ່ໄດ້ກະທຳໃນຖ້ຳກາງເຈົ້ານັ້ນ ຖ້າໄດ້ກະທຳໃນເມືອງໂຊໂດມເມືອງນັ້ນຄົງໄດ້ຕັ້ງຢູ່ຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້
- 24 ເພາະເຫດນີ້ເຮົາບອກເຈົ້າວ່າໃນວັນພິພາກສາ ໂທດຂອງເມືອງໂຊໂດມຈະທົນງ່າຍກວ່າໂທດຂອງເຈົ້າ”

ຊົງເອີ້ນເອົາບັນດາຜູ້ເມື່ອຍແລະທົນການໜັກ

Jesus Thanks His Father

(ລກ 10:21-22)

- 25 ໃນເວລານັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ກາບທູນວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະບິດາຜູ້ເປັນເຈົ້າສວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ ຂ້າພຣະອົງສັຣເສິນພຣະ
ອົງ ເພາະພຣະອົງຊົງປົກບັງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ຈາກຜູ້ມີປັນຍາແລະຜູ້ສລາດ ແຕ່ໄດ້ຊົງສະແດງໃຫ້ເດັກນ້ອຍຮູ້
- 26 ຂ້າແດ່ພຣະບິດາ, ພຣະອົງຊົງເຫັນຊອບດັ່ງນັ້ນ”
- 27 “ພຣະບິດາຂອງເຮົາໄດ້ຊົງມອບສິ່ງສາຣະພັດໃຫ້ແກ່ເຮົາ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ຈັກພຣະບຸດນອກຈາກພຣະບິດາ ແລະບໍ່ມີຜູ້
ໃດຮູ້ຈັກພຣະບິດານອກຈາກພຣະບຸດ ກັບຜູ້ທີ່ພຣະບຸດປະສົງຈະສະແດງໃຫ້ຮູ້
- 28 “ບັນດາຜູ້ທີ່ເຮັດການໜັກໜ່ວງແລະແບກພາຣະໜັກ ຈົ່ງມາຫາເຮົາ ແລະເຮົາຈະໃຫ້ພວກທ່ານໄດ້ຮັບຄວາມເຊົາເມື່ອຍ
- 29 ຈົ່ງເອົາແອກຂອງເຮົາແບກໄວ້ແລ້ວຮຽນຮູ້ຈາກເຮົາ ເພາະວ່າເຮົາເປັນຜູ້ໃຈອ່ອນສຸພາບແລະຖອມລົງ ແລ້ວຈິດໃຈຂອງ
ທ່ານຈະໄດ້ພົບຄວາມເຊົາເມື່ອຍ
- 30 ດ້ວຍວ່າແອກຂອງເຮົາກໍພໍເໝາະ ແລະພາຣະຂອງເຮົາກໍເປົ່າ”

12 ບັນຫາເຮືອງວັນສະບາໂຕ

Plucking Grain on the Sabbath

(ມຮກ 2:23-28; ລກ 6:1-5)

- 1 ໃນເວລານັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຜ່ານທົ່ງນາໄປໃນວັນສະບາໂຕ ສ່ວນພວກສິດຂອງພຣະອົງກໍທົ່ວເຂົ້າ ຈຶ່ງຕັ້ງຕົ້ນເດັດ
ເອົາຮວງເຂົ້າມາເກັດກິນ
- 2 ເມື່ອພວກພາຣີຊາຍເຫັນດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ພວກສິດຂອງທ່ານເຮັດຜິດຕໍ່ກົດຂອງວັນສະບາໂຕ”
- 3 ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ພວກທ່ານຍັງບໍ່ໄດ້ອ່ານຫລື ຊຶ່ງດາວິດໄດ້ເຮັດເມື່ອທ່ານແລະພັກພວກອິດທິວນັ້ນ
- 4 ຄືດາວິດໄດ້ເຂົ້າໄປໃນທີ່ສະຖິດຂອງພຣະເຈົ້າ ຮັບປະທານເຂົ້າຈີ່ທີ່ຕັ້ງຖວາຍຕໍ່ພຣະພັກ ຊຶ່ງທ່ານແລະພັກພວກບໍ່ມີສິດຈະ
ຮັບປະທານ ຄວນແຕ່ປະໂຮຫິດພວກດຽວ
- 5 ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ອ່ານໃນພຣະບັນຍັດຫລືທີ່ວ່າ ທຸກວັນສະບາໂຕພວກປະໂຮຫິດເຄີຍລະເມີດຕໍ່ກົດວັນສະບາໂຕ ແຕ່ບໍ່ມີ
ຄວາມຜິດ
- 6 ເຮົາບອກພວກທ່ານວ່າ ຢູ່ທີ່ນີ້ມີສິ່ງນຶ່ງໃຫຍ່ກວ່າພຣະວິຫານອີກ
- 7 ຖ້າພວກທ່ານໄດ້ເຂົ້າໃຈຄວາມຫມາຍຂອງພຣະຄັມພີທີ່ວ່າ “ເຮົາປະສົງຄວາມເມດຕາ ບໍ່ປະສົງເຄື່ອງບູຊາ” ທ່ານກໍຄົງ
ຈະບໍ່ກ່າວໂທດໃສ່ຄົນທີ່ບໍ່ມີຄວາມຜິດ
- 8 ເພາະວ່າບຸດມະນຸດເປັນເຈົ້າຂອງວັນສະບາໂຕ”

ຊົງໂຜດຄົນມີລົບ

The Man with a Withered Hand

(ມຮກ 3:1-6; ລກ 6:6-11)

- 9 ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ສະເດັດອອກຈາກທີ່ນັ້ນເຂົ້າໄປໃນໂຮງທັມມະເທສນາຂອງເຂົາ
- 10 ເບິ່ງແມ່, ຢູ່ທີ່ນັ້ນມີຄົນມີລົບເບື້ອງນຶ່ງ ເຂົາຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ຄວນຫລືຈະເຮັດໃຫ້ດີພຍາດໃນວັນສະບາໂຕ” ເພື່ອເຂົາ
ຈະພ້ອງພຣະອົງໄດ້

- 11 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ມີຜູ້ໃດໃນພວກທ່ານ ຖ້າມີແກະໂຕດຽວແລະແກະໂຕນັ້ນຕົກຊຸມໃນວັນສະບາໂຕ ຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ດົງມັນຂຶ້ນຫລື
- 12 ມະນຸດຄົນນຶ່ງປະເສີດກວ່າໂຕແກະຫລາຍເທົ່າໃດໜໍ ດ້ວຍເຫດນັ້ນຈຶ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດການດີໃນວັນສະບາໂຕ”
- 13 ແລ້ວພຣະອົງຊົງບອກຄົນມີລິບວ່າ, “ເຈົ້າຈຶ່ງຢຽດມືອອກ” ຄົນນັ້ນກໍຢຽດອອກ ແລ້ວມືນັ້ນກໍດີປົກກະຕິເໝືອນມືອີກເບື້ອງນຶ່ງ
- 14 ຝ່າຍພວກຟາຣີຊາຍຈຶ່ງອອກໄປປົກກະຕິເຖິງເຮືອງພຣະອົງວ່າ ຈະເຮັດຢ່າງໃດຈຶ່ງຈະຂ້າພຣະອົງໄດ້

ຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຖືກຊົງເລືອກໄວ້

God's Chose Servant

- 15 ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງຊາບ ຈຶ່ງສະເດັດອອກໄປຈາກທີ່ນັ້ນ ແລະປະຊາຊົນຫລວງຫລາຍກໍຕິດຕາມພຣະອົງໄປ ພຣະອົງກໍຊົງໄຜດໃຫ້ເຂົາດີພຍາດທຸກຄົນ
- 16 ແລ້ວພຣະອົງຊົງສັ່ງທ້າມຢ່າງເດັດຂາດບໍ່ໃຫ້ເປີດເຜີຍພຣະນາມຂອງພຣະອົງ
- 17 ທັງນີ້ເພື່ອຈະໃຫ້ສໍາເຣັດຕາມຄໍາທີ່ເອຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ,
- 18 “ເບິ່ງແມ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກໄວ້ ຜູ້ເປັນທີ່ຮັກແລະຊອບໃຈຂອງເຮົາ. ເຮົາຈະເອົາວິນຍານຂອງເຮົາສວມໃສ່ໄວ້ເທິງທ່ານ ເພື່ອຈະປະກາດຄວາມຍຸດຕິທັມແກ່ບັນດາປະຊາຊາດ
- 19 ທ່ານຈະບໍ່ກໍ່ການວິວາດຜິດຖຽງແລະບໍ່ຮ້ອງສຽງດັງ ບໍ່ມີໃຜຈະໄດ້ຍິນສໍານຽງສຽງຂອງທ່ານຕາມຖນິນ
- 20 ໄມ້ອົບວບແລ້ວທ່ານຈະບໍ່ຫັກ ໃສ່ຕະກຽງເປັນຄວັນຈວນຈະມອດ ທ່ານຈະບໍ່ມອດ ຈົນກວ່າທ່ານຈະໄດ້ນໍາຄວາມຍຸດຕິທັມໃຫ້ມີຊັບຊະນະ
- 21 ແລະບັນດາປະຊາຊາດຈະຝາກຄວາມຫວັງໄວ້ກັບນາມຂອງທ່ານ”

ພຣະເຢຊູກັບເບເອນເຊບູນ

Jesus and Beelzebul

(ມຮກ 3:19-30; ລກ 11:14-23; 12:10)

- 22 ເມື່ອນັ້ນເຂົາໄດ້ພາຄົນຜູ້ນຶ່ງທີ່ມີຜິຮ້າຍເຂົ້າສຶງຢູ່ ທັງຕາບອດແລະປາກກຶກມາຫາພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງໃຫ້ດີປົກກະຕິ ຄົນນັ້ນຈຶ່ງປາກໄດ້ເຫັນໄດ້
- 23 ແລະປະຊາຊົນກໍອັສຈັນໃຈຖາມກັນວ່າ, “ຄົນນີ້ເປັນບຸດກະສັດດາວິດບໍ່ແມ່ນຫລື”
- 24 ແຕ່ພວກຟາຣີຊາຍ ເມື່ອໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນກໍເວົ້າວ່າ, “ຜູ້ນີ້ຂັບໄລ່ຜິອອກໄດ້ໂດຍໃຊ້ອໍານາດເບເອນເຊບູນຄົນາຍຜີນັ້ນ”
- 25 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງຊາບຄວາມຄິດຂອງເຂົາຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ອານາຈັກໃດໆ ທີ່ແຕກຈາກກັນແລ້ວກໍຄົງຈິບຫາຍເມືອງໃດຫລື ເຮືອນໃດໆ ທີ່ແຕກຈາກກັນແລ້ວຈະຕັ້ງຫມັ້ນຢູ່ບໍ່ໄດ້
- 26 ແລະຖ້າຊາຕານຂັບໄລ່ຊາຕານອອກ ມັນກໍແຕກແຍກກັນໃນຕົວມັນເອງ ແລ້ວອານາຈັກຂອງມັນຈະຕັ້ງຫມັ້ນໄດ້ຢ່າງໃດ
- 27 ແລະຖ້າເຮົາຂັບໄລ່ຜິອອກດ້ວຍອໍານາດເບເອນເຊບູນ ພວກລູກຫລານຂອງທ່ານທັງຫລາຍເຄີຍຂັບມັນອອກດ້ວຍອໍານາດຂອງຜູ້ໃດ ດ້ວຍເຫດນີ້ແຫລະ, ເຂົາຈະເປັນຜູ້ຕັດສິນພວກທ່ານ
- 28 ແຕ່ຖ້າເຮົາຂັບໄລ່ຜິອອກດ້ວຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າກໍມາເຖິງພວກທ່ານແລ້ວ
- 29 ຫລືໃຜຈະເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຄົນແຂງແຮງ ແລະຈະປຸ້ນເອົາຊັບຂອງເຂົາໄດ້ຢ່າງໃດ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ຈະມັດຄົນແຂງແຮງນັ້ນໄວ້ເສັຽກ່ອນ ແລ້ວຈຶ່ງຈະປຸ້ນເອົາຊັບໃນເຮືອນຂອງເຂົາໄດ້
- 30 ຜູ້ໃດບໍ່ຢູ່ຝ່າຍເຮົາກໍຕໍ່ສູ້ກັບເຮົາ ແລະຜູ້ໃດບໍ່ໂຮມເຂົ້າກັບເຮົາກໍເປັນຜູ້ເຮັດແຕກກະຈາຍໄປ
- 31 ດ້ວຍເຫດນີ້ເຮົາບອກພວກທ່ານວ່າຄວາມຜິດບາບແລະຄວາມໝິ່ນປົມາດທຸກຢ່າງຈະຊົງໄຜດອະພິຍໃຫ້ມະນຸດໄດ້ ແຕ່ຄໍາໝິ່ນປົມາດພຣະວິນຍານຈະຊົງໄຜດອະພິຍໃຫ້ບໍ່ໄດ້
- 32 ຜູ້ໃດທີ່ເວົ້າຄໍາຂັດຂວາງຕໍ່ບຸດມະນຸດ ກໍຈະຊົງໄຜດໃຫ້ອະພິຍແກ່ຜູ້ນັ້ນໄດ້ ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ເວົ້າຄໍາຂັດຂວາງຕໍ່ພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດ ກໍຈະຊົງໄຜດອະພິຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນບໍ່ໄດ້ ທັງໃນໂລກນີ້ແລະໃນໂລກຫນ້າ

ຕົ້ນໄມ້ກັບຜົນມັນ

A Tree and Its Fruit

(ມທ 7:15-20; ລກ 6:43-45)

- 33 “ຕ້ອງມີຕົ້ນໄມ້ດີ ໝາກມັນຈຶ່ງດີ ຖ້າຕົ້ນໄມ້ບໍ່ດີ ໝາກມັນກໍບໍ່ດີ ເພາະວ່າຈະໄດ້ຮູ້ຈັກຕົ້ນໄມ້ດ້ວຍໝາກຂອງມັນ
- 34 ໂອ ຊາດູຮ້າຍເອີຍ, ພວກຜູ້ຊົ່ວແລ້ວ ຈະເວົ້າຄວາມດີໄດ້ຢ່າງໃດ ດ້ວຍວ່າໃຈເຕັມລົ້ນດ້ວຍສິ່ງໃດ ປາກກໍເວົ້າຕາມສິ່ງນັ້ນ
- 35 ຄົນດີກໍເອົາຂອງດີອອກມາຈາກຄັງແຫ່ງຄວາມດີຂອງຕົນ ຄົນຊົ່ວກໍເອົາຂອງຊົ່ວອອກມາຈາກຄັງແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຂອງຕົນ
- 36 ເຮົາບອກພວກທ່ານວ່າ ຖ້ອຍຄໍາເບິ່ງ ທຸກຄໍາທີ່ມະນຸດເວົ້າ ເຂົາຈະຕ້ອງໃຫ້ການເພາະຄໍານັ້ນໃນວັນພິພາກສາ
- 37 ດ້ວຍເຫດວ່າທີ່ທ່ານຈະພົ້ນໂທດໄດ້ຫລືຈະຕ້ອງຖືກໂທດນັ້ນ ກໍເພາະດ້ວຍຖ້ອຍຄໍາຂອງຕົນ”

ຄົນຊາດຊົ່ວຢາກເຫັນໝາຍສໍາຄັນ

The Sign of Jonah

(ມຣກ 8:12; ລກ 11:29-32)

- 38 ຄາວນັ້ນມີບາງຄົນໃນພວກນັກທັມແລະພວກຟາຣີຊາຍມາທູນພຣະອົງວ່າ, “ອາຈານເອີຍ, ພວກຂ້າພຣະອົງຢາກເຫັນໝາຍສໍາຄັນຈາກທ່ານ”
- 39 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ຄົນສມັຍຊົ່ວແລະຄິດທໍຣະຍົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າສແວງຫາໝາຍສໍາຄັນ ແລະຈະບໍ່ຊົງໃຜດໝາຍສໍາຄັນໃຫ້ແກ່ເຂົາ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ໝາຍສໍາຄັນເຮືອງໂຢນາຜູ້ປະກາດພຣະທັມ
- 40 ດ້ວຍວ່າໂຢນາໄດ້ຢູ່ໃນທ້ອງປາໃຫຍ່ສາມວັນສາມຄືນສັນໃດ ບຸດມະນຸດຈະຢູ່ໃນທ້ອງແຜ່ນດິນສາມວັນສາມຄືນສັນນັ້ນ
- 41 ໂທເມືອງນີນາເວຈະຍືນຂຶ້ນໃນວັນພິພາກສາ ພ້ອມກັບຄົນສມັຍນີ້ກ່າວໂທດໃສ່ເຂົາ ດ້ວຍວ່າໂທເມືອງນີນາເວໄດ້ຖິ້ມໃຈເກົ້າເອົາໃຈໃໝ່ເພາະຄໍາປະກາດຂອງໂຢນາ ແລະເບິ່ງແມ, ຊຶ່ງໃຫຍ່ກວ່າໂຢນາກໍມີຢູ່ທີ່ນີ້
- 42 ນາງກະສັດຝ່າຍທິດໃຕ້ຈະລຸກຂຶ້ນໃນວັນພິພາກສາພ້ອມກັບຄົນສມັຍນີ້ກ່າວໂທດໃສ່ເຂົາ ເພາະພຣະນາງໄດ້ສະເດັດມາແຕ່ທີ່ສູດໂລກ ເພື່ອຈະຊົງຟັງພຣະສະຕິປັນຍາຂອງກະສັດໂຊໂລໂມນ ແລະເບິ່ງແມ, ຊຶ່ງໃຫຍ່ກວ່າກະສັດໂຊໂລໂມນກໍມີຢູ່ທີ່ນີ້

ຜີຮ້າຍກັບຄືນເຮືອນເກົ່າ

The Return of the Unclean Spirit

(ລກ 11:24-26)

- 43 “ເມື່ອຜີຖ້ອຍຮ້າຍອອກມາຈາກຜູ້ໃດແລ້ວ ມັນກໍທຽວໄປໃນບ່ອນກັນດານເພື່ອສແວງຫາບ່ອນເຂົາເມື່ອຍ ແຕ່ມັນບໍ່ພົບ
- 44 ແລ້ວມັນເວົ້າວ່າ, “ເຮົາຈະຕ່າວຄືນໄປຍັງເຮືອນຂອງເຮົາທີ່ເຮົາໄດ້ອອກມານັ້ນ” ແລະເມື່ອມັນມາເຖິງກໍເຫັນວ່າເຮືອນນັ້ນເປົ່າຫວ່າງກວາດດີແລະຕົກແຕ່ງໄວ້ແລ້ວ
- 45 ເມື່ອນັ້ນມັນຈຶ່ງໄປຮັບເອົາຜີອື່ນອີກເຈັດໂຕຮ້າຍກວ່າມັນເອງ ແລ້ວກໍເຂົ້າໄປອາສັຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະສະພາບບັນປາຍຂອງຄົນນັ້ນກໍຮ້າຍກວ່າບັນຕົ້ນ ຄົນສມັຍຊົ່ວນີ້ກໍຈະເປັນຢ່າງນັ້ນແຫລະ”

ມານດາແລະພວກນ້ອງຂອງພຣະເຢຊູ

The True Kindred of Jesus

(ມຣກ 3:31-35; ລກ 8:19-21)

- 46 ຂນະທີ່ພຣະອົງກໍາລັງຊົງກ່າວກັບປະຊາຊົນຢູ່ນັ້ນ ເບິ່ງແມ, ມານດາກັບພວກນ້ອງຊາຍຂອງພຣະອົງກໍຍືນຢູ່ຂ້າງນອກຫາໂອກາດຈະເວົ້າກັບພຣະອົງ
- 47 ມີຄົນນຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, ເບິ່ງແມ, ມານດາກັບພວກນ້ອງຊາຍຂອງທ່ານຍືນຢູ່ຂ້າງນອກ ຫາໂອກາດຈະເວົ້າກັບທ່ານ”

- 48 ແຕ່ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບຜູ້ທີ່ມາທູນນັ້ນວ່າ, “ໃຜເປັນມານດາແລະໃຜເປັນນ້ອງຊາຍຂອງເຮົາ”
- 49 ແລ້ວພຣະອົງຊົງຊີ້ໄປທາງພວກສິດຂອງຕົນ ແລະຊົງກ່າວວ່າ, ນີ້ແຫລະ, ຄືມານດາແລະນ້ອງຊາຍຂອງເຮົາ
- 50 ດ້ວຍວ່າຜູ້ໃດຈະເຮັດຕາມນ້ຳພຣະທັຍພຣະບິດາຂອງເຮົາຜູ້ຊົງສະຖິດໃນສວັນ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ເປັນນ້ອງຊາຍ, ເປັນນ້ອງສາວ, ແລະເປັນມານດາຂອງເຮົາ”

13 ຄຳອຸປມາເຣື່ອງຜູ້ຫວ່ານ

The Parable of the Sower

(ມຮກ 4:1-9,13-20; ລກ 8:4-8,11-15)

- 1 ໃນວັນນັ້ນພຣະເຊ໋າໄດ້ສະເດັດອອກຈາກເຮືອນໄປປະທັບຢູ່ແຄມຝັ່ງທະເລ
- 2 ມີຄົນຫລວງຫລາຍພາກັນມາທາພຣະອົງ ເພາະເຫດນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດເຂົ້າປະທັບຢູ່ໃນເຮືອ ແລະຜູງຄົນເຫລົ່ານັ້ນກໍຍືນຢູ່ແຄມຝັ່ງ
- 3 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາຫລາຍປະການເປັນຄຳອຸປມາວ່າ, “ເບິ່ງແມ, ມີຄົນນຶ່ງອອກໄປຫວ່ານພືດ
- 4 ເມື່ອກຳລັງຫວ່ານຢູ່ນັ້ນລາງເມັດກໍຕົກຕາມທາງ ແລ້ວນົກກໍມາກິນເສັງ
- 5 ລາງເມັດກໍຕົກໃສ່ບ່ອນຫີນຫລາຍດິນໜ້ອຍ ຈຶ່ງອອກຂຶ້ນໂລດເພາະດິນບໍ່ເລິກ
- 6 ແຕ່ເມື່ອຕາເວັນອອກມາກໍແຫ້ມ ຈຶ່ງຫຼົງແຫ້ງໄປເພາະບໍ່ມີຮາກ
- 7 ລາງເມັດກໍຕົກກາງພຸ່ມໜາມ ໜາມກໍປົ່ງຂຶ້ນຫຸ້ມຮັດເສັງ
- 8 ລາງເມັດກໍຕົກໃສ່ດິນດີແລ້ວກໍເກີດຜົນ ເມັດນຶ່ງຮ້ອຍຕໍ່, ເມັດນຶ່ງຫົກສິບຕໍ່, ເມັດນຶ່ງສາມສິບຕໍ່
- 9 ຜູ້ໃດມີຫູ ຈຶ່ງຟັງເອົາ

ຈຸດມຸ່ງຫມາຍຂອງຄຳອຸປມາ

The Purpose of the Parables

(ມຮກ 4:10-12; ລກ 8:9-10)

- 10 ຝ່າຍພວກສາວິກຈຶ່ງມາທູນພຣະອົງວ່າ, “ເຫດສັນໃດທ່ານຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາເປັນຄຳອຸປມາ”
- 11 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ຂໍຄວາມເລິກລັບເຣື່ອງຣາຊອານາຈັກສວັນຊົງໂຜດໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍຮູ້ໄດ້ ແຕ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ຊົງໂຜດໃຫ້ຮູ້
- 12 ດ້ວຍວ່າຜູ້ໃດມີຢູ່ແລ້ວຈະຊົງເພີ່ມເຕີມໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນອີກ ແລະຜູ້ນັ້ນຈະມີບໍຣິບູນ ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີນັ້ນ ເຖິງແມ່ນສິ່ງທີ່ຕົນມີຢູ່ ກໍຈະຊົງຍົກເອົາໄປຈາກຜູ້ນັ້ນເສັງ
- 13 ດ້ວຍເຫດນີ້ແຫລະ, ເຮົາຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາເປັນຄຳອຸປມາເພາະເມື່ອເຂົາເບິ່ງກໍບໍ່ໄດ້ເຫັນ, ເມື່ອເຂົາຟັງກໍບໍ່ໄດ້ຍິນ, ແລະບໍ່ເຂົ້າໃຈ
- 14 ຄຳທຳນວາຍຂອງເອຊາຢາກໍຖືກຕ້ອງກັບເຂົາ ຄືຄຳທີ່ວ່າ, “ເຈົ້າທັງຫລາຍຈະໄດ້ຍິນແທ້ ແຕ່ຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈຈັກເທື່ອ ຈະໄດ້ເຫັນແທ້ ແຕ່ຈະບໍ່ໄດ້ສັງເກດຈັກເທື່ອ
- 15 ດ້ວຍວ່າໃຈຂອງພົລເມືອງນີ້ກໍປົກໜາ, ຫູກໍໜັກ, ຕາຂອງເຂົາກໍຫລັບເສັງ ຢ້ານວ່າເຂົາຈະສັງເກດດ້ວຍຕາ ແລະຈະໄດ້ຍິນດ້ວຍຫູ ແລະຈະຮູ້ດ້ວຍໃຈ ແລ້ວຈະຕ່າວກັບມາ ແລະເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາດີ”
- 16 ແຕ່ຕາຂອງພວກທ່ານກໍເປັນສຸກເພາະໄດ້ເຫັນ ແລະຫູຂອງພວກທ່ານກໍເປັນສຸກເພາະໄດ້ຍິນ
- 17 ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ແລະຜູ້ມີສິນທັມຫລາຍຄົນ ໄດ້ປາຖນາເຫັນຊຶ່ງພວກທ່ານເຫັນຢູ່ນີ້ ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຫັນ ເຂົາປາຖນາຢາກໄດ້ຍິນຊຶ່ງພວກທ່ານໄດ້ຍິນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຍິນ

ຊົງອະທິບາຍເຣື່ອງຄຳອຸປມາເຣື່ອງຜູ້ຫວ່ານ

The Parable of the Sower Explained

(ມຮກ 4:13-20; ລກ 8:11-15)

- 18 “ເຫດສັນນັ້ນທ່ານທັງຫລາຍ ຈົ່ງຟັງຄໍາອຸປມາເຣື່ອງຜູ້ຫວ່ານພືດນັ້ນ
- 19 ເມື່ອຜູ້ໃດໄດ້ຍິນພຣະທັມເຣື່ອງຣາຊອານາຈັກນັ້ນ ແຕ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈ ມານຮ້າຍມາຍາດເອົາເມັດທີ່ຫວ່ານໃນໃຈຄົນນັ້ນໄປ ເສັງ ນັ້ນແຫລະ, ໄດ້ແກ່ເມັດທີ່ຫວ່ານລົງຕາມທາງ
- 20 ແລະເມັດທີ່ຫວ່ານຕົກໃນບ່ອນມີຫີນຫລາຍນັ້ນ ໄດ້ແກ່ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຍິນພຣະທັມ ແລ້ວກໍຮັບເອົາຫີນທີ່ດ້ວຍຄວາມຍິນດີ
- 21 ແຕ່ບໍ່ມີຮາກໃນຕົວເອງຈຶ່ງທົນຢູ່ຊົ່ວຄາວ ແລະເມື່ອເກີດຄວາມຍາກລໍາບາກ ຫລືການຂົ່ມເຫັງເພາະພຣະທັມນັ້ນ ຕົນກໍທົ່ ຖອຍໃຈເສັງຫັນທີ
- 22 ແລະເມັດທີ່ຫວ່ານຕົກກາງພູມໜາມ ໄດ້ແກ່ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຍິນພຣະທັມ ແລ້ວຄວາມກັງວົນຕາມທໍາມະດາໂລກ ແລະ ຄວາມຫລອກລວງແຫ່ງຊັບສົມບັດ ກໍທຸ້ມຮັດພຣະທັມນັ້ນເສັງຈຶ່ງບໍ່ເກີດຜົນ
- 23 ສ່ວນເມັດທີ່ຫວ່ານຕົກລົງໃນດິນດີນັ້ນ ໄດ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນພຣະທັມ ແລະເຂົ້າໃຈ ຜູ້ນັ້ນກໍເກີດຜົນໄດ້ຮ້ອຍຕໍ່ແຕ່, ຫຼືກສົບຕໍ່ ແຕ່, ແລະສາມສົບຕໍ່ແຕ່”

ຄໍາອຸປມາເຣື່ອງເຂົ້ານົກປົນເຂົ້າດີ

The Parable of weeds among the Wheat

- 24 ພຣະອົງຊົງກ່າວຄໍາອຸປມາອີກເຣື່ອງໜຶ່ງໃຫ້ເຂົາທັງຫລາຍຟັງວ່າ, “ຣາຊອານາຈັກສວັນປຽບເໝືອນຄົນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຫວ່ານພືດ ເມັດດີໃນນາຂອງຕົນ
- 25 ແຕ່ເມື່ອຄົນທັງຫລາຍກໍາລັງນອນຫລັບຢູ່ ສັດຕຣູຂອງຜູ້ນັ້ນມາຫວ່ານເຂົ້ານົກໃສ່ຖ້າມກາງເຂົ້າດີ ແລ້ວກໍຫນີໄປ
- 26 ຄັນເຂົ້າດີນັ້ນຈຶ່ງອາດຂຶ້ນເປັນຮວງແລ້ວ ເຂົ້ານົກກໍປາກົດຂຶ້ນເໝືອນກັນ
- 27 ພວກຂ້ອຍໃຊ້ຂອງເຈົ້າເຮືອນມາແຈ້ງຄວາມແກ່ນາຍວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ທ່ານໄດ້ຫວ່ານເຂົ້າດີໃນນາຂອງທ່ານບໍ່ແມ່ນຫລື ແລ້ວເຂົ້ານົກມາແຕ່ໃສ”
- 28 ຝ່າຍນາຍກໍຕອບວ່າ, “ນີ້ແມ່ນການເຮັດຂອງສັດຕູ” ພວກຂ້ອຍໃຊ້ຈຶ່ງຖາມນາຍວ່າ, “ຖ້າຢ່າງນັ້ນນາຍຢາກໃຫ້ໝູ່ຂ້າ ນ້ອຍໄປເກັບເຂົ້ານົກນັ້ນຫລື”
- 29 ນາຍຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ ຢ່າຊູ່ໄປ ເພາະເມື່ອພວກເຈົ້າຫລືກເຂົ້ານົກນັ້ນຍ້ານຈະຫລືກເຂົ້າດີດ້ວຍ
- 30 ປະໃຫ້ເຂົາທັງສອງໃຫຍ່ຂຶ້ນດ້ວຍກັນຈົນເຖິງຣະດູກ່ຽວ ແລະໃນເວລາດຽວນັ້ນເຮົາຈະສັ່ງພວກກ່ຽວວ່າ: ຈົ່ງເກັບເຂົ້ານົກ ກ່ອນ, ມັດເປັນພ່ອນເຜົາໄຟເສັງ ສ່ວນເຂົ້າດີນັ້ນຈົ່ງໂຮມໄວ້ໃນເລົ້າຂອງເຮົາ”

ຄໍາອຸປມາເຣື່ອງເມັດຜັກກາດ

The Parable of the Mustard Seed

(ມຮກ 4:30-32; ລກ 13:18-19)

- 31 ພຣະອົງຍັງຊົງກ່າວຄໍາອຸປມາອີກເຣື່ອງໜຶ່ງໃຫ້ເຂົາຟັງວ່າ, “ຣາຊອານາຈັກສວັນປຽບເໝືອນແກ່ນຜັກກາດເມັດໜຶ່ງ ທີ່ຄົນ ຜູ້ໜຶ່ງເອົາໄປຫວ່ານໃນສວນຂອງຕົນ
- 32 ເມັດນັ້ນນ້ອຍກວ່າເມັດທັງປວງ ແຕ່ເມື່ອອາດຂຶ້ນແລ້ວກໍໃຫຍ່ກວ່າຜັກອື່ນ ແລະກາຍເປັນຕົ້ນໄມ້ຈົນວ່ານົກປ່າໄດ້ມາເຮັດ ຄອນອາລັຍຢູ່ຕາມກິ່ງກ້ານມັນ”

ຄໍາອຸປມາເຣື່ອງເຊື້ອແປ້ງ

The Parable of the Yeast

(ລກ 13:20-21)

- 33 ພຣະອົງຊົງກ່າວຄໍາອຸປມາອີກເຣື່ອງໜຶ່ງໃຫ້ເຂົາຟັງວ່າ, “ຣາຊອານາຈັກສວັນປຽບເໝືອນເຊື້ອແປ້ງ ທີ່ຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງເອົາປົນ ໃສ່ໃນແປ້ງສາມຜອງ ຈົນແປ້ງນັ້ນພູຂຶ້ນທັງໝົດ”

ການທີ່ພຣະເຊື້ອຊົງໃຊ້ຄໍາອຸປມາ

The Use of Parables

(ມຽນ 4:33-34)

- 34 ຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ປວງຊົນເປັນຄໍາອຸປມາທັງໝົດ ແລະນອກຈາກຄໍາອຸປມາພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງກ່າວກັບເຂົາຈັກປະການ
- 35 ທັງນີ້ເພື່ອຈະໃຫ້ສໍາເລັດຕາມທີ່ຊົງກ່າວໄວ້ດ້ວຍຜູ້ປະກາດພຣະທັມວ່າ, “ເຮົາຈະອ້າປາກເປັນຄໍາອຸປມາ ເຮົາຈະບອກຂໍ້ຄວາມທີ່ປົກອໍາໄວ້ ຕັ້ງແຕ່ແຮກສ້າງໂລກ”

ຊົງອະທິບາຍຄໍາອຸປມາເຮືອງເຂົ້ານົກ

Jesus Explains the Parable of the Weeds

- 36 ແລ້ວພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດໄປຈາກຄົນເຫລົ່ານັ້ນເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ ພວກສາວິກມາເຝົ້າພຣະອົງທູນວ່າ, “ຂໍທ່ານໂຜດອະທິບາຍໃຫ້ພວກຂ້າພຣະອົງເຂົ້າໃຈຄໍາອຸປມາເຮືອງເຂົ້ານົກໃນນານັ້ນແດ່”
- 37 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ຜູ້ຫວ່ານເມັດດີນັ້ນຄືບຸດມະນຸດ
- 38 ແລະນານັ້ນຄືແຜ່ນດິນໂລກ ສ່ວນເມັດດີນັ້ນໄດ້ແກ່ພິລເມືອງແຫ່ງຣາຊອານາຈັກ ແຕ່ເຂົ້ານົກໄດ້ແກ່ພິລເມືອງຂອງມານຮ້າຍ
- 39 ສັດຕູຜູ້ຫວ່ານເຂົ້ານົກຄືພຍາມານ ຣະດູກ່ຽວໄດ້ແກ່ຄາວສຸດໂລກ ແລະຜູ້ກ່ຽວນັ້ນຄືພວກເທວະດາ
- 40 ເຫດສັນນັ້ນເຂົາເກັບເຂົ້ານົກເຜົາໄຟເສັງຢ່າງໃດ ຄາວສຸດໂລກກໍຈະເປັນຢ່າງນັ້ນ
- 41 ບຸດມະນຸດຈະໃຊ້ພວກເທວະດາຂອງທ່ານອອກໄປ ເຂົາຈະເກັບກວາດທຸກສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຫລົງຜິດ ກັບບັນດາຜູ້ທີ່ເຮັດຊົ່ວອອກໄປຈາກຣາຊແຜ່ນດິນຂອງທ່ານ
- 42 ແລ້ວຈະເອົາໄປຖິ້ມໃສ່ເຕົາໄຟຮ້ອນກ້າ ທີ່ນັ້ນຈະມີການຮ້ອງໄຫ້ກັດແຂ້ວຄົງວຸ້ນ
- 43 ຄາວນັ້ນພວກສິນທັມຈະຮຸ່ງເຮືອງໃນຣາຊແຜ່ນດິນພຣະບິດາຂອງເຂົາ ເຫມືອນດັ່ງດວງອາທິດ ຜູ້ໃດມີຫູ ຈົ່ງຟັງເອົາ

ຄໍາອຸປມາເຮືອງຊັບທີ່ເຊື່ອງໄວ້

Three Parables

- 44 “ຣາຊອານາຈັກສວັນປຽບເໝືອນຊັບທີ່ເຊື່ອງໄວ້ໃນທຶງນາ ຊຶ່ງມີຜູ້ນຶ່ງໄດ້ພົບແລ້ວຈຶ່ງເຊື່ອງໄວ້ອີກ ແລະເພາະຄວາມຍິນດີຈຶ່ງໄປຂາຍສິ່ງທັງປວງທີ່ຕົນມີຢູ່ແລ້ວໄປຊື້ນານັ້ນ”

ຄໍາອຸປມາເຮືອງໄຂ່ມຸກທີ່ມີຄ່າແພງ

- 45 “ອີກປະການນຶ່ງຣາຊອານາຈັກສວັນປຽບເໝືອນພໍ່ຄ້າຜູ້ນຶ່ງທີ່ຊອກຫາໄຂ່ມຸກຢ່າງດີ
- 46 ເມື່ອໄດ້ພົບໄຂ່ມຸກເມັດນຶ່ງທີ່ມີຄ່າຫລາຍ ກໍໄປຂາຍທຸກສິ່ງທີ່ຕົນມີຢູ່ແລ້ວໄປຊື້ໄຂ່ມຸກນັ້ນ”

ຄໍາອຸປມາເຮືອງມອງ

- 47 “ອີກປະການນຶ່ງຣາຊອານາຈັກສວັນປຽບເໝືອນມອງທີ່ຖິ້ມລົງໃນທະເລ ຮວມເອົາປາທຸກຊະນິດ
- 48 ເມື່ອເຕັມແລ້ວກໍດຶງຂຶ້ນເທິງຝັ່ງ ນຶ່ງລົງເລືອກເອົາໂຕດີໃສ່ໃນກະຕ່າ ສ່ວນໂຕບໍ່ດີນັ້ນກໍຖິ້ມເສັງ
- 49 ໃນຄາວສິ້ນຍຸກກໍຈະເປັນຢ່າງນັ້ນແຫລະ, ພວກເທວະດາຈະອອກມາແຍກຄົນຊົ່ວອອກຈາກຄົນສິນທັມ
- 50 ແລ້ວຈະເອົາໄປຖິ້ມໃສ່ເຕົາໄຟຮ້ອນກ້າ ທີ່ນັ້ນຈະມີການຮ້ອງໄຫ້ກັດແຂ້ວຄົງວຸ້ນ”

ຄໍາອຸປມາເຮືອງຂອງໃໝ່ແລະຂອງເກົ່າ

Treasures New and Old

- 51 “ຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ພວກທ່ານເຂົ້າໃຈແລ້ວຫລື” ເຂົາທູນຕອບວ່າ, “ໂດຍ, ເຂົ້າໃຈແລ້ວ”

- 52 ຝ່າຍພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ດ້ວຍເຫດນັ້ນນັກທັມທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ເຖິງຮາຊອນາຈັກສວັນ ກໍເໝືອນເຈົ້າເຮືອນທີ່ເອົາຂອງໃໝ່ທັງຂອງເກົ່າອອກມາຈາກສາງຂອງຕົນ”
- 53 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຄໍາອຸປະມາເຫລົ່ານີ້ສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ ກໍສະເດັດໄປຈາກທີ່ນັ້ນ

ໄທນາຊາເຮັດມີໃຈໜ່າຍພຣະອົງ

The Rejection of Jesus at Nazareth

(ມຽກ 6:1-6; ລກ 4:16-30)

- 54 ເມື່ອສະເດັດມາເຖິງເມືອງເດີມຂອງພຣະອົງແລ້ວກໍຊົງສັ່ງສອນຄົນທັງຫລາຍໃນໂຮງທັມມະເທສນາຂອງເຂົາ ຈົນເຂົາຈຶ່ງດປລາດໃຈແລ້ວເວົ້າກັນວ່າ, “ຜູ້ນີ້ໄດ້ສະຕິປັນຍາແລະການອິດທິຣິດຢ່າງນີ້ມາແຕ່ໃສ?”
- 55 ຄົນຜູ້ນີ້ເປັນລູກຊ່າງໄມ້ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຫລື ມານດາຂອງລາວຊື່ມາຮິອາບໍ່ແມ່ນຫລື? ແລະນ້ອງຊາຍຂອງລາວຊື່ຢາໂກໂບ ໂຍເຊບ ຊີໂມນ ແລະຢູດາບໍ່ແມ່ນຫລື?
- 56 ແລະນ້ອງສາວຂອງລາວກໍຢູ່ກັບຫມູ່ເຮົາບໍ່ແມ່ນຫລື ລາວຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງທັງປວງເຫລົ່ານີ້ມາແຕ່ໃສ?”
- 57 ເຂົາຈຶ່ງມີໃຈໜ່າຍແຫງພຣະອົງ ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຈະບໍ່ຂາດຄວາມນັບຖື ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ໃນເມືອງເດີມ ແລະໃນຄົວເຮືອນຂອງຕົນ”
- 58 ໃນທີ່ນັ້ນ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງກະທຳການອິດທິຣິດຫລາຍເພາະເຂົາບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອ

14 ຄວາມມໍຣະນາພາບຂອງໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ

The death of John the Baptist

(ມຽກ 6:14-29; ລກ 9:7-9)

- 1 ໃນເວລານັ້ນ ເຮໂຣດຜູ້ປົກຄອງໄດ້ຍິນກິດຕິສັບຂອງພຣະເຢຊູ
- 2 ຈຶ່ງກ່າວແກ່ພວກຄົນໃຊ້ວ່າ, “ຜູ້ນີ້ແຫລະ, ແມ່ນໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ ທ່ານໄດ້ເປັນຄົນມາຈາກຄວາມຕາຍ ດ້ວຍເຫດນີ້ ຮິດອໍານາດນີ້ຈຶ່ງສະແດງອອກມາໃນຕົວທ່ານ”
- 3 ດ້ວຍວ່າເຮໂຣດໄດ້ຈັບໂຢຮັນຜູກມັດ ແລະຂັງຄຸກໄວ້ ເພາະເຫັນແກ່ນາງເຮໂຣເດັງພັຣຍາຂອງພິລິບນ້ອງຊາຍຂອງຕົນ
- 4 ເພາະໂຢຮັນເຄີຍທູນຕໍ່ເຮໂຣດວ່າ, “ທີ່ທ່ານຈະເອົານາງນັ້ນມາເປັນພັຣຍາກໍຜິດຕໍ່ກິດແລ້ວ”
- 5 ເຖິງແມ່ນເຮໂຣດມີໃຈຢາກຂ້າໂຢຮັນ ແຕ່ກໍຍ້ານປະຊາຊົນ ເພາະເຂົາຖືວ່າໂຢຮັນເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມ
- 6 ແຕ່ເມື່ອວັນສອງວັນກໍເນີດຂອງເຮໂຣດມາເຖິງ ບຸດຍິງຂອງນາງເຮໂຣເດັງໄດ້ພ້ອນລໍາຖ້າມກາງບັນດາແຂກເຮັດໃຫ້ເຮໂຣດຊອບໃຈ
- 7 ເຫດສັນນັ້ນເຮໂຣດຈຶ່ງສັນຍາດ້ວຍສາບານຕົນວ່າ, “ນາງຈະຂໍສິ່ງໃດກໍຈະໃຫ້ສິ່ງນັ້ນ”
- 8 ຍິງສາວຈຶ່ງທູນຕາມທີ່ມານດາແນະນໍາໄວ້ວ່າ, “ຂໍຫົວໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕໃສ່ຖາດມາໃຫ້ຂ້າພຣະອົງທີ່ນີ້”
- 9 ຝ່າຍເຮໂຣດຜູ້ປົກຄອງກໍທຸກໃຈ ແຕ່ເພາະເຫດທີ່ໄດ້ສາບານຕົນ ແລະເພາະເຫັນແກ່ຄົນທັງປວງທີ່ນັ້ນຮ່ວມຮັບປະທານຢູ່ນັ້ນ ຈຶ່ງອອກຄໍາສັ່ງອະນຸຍາດໃຫ້
- 10 ແລ້ວກໍໃຊ້ຄົນໄປຕັດເອົາຫົວໂຢຮັນໃນຄຸກ
- 11 ເຂົາຈຶ່ງເອົາຫົວໃສ່ຖາດມາໃຫ້ຍິງສາວນັ້ນ ແລະນາງກໍໄປສົ່ງໃຫ້ມານດາຂອງຕົນ
- 12 ຝ່າຍພວກສິດຂອງໂຢຮັນກໍພາກັນມາຮັບເອົາສົບໄປສົ່ງສະການແລ້ວກໍມາທູນພຣະເຢຊູໃຫ້ຊົງຊາບ

ການຊົງລ້ຽງຫ້າພັນຄົນ

Feeding the Five Thousand

(ມຽກ 6:30-44; ລກ 9:10-17; ຢຮ 6:1-14)

- 13 ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ຊາບແລ້ວ ຈຶ່ງລົງເຮືອສະເດັດຈາກບ່ອນນັ້ນໄປຍັງປ່າສັງຄູ່ຕ່າງຫາກ ເມື່ອປະຊາຊົນທັງປວງໄດ້ຍິນຂ່າວນັ້ນ ເຂົາກໍອອກຈາກເມືອງຕ່າງໆຢ່າງຕິດຕາມພຣະອົງໄປ

- 14 ເມື່ອພຣະເຢຊູສະເດັດອອກຈາກເຮືອແລ້ວກໍຊົງເຫັນປະຊາຊົນໝູ່ໃຫຍ່ ພຣະອົງຊົງສົງສານເຂົາ ຈຶ່ງຊົງໂຜດຄົນປ່ວຍທັງຫລາຍໃນພວກເຂົາໃຫ້ດີ
- 15 ຄັນເວລາແລງມາພວກສາວິກໄດ້ມາທູນພຣະອົງວ່າ, “ບ່ອນນີ້ເປັນປ່າ ແລະບັດນີ້ຄໍ່າແລ້ວ ສັນນັ້ນຂໍທ່ານຈຶ່ງໃຫ້ປະຊາຊົນເລີກໄປເສັງ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ໄປຊື້ອາຫານຮັບປະທານຕາມບ້ານຕ່າງໆ”
- 16 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເຂົາບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງໄປ ພວກທ່ານຈຶ່ງລ້ຽງເຂົາສາ”
- 17 ພວກສາວິກຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ຢູ່ນີ້ພວກຂ້າພຣະອົງບໍ່ມີຫຍັງ ເວັ້ນແຕ່ເຂົ້າຈີ່ຫ້າກ້ອນແລະປາສອງໂຕເທົ່ານັ້ນ”
- 18 ພຣະອົງຊົງບອກວ່າ, “ເອົາອັນນີ້ມາໃຫ້ເຮົາທ່ານນີ້”
- 19 ແລ້ວພຣະອົງຊົງສັ່ງໃຫ້ປະຊາຊົນນັ່ງລົງຕາມປ່າຫຍ້າ ເມື່ອຊົງຮັບເອົາເຂົ້າຈີ່ຫ້າກ້ອນແລະປາສອງໂຕນັ້ນແລ້ວ ກໍຊົງເງິຍພຣະພັກເບິ່ງຟ້າຂໍພຣະພອນ ເມື່ອຊົງຫັກເຂົ້າຈີ່ແລ້ວກໍຢືນໃຫ້ພວກສາວິກ ພວກສາວິກກໍແຈກໃຫ້ຄົນທັງປວງ
- 20 ເຂົາໄດ້ກິນອົມທຸກຄົນ ສ່ວນຕ່ອນຫັກທີ່ເຫລືອນັ້ນເຂົາເກັບໄດ້ເຕັມສິບສອງບຸງ
- 21 ຝ່າຍຄົນທີ່ກິນນັ້ນມີຜູ້ຊາຍຫ້າພັນຄົນ ບໍ່ນັບແມ່ຍິງແລະເດັກນ້ອຍ

ພຣະອົງຊົງດໍາເນີນເທິງນ້ຳ

Jesus Walks on the Water

(ມຽກ 6:45-52; ຢຮ 6:15-21)

- 22 ຫລັງຈາກນັ້ນພຣະອົງຊົງສັ່ງໃຫ້ພວກສາວິກລົງເຮືອຂ້າມຟາກໄປກ່ອນ ຂນະທີ່ພຣະອົງຊົງສັ່ງໃຫ້ປະຊາຊົນເລີກໄປ
- 23 ແລະເມື່ອຊົງໃຫ້ປະຊາຊົນເຫລົ່ານັ້ນເລີກໄປໝົດແລ້ວ ພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດຂຶ້ນພູຢູ່ຕ່າງຫາກເພື່ອໄຫວ້ວອນ ແລະເມື່ອຄໍ່າມາແລ້ວພຣະອົງກໍຍັງຊົງຢູ່ທີ່ນັ້ນແຕ່ຜູ້ດຽວ
- 24 ສ່ວນເຮືອນັ້ນກໍຢູ່ໄກຈາກຝັ່ງຫລາຍຮ້ອຍວາແລະຖືກຟອງນ້ຳຕົ້ນໄປມາເພາະທວນລົມຕ້ານຢູ່
- 25 ຄັນເຖິງຍາມສີ່ກາງຄືນ ພຣະອົງຊົງຍ່າງເທິງນ້ຳໄປຫາພວກສາວິກ
- 26 ແຕ່ເມື່ອສາວິກໄດ້ເຫັນພຣະອົງຊົງຍ່າງມາເທິງນ້ຳ ເຂົາກໍຕົກໃຈເວົ້າກັນວ່າ, “ຜີ” ເຂົາຈຶ່ງຮ້ອງຂຶ້ນເພາະຄວາມຢ້ານ
- 27 ໃນທັນໃດນັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງອອກພຣະໂອດກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ຢ່ານ້ອຍໃຈເທາະ, ແມ່ນເຮົາເອງ ຢ່າຢ້ານ”
- 28 ຝ່າຍເປໂຕຈຶ່ງທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຖ້າແມ່ນທ່ານແນ່ແລ້ວ ຂໍສັ່ງໃຫ້ຂ້າພຣະອົງຍ່າງເທິງນ້ຳໄປຫາທ່ານ”
- 29 ພຣະອົງຊົງບອກວ່າ, “ມາສາ” ເປໂຕຈຶ່ງອອກຈາກເຮືອຍ່າງເທິງນ້ຳໄປຫາພຣະເຢຊູ
- 30 ແຕ່ເມື່ອເຫັນລົມກໍຢ້ານແລະເມື່ອກໍາລັງຈະຈົມກໍຮ້ອງວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຊ່ອຍຂ້າພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນແດ່ທ້ອນ”
- 31 ໃນທັນໃດນັ້ນພຣະເຢຊູຊົງຍື່ນພຣະຫັດຈັບເປໂຕໄວ້ແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, “ໂອ ຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອນ້ອຍ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງສົງສັຍ”
- 32 ເມື່ອພຣະອົງກັບເປໂຕຂຶ້ນເຮືອແລ້ວລົມກໍງຽບລົງ
- 33 ພວກທີ່ຢູ່ໃນເຮືອໄດ້ມາກົມຂາບໃສ່ພຣະອົງແລ້ວທູນວ່າ, “ທ່ານເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຈິງແທ້”

ຊົງໂຜດໄຫເຄັນເນຊາເຣັດ

Jesus Heals the Sick in Gennesaret

(ມຽກ 6:53-56)

- 34 ເມື່ອຂ້າມຟາກໄປເຖິງແລ້ວກໍຈອດເຮືອທີ່ທ່າເມືອງເຄນເນຊາເຣັດ
- 35 ເມື່ອຄົນໃນເຂດນັ້ນໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງແລ້ວ ກໍໃຊ້ຄືນໄປບອກກ່າວທົ່ວຕລອດເຂດນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງພາບັນດາຄົນເຈັບປ່ວຍມາຫາພຣະອົງ
- 36 ທູນຂໍພຣະອົງຊົງໂຜດໃຫ້ຄົນເຈັບປ່ວຍ ພໍແຕ່ບາຍແຄມເຄື່ອງທົງຂອງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ ແລະຜູ້ໃດໄດ້ບາຍແລ້ວກໍຖືກຊົງໃຫ້ດີປົກກະຕິ

15 ເລື່ອງຮີດຄອງທີ່ສືບທອດມາແຕ່ບູຮານ

The tradition of the Elders

(ມຮກ 7:1-13)

- 1 ເມື່ອນັ້ນພວກຟາຣີຊາຍ ແລະນັກທັມອອກມາຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມ ຈຶ່ງທູນພຣະເຢຊູວ່າ,
- 2 “ເປັນຫຍັງພວກສິດຂອງທ່ານຈຶ່ງລະເມີດຕໍ່ຄໍາສອນທີ່ຕົກທອດມາຈາກເຖົ້າເກົ່າບູຮານນັ້ນ ດ້ວຍວ່າເຂົາບໍ່ລ້າງມືກ່ອນຮັບປະທານອາຫານ”
- 3 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເຫດສັນໃດພວກທ່ານຈຶ່ງລະເມີດຕໍ່ຂັ້ນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ດ້ວຍເຫັນແກ່ຄໍາສອນທີ່ຕົກທອດສືບຕໍ່ກັນມານັ້ນ
- 4 ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນຍັດໄວ້ວ່າ, “ຈຶ່ງນັບຖືບິດາມານດາຂອງເຈົ້າ ແລະ ຜູ້ໃດໜຶ່ນປມາດບິດາມານດາ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງມີໂທດເຖິງຕາຍ”
- 5 ແຕ່ຝ່າຍພວກທ່ານກັບເວົ້າວ່າ “ຜູ້ໃດທີ່ຈະເວົ້າກັບບິດາມານດາວ່າ, “ສິ່ງໃດຂອງຂ້ອຍທີ່ອາດຊ່ອຍເຫລືອເຈົ້າໄດ້ ສິ່ງນັ້ນກໍເປັນຂອງຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າແລ້ວ” ຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ຕ້ອງນັບຖືບິດາມານດາຂອງຕົນ”
- 6 ດັ່ງນັ້ນແຫລະ, ພວກທ່ານໄດ້ລືບລ້າງພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະເຫັນແກ່ຄໍາສອນທີ່ຕົກທອດສືບຕໍ່ກັນມານັ້ນ
- 7 ໂອ ຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄິດເຮືຍ, ເອຊາຢາໄດ້ທໍາການວາຍຄັກແນ່ເຖິງພວກທ່ານວ່າ,
- 8 “ພິລເມືອງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ກຽດເຮົາແຕ່ປາກ ສ່ວນໃຈຂອງເຂົາທ່າງໄກຈາກເຮົາ
- 9 ເຂົານະມັສການເຮົາໂດຍອັບປໂຍດ ດ້ວຍເອົາບິດບັນຍັດຂອງມະນຸດມາຜູ້ວ່າເປັນພຣະໂອວາດ”

ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ມະນຸດຊົ່ວມົວໝອງ

Things That defile

(ມຮກ 7:14-23)

- 10 ແລ້ວພຣະອົງຊົງເອີ້ນເອົາປະຊາຊົນແລະຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ຈຶ່ງຟັງແລະເຂົ້າໃຈສາ
- 11 ບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ເຂົ້າໄປໃນປາກນັ້ນ ທີ່ເຮັດໃຫ້ມະນຸດຊົ່ວມົວໝອງ ແຕ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ອອກມາຈາກປາກນັ້ນແຫລະ, ທີ່ເຮັດມະນຸດຊົ່ວມົວໝອງ”
- 12 ຂະນະນັ້ນພວກສາວິກມາທູນຖາມພຣະອົງວ່າ, “ທ່ານຊາບແລ້ວຫລືວ່າ ເມື່ອພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຍິນຄໍາກ່າວນັ້ນ ເຂົາກໍເສັງໃຈ”
- 13 ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, “ໄມ້ທຸກຕົ້ນທີ່ພຣະບິດາຂອງເຮົາ ຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນສວັນ ບໍ່ໄດ້ຊົງປູກໄວ້ຈະຕ້ອງຫລົກເສັງ”
- 14 ຊ່າງເຂົາເທາະ ເຂົາເປັນຄົນນໍາທາງຄົນຕາບອດ ຖ້າຄົນຕາບອດຈູງຄົນຕາບອດໄປ ເຂົາທັງສອງກໍຈະຕົກໃນຊຸມ”
- 15 ຝ່າຍເປໂຕຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ຂໍໃຜທ່ານແກ້ໄຂຄໍາອຸປະມານີ້ໃຫ້ພວກຂ້າພຣະອົງແດ່”
- 16 ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, “ພວກທ່ານກໍຍັງຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈເໝືອນກັນຫລື
- 17 ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ສັງເກດຫລືວ່າ ສິ່ງທີ່ເຂົ້າໄປໃນປາກກໍລົງໃນທ້ອງແລ້ວກໍຖ່າຍອອກມາ
- 18 ແຕ່ສິ່ງທີ່ອອກຈາກປາກກໍອອກມາຈາກໃຈ ສິ່ງນັ້ນແຫລະ, ເຮັດໃຫ້ມະນຸດຊົ່ວມົວໝອງ
- 19 ເພາະວ່າຄວາມຄິດຊົ່ວຮ້າຍ, ການຂ້າຄົນ, ການຫລິ້ນຊູ້ຈາກຜິວເມັງ, ການຜິດຊາຍຍິງ, ການລັກຊັບ, ການເປັນພຍານບໍ່ຈິງ, ແລະການນິນທາ ກໍອອກມາຈາກໃຈ
- 20 ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແຫລະ, ທີ່ເຮັດໃຫ້ມະນຸດຊົ່ວມົວໝອງ ແຕ່ການຮັບປະທານອາຫານບໍ່ລ້າງມືກ່ອນນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມະນຸດຊົ່ວມົວໝອງ”

ຄວາມເຊື່ອຂອງຍິງຊາດການາອານ

The Canaanite Woman's Faith

(ມຮກ 7:24-30)

- 21 ແລ້ວພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຈາກບ່ອນນັ້ນເຂົ້າໄປໃນເຂດເມືອງຕີເຣແລະເມືອງຊີໂດນ

- 22 ມີຍິງຊາວການາອານຄົນນຶ່ງມາຈາກເຂດນັ້ນຮ້ອງທູນພຣະອົງວ່າ, “ນາຍຜູ້ເປັນບຸດດາວິດເອີຍ, ຂໍໂຜດເມດຕາຂ້າພຣະອົງແດ່ທ້ອນ ລູກສາວຂອງຂ້າພຣະອົງມີຄວາມລຳບາກຫລາຍຍ້ອນຜິຮ້າຍບັງຄັບ”
- 23 ຝ່າຍພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງຕອບຍິງນັ້ນຈັກຄຳ ແລ້ວພວກສາວິກໄດ້ມາທູນພຣະອົງວ່າ, “ຂໍບອກໃຫ້ເຂົາເມື່ອເສັງ ເພາະເຂົາຮ້ອງຕາມເຮົາມາ”
- 24 ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, “ເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບໃຊ້ມາຫາຜູ້ໃດ ເວັ້ນແຕ່ຝູງແກະທີ່ເສັງແລ້ວ ຄືຕະກູນອິສຣາເອນ”
- 25 ຝ່າຍຍິງນັ້ນໄດ້ມາຂາບທູນພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຂໍໂຜດຊ່ອຍຂ້າພຣະອົງແດ່ທ້ອນ”
- 26 ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, “ບໍ່ສົມຄວນຈະເອົາອາຫານຂອງລູກໂຢນໃຫ້ແກ່ໝານ້ອຍ”
- 27 ຍິງນັ້ນທູນຕອບວ່າ, “ຈົ່ງຢູ່ເຈົ້າຂ້າ ແຕ່ເຖິງແມ່ນໝານ້ອຍກໍເຄີຍກິນເມັດທີ່ຕົກຈາກໂຕະນາຍຂອງມັນ”
- 28 ແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງຕອບຍິງນັ້ນວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າກໍໃຫຍ່ ໃຫ້ເປັນໄປຕາມຄວາມປະສົງຂອງເຈົ້າເທິນ” ລູກສາວຂອງຍິງນັ້ນກໍດີເປັນປົກກະຕິຕັ້ງແຕ່ໂມງນັ້ນ

ຊົງໂຜດຫລາຍຄົນໃຫ້ດີ

Jesus Cures Many people

(ມຮກ 7:31-37)

- 29 ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດອອກຈາກທີ່ນັ້ນລຽບຝັ່ງທະເລສາບຄາລີເລໄປ ແລ້ວສະເດັດຂຶ້ນພູຊົງປະທັບນັ່ງລົງທີ່ນັ້ນ
- 30 ແລະມີປະຊາຊົນຈຳນວນຫລາຍມາຫາພຣະອົງ ເຂົາພາຄົນຂາເສັ້ງ, ຄົນແຂນຂາພິການ, ຄົນຕາບອດ, ຄົນປາກກີກ, ແລະຄົນເຈັບອື່ນໆ ຫລາຍຄົນມາວາງໄວ້ແທບພຣະບາດຂອງພຣະເຢຊູ ແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້ເຂົາດີ
- 31 ຈົນຜູງຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈຶ່ງດອ້ສຈັນໃຈ ເມື່ອເຫັນຄົນປາກກີກປາກໄດ້, ຄົນແຂນຂາພິການດີປົກກະຕິ, ຄົນຂາເສັ້ງຍ່າງໄປໄດ້, ແລະຄົນຕາບອດເຫັນໄດ້ ແລ້ວເຂົາຈຶ່ງສັຮເສີນພຣະເຈົ້າຂອງຊາດອິສຣາເອນ

ຊົງລ້ຽງຄົນສີ່ພັນ

Feeding the Four Thousand

(ມຮກ 8:1-10)

- 32 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງເອີ້ນພວກສາວິກຂອງຕົນມາ ແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, “ເຮົາສົງສານຄົນເຫລົ່ານີ້ ເພາະເຂົາຄ້າງຢູ່ກັບເຮົາໄດ້ສາມວັນແລ້ວ ແລະບໍ່ມີອາຫານກິນ ເຮົາບໍ່ຢາກໃຫ້ເຂົາກັບໄປໃນຂນະທີ່ຍັງຫິວຢູ່ ເພາະຢ້ານວ່າເຂົາຈະເມື່ອຍອິດອ່ອນຕາມທາງ”
- 33 ພວກສາວິກທູນຖາມພຣະອົງວ່າ, “ໃນປ່າຢ່າງນີ້ພວກຂ້າພຣະອົງຈະຊອກອາຫານທີ່ໃດພໍລ້ຽງຄົນເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ອົ່ມໄດ້”
- 34 ພຣະເຢຊູຊົງຖາມເຂົາວ່າ, “ພວກທ່ານມີເຂົ້າຈີ່ຈັກກ້ອນ” ເຂົາທູນຕອບວ່າ, “ມີເຈັດກ້ອນກັບປານ້ອຍສອງສາມໂຕ”
- 35 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງສັ່ງໃຫ້ປະຊາຊົນນັ່ງລົງຕາມດິນ
- 36 ແລ້ວຊົງຮັບເຂົ້າຈີ່ເຈັດກ້ອນກັບປາເຫລົ່ານັ້ນມາໂມທະນາພຣະຄຸນ ຈຶ່ງຊົງຫັກຍື່ນໃຫ້ພວກສາວິກຂອງຕົນ ພວກສາວິກກໍໄດ້ແຈກຢາຍໃຫ້ປະຊາຊົນ
- 37 ແລະຄົນທັງປວງໄດ້ກິນອົ່ມໝົດທຸກຄົນ ຕ່ອນຫັກທີ່ເຫລືອນັ້ນເຂົາເກັບໄດ້ເຕັມເຈັດບຸງ
- 38 ສ່ວນຄົນທີ່ໄດ້ກິນນັ້ນມີຜູ້ຊາຍເຖິງສີ່ພັນຄົນ ບໍ່ນັບແມ່ຍິງກັບເດັກນ້ອຍ
- 39 ເມື່ອຊົງສັ່ງໃຫ້ເຂົາເລີກໄປແລ້ວ ພຣະອົງກໍສະເດັດລົງເຮືອໄປຍັງເຂດເມືອງມາຄາດານ

16 ຂໍໃຫ້ຊົງສະແດງໝາຍສຳຄັນ

The Demand for a Sign

(ມຮກ 8:11-13; ລກ 12:54-56)

- 1 ພວກຟາຣີຊາຍກັບພວກຊາດູກາຍໄດ້ມາທົດລອງພຣະອົງ ໂດຍຂໍໃຫ້ພຣະອົງຊົງສະແດງໝາຍສຳຄັນຢ່າງນຶ່ງຈາກສວັນໃຫ້ເຂົາເຫັນ

- 2 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເມື່ອຄໍາມາພວກທ່ານເຄີຍເວົ້າວ່າ “ອາກາດຈະດີເພາະຟ້າສີແດງ”
- 3 ແລະເວລາເຂົ້າພວກທ່ານກໍເວົ້າວ່າ, “ມື້ນີ້ຈະເກີດພະຍຸເພາະຟ້າສີແດງແລະມືດມົວ” ທ້ອງຟ້ານັ້ນພວກທ່ານຍັງຊ່າງສັງເກດຮູ້ ແຕ່ໝາຍສໍາຄັນແຫ່ງສັມຍຕ່າງໆ ພວກທ່ານບໍ່ອາດສັງເກດໄດ້”
- 4 ຄົນສັມຍຊົ່ວຄິດຄິດທໍຣະຍົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າສແວງຫາໝາຍສໍາຄັນ ແຕ່ຈະບໍ່ຊົງໂຜດໝາຍສໍາຄັນໃຫ້ແກ່ເຂົາ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ໝາຍສໍາຄັນເຮືອງໂຢນາ” ແລ້ວພຣະອົງກໍສະເດັດຈາກເຂົາໄປ

ເຊື້ອແປ້ງຂອງພວກຟາຣີຊາຍແລະຊາດູກາຍ

The Yeast of the Pharisees and Sadducees

(ມຽກ 8:14-21)

- 5 ຝ່າຍພວກສາວິກເມື່ອຂ້າມໄປຟາກນັ້ນກໍໄດ້ລືມເອົາເຂົ້າຈີ່ໄປນໍາ
- 6 ພຣະເຢຊູຊົງບອກເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງສັງເກດແລະລະວັງເຊື້ອແປ້ງຂອງພວກຟາຣີຊາຍແລະພວກຊາດູກາຍໃຫ້ດີ”
- 7 ພວກສາວິກກໍເວົ້າກັນຢູ່ວ່າ, “ເຫັນຈະເປັນເພາະຫມູ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ເອົາເຂົ້າຈີ່ມານໍາ”
- 8 ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງຊາບຈົ່ງຊົງກ່າວວ່າ, “ໂອ ຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອນ້ອຍ ເຫດໃດພວກທ່ານຈຶ່ງເວົ້າກັນແລະກັນເຖິງເຮືອງບໍ່ໄດ້ເອົາເຂົ້າຈີ່ມານໍາ
- 9 ພວກທ່ານຍັງບໍ່ທັນສັງເກດແລະຈື່ບໍ່ໄດ້ຫລື ເຮືອງເຂົ້າຈີ່ທ້າກ້ອນສໍາລັບຄົນທ້າພັນນັ້ນ ພວກທ່ານເກັບໄດ້ຈັກບຸງ
- 10 ຫລືເຮືອງເຂົ້າຈີ່ເຈັດກ້ອນສໍາລັບຄົນສີ່ພັນນັ້ນ ພວກທ່ານເກັບໄດ້ຈັກບຸງ
- 11 ເປັນສັນໃດພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່ສັງເກດຮູ້ວ່າ ເຮົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າກັບພວກທ່ານດ້ວຍເຮືອງເຂົ້າຈີ່ ແຕ່ໃຫ້ລະວັງເຊື້ອແປ້ງຂອງພວກຟາຣີຊາຍແລະພວກຊາດູກາຍ”
- 12 ແລ້ວພວກສາວິກກໍເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງສັ່ງເຂົາໃຫ້ລະວັງເຊື້ອແປ້ງນັ້ນ ແຕ່ໃຫ້ລະວັງຄໍາສອນຂອງພວກຟາຣີຊາຍແລະພວກຊາດູກາຍ

ເປໂຕຍອມຮັບວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະຄຣິດ

Peter's Declaration about Jesus

(ມຽກ 8:27-30; ລກ 9:18-21)

- 13 ຄັນພຣະເຢຊູສະເດັດເຂົ້າໄປໃນເຂດເມືອງກາຍຊາເຣັງຟິລິບປອຍ ພຣະອົງຊົງຖາມພວກສາວິກຂອງຕົນວ່າ, “ຄົນທັງຫລາຍເວົ້າກັນວ່າບຸດມະນຸດແມ່ນຜູ້ໃດ”
- 14 ເຂົາທູນຕອບວ່າ, “ຜູ້ລາງຄົນວ່າເປັນໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ ແລະຄົນອື່ນວ່າເປັນເອລີຢາ ແຕ່ຄົນອື່ນອີກວ່າເປັນເຢເຣມີຢາ ຫລືເປັນຄົນນຶ່ງໃນພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມ”
- 15 ພຣະອົງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, “ແລ້ວຝ່າຍພວກທ່ານເດ, ວ່າເຮົາເປັນໃຜ”
- 16 ຊີໂມນເປໂຕທູນຕອບວ່າ, “ທ່ານເປັນພຣະຄຣິດ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່”
- 17 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເປໂຕວ່າ, “ຊີໂມນ ລູກໂຢນາເອີຍ, ທ່ານກໍເປັນສຸກ ເພາະວ່າບໍ່ແມ່ນມະນຸດທີ່ໄດ້ສະແດງຄໍານີ້ແກ່ທ່ານ ແຕ່ແມ່ນພຣະບິດາຂອງເຮົາຜູ້ຊົງສະຖິດໃນສວັນຊົງໃຫ້ຊາບ
- 18 ຝ່າຍເຮົາ, ເຮົາບອກທ່ານວ່າທ່ານຄືເປໂຕ ເທິງສິລາກ້ອນນີ້ ເຮົາຈະສ້າງຄຣິສຕະຈັກຂອງເຮົາຂຶ້ນ ແລະປະຕູແຫ່ງແດນມໍຣະນາຈະມີຊັຍຕໍ່ຄຣິສຕະຈັກນັ້ນບໍ່ໄດ້
- 19 ເຮົາຈະມອບຂໍ້ກະແຈແຫ່ງແຜ່ນດິນສວັນໄວ້ໃຫ້ທ່ານ ທ່ານຈະຜູກມັດສິ່ງໃດໄວ້ໃນໂລກ ສິ່ງນັ້ນກໍຈະຊົງຜູກມັດໄວ້ແລ້ວໃນສວັນ ທ່ານຈະແກ້ສິ່ງໃດໃນໂລກ ສິ່ງນັ້ນກໍຈະຊົງແກ້ໃຫ້ຫລຸດແລ້ວໃນສວັນ”
- 20 ແລ້ວພຣະອົງຊົງຫ້າມສາວິກ ບໍ່ໃຫ້ບອກຜູ້ໃດວ່າຕົນຊົງເປັນພຣະຄຣິດ

ພຣະເຢຊູຊົງທ່ານວາຍເຖິງມໍຣະນາພາບຂອງພຣະອົງ

Jesus Foretells His Death

(ມຽນ 8:31-33; ລກ 9:21-22)

- 21 ຕັ້ງແຕ່ເວລານັ້ນມາພຣະເຢຊູຊົງຕັ້ງຕົ້ນສະແດງແກ່ພວກສາວິກຂອງຕົນວ່າ ພຣະອົງຈະຕ້ອງສະເດັດໄປກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະຈະຕ້ອງທົນທຸກທໍຣະມານຫລາຍປະການຈາກພວກເຖົ້າແກ່, ຈາກພວກປະໂຮທິດຕົນໃຫຍ່, ແລະຈາກພວກນັກທັມເຂົາຈະໄດ້ຂ້າພຣະອົງເສັງ ແລະໃນວັນຖ້ວນສາມພຣະອົງຈະຖືກຂົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາ
- 22 ຝ່າຍເປໂຕໂຕໄດ້ພາພຣະອົງໄປຕ່າງຫາກ ແລ້ວຕັ້ງຕົ້ນທູນຫ້າມພຣະອົງຢ່າງແຂງແຮງວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຂໍທ່ານຈົ່ງໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາ ການນີ້ຈະບໍ່ເກີດມີແກ່ທ່ານຈັກເທື່ອ”
- 23 ພຣະອົງຊົງຫັນພຣະພັກໄປທາເປໂຕແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, “ອ້າຍຊາຕານເຮີຍ, ຈົ່ງຖອຍໜີຈາກເຮົາເສັງ ເຈົ້າເປັນສິ່ງກົດຂວາງເຮົາ ເພາະເຈົ້າຄິດຢ່າງມະນຸດ ບໍ່ຄິດຢ່າງພຣະເຈົ້າ”

The Cross and SelfDenial

(ມຽນ 8:34- 9:1; ລກ 9:23-27)

- 24 ຂະນະນັ້ນພຣະເຢຊູຊົງບອກພວກສາວິກຂອງຕົນວ່າ, “ຖ້າຜູ້ໃດຢາກຕາມເຮົາມາໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຕັດສິດຂອງຕົນເສັງ ແລະຮັບແບກໄມ້ກາງແຂນຂອງຕົນ ແລ້ວຕິດຕາມເຮົາມາ
- 25 ເພາະວ່າຜູ້ໃດຢາກຊ່ອຍຊີວິດຂອງຕົນໃຫ້ພົ້ນ ຜູ້ນັ້ນຈະເສັງຊີວິດ ແຕ່ຜູ້ໃດຈະເສັງຊີວິດເພາະເຫັນແກ່ເຮົາ ຜູ້ນັ້ນກໍຈະພົ້ນຊີວິດ
- 26 ເຫດວ່າຖ້າຜູ້ໃດຈະໄດ້ສິ່ງຂອງໝົດທັງໂລກ ແຕ່ຕ້ອງເສັງຊີວິດອັນແທ້ຂອງຕົນ ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ປໂຍດອັນໃດ ຫລືຜູ້ນັ້ນຈະນໍາເອົາສິ່ງໃດໄປແລກເອົາຊີວິດອັນແທ້ຂອງຕົນກັບຄືນມາ
- 27 ເພາະບຸດມະນຸດຈະມາດ້ວຍສະງ່າຮາສີແຫ່ງພຣະບິດາຂອງຕົນ ແລະພ້ອມດ້ວຍພວກເທວະດາຂອງພຣະອົງ ເມື່ອນັ້ນພຣະອົງຈະຊົງປະທານບໍາເໜັດໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນຕາມການທີ່ເຂົາເຮັດນັ້ນ
- 28 ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ໃນພວກຄົນທີ່ຍືນຍູ້ນີ້ມີລາງຄົນທີ່ຈະບໍ່ຮູ້ຄິດຄວາມຕາຍ ຈົນກວ່າຈະໄດ້ເຫັນບຸດມະນຸດສະເດັດມາດ້ວຍຮາຊອໍານາດຂອງພຣະອົງ”

17 ຊົງປ່ຽນລັກສະນະພຣະກາຍ

The Transfiguration

(ມຽນ 9:2-13; ລກ 9:28-33; 2 ປຕ 1:16-18)

- 1 ຄັນລ່ວງໄປໄດ້ທຶກວັນແລ້ວ ພຣະເຢຊູຊົງພາເປໂຕ ຢາໂກໂບ ແລະໂຍຮັນນ້ອງຊາຍຂອງຢາໂກໂບ ຂຶ້ນພູສູງຢູ່ຕ່າງຫາກ
- 2 ແລ້ວລັກສະນະພຣະກາຍຂອງພຣະອົງກໍປ່ຽນໄປຕໍ່ໜ້າເຂົາ ພຣະພັກຂອງພຣະອົງກໍເໝືອນແສງອາທິດສ່ອງແລະເຄື່ອງທົງຂອງພຣະອົງກໍຂາວຜ່ອງເໝືອນດັ່ງແສງສວ່າງ
- 3 ແລະເບິ່ງແມ, ໂມເຊ ແລະເອລີຢາກໍມາປາກົດແກ່ສາວິກເຫລົ່ານັ້ນ ເຝົ້າສົນທະນາຢູ່ກັບພຣະອົງ
- 4 ຝ່າຍເປໂຕທູນພຣະເຢຊູວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຊຶ່ງພວກຂ້າພຣະອົງຢູ່ທີ່ນີ້ກໍດີຢູ່ ຖ້າທ່ານປະສົງ, ຂ້າພຣະອົງຈະປຸກຕູບສາມຫລັງຂຶ້ນທີ່ນີ້ ສໍາລັບທ່ານຫລັງນີ້, ສໍາລັບໂມເຊຫລັງນີ້, ແລະຫລັງນີ້ສໍາລັບເອລີຢາ”
- 5 ເມື່ອເປໂຕທູນຍັງບໍ່ທັນຂາດຄໍາ ເບິ່ງແມ, ມີເມກສຸກໃສມາປົກຫຸ້ມເຂົາໄວ້ ແລະເບິ່ງແມ, ມີພຣະສຸຣະສຽງອອກມາຈາກເມກນັ້ນວ່າ, “ທ່ານຜູ້ນີ້ແຫລະ, ເປັນບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາຊອບໃຈຫລາຍ ພວກເຈົ້າຈົ່ງເຊື່ອຟັງທ່ານ”
- 6 ຝ່າຍພວກສາວິກເມື່ອໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນກໍກຶມຂາບລົງແລະຢ້ານຫລາຍ
- 7 ພຣະເຢຊູຈຶ່ງສະເດັດມາຖືກຕ້ອງເຂົາໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ຢ່າຊູ່ຢ້ານ”
- 8 ເມື່ອເງິຍໜ້າຂຶ້ນແລ້ວເຂົາກໍບໍ່ເຫັນຜູ້ໃດ ເຫັນແຕ່ພຣະເຢຊູຜູ້ດຽວ
- 9 ເມື່ອເຂົາກໍາລັງລົງມາຈາກພູນັ້ນພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງເຂົາໄວ້ວ່າ, “ນິມິດຊຶ່ງພວກທ່ານໄດ້ເຫັນນັ້ນ ຢ່າໄດ້ບອກແກ່ຜູ້ໃດ ຈົນກວ່າບຸດມະນຸດຈະໄດ້ເປັນຄົນມາຈາກຕາຍ”
- 10 ພວກສາວິກກໍທູນຖາມພຣະອົງວ່າ, “ຖ້າຢ່າງນັ້ນ ເຫດສັນໃດພວກນັກທັມເຄີຍເວົ້າວ່າ ເອລີຢາຈະຕ້ອງມາກ່ອນ”
- 11 ພຣະອົງທູນຕອບວ່າ, “ຈົ່ງຢູ່ ເອລີຢາຈະມາກ່ອນ ແລະເຮັດໃຫ້ສິ່ງທັງປວງຄົນສູ່ສະພາບເດີມ

- 12 ແຕ່ເຮົາບອກພວກທ່ານວ່າ ເອລີຢານັ້ນໄດ້ມາແລ້ວ ແລະເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກທ່ານ ແຕ່ເຂົາໄດ້ເຮັດແກ່ທ່ານຕາມໃຈຊອບ ສ່ວນ ບຸດມະນຸດກໍຈະຕ້ອງທົນທຸກທໍຣະມານດ້ວຍມືຂອງເຂົາເໝືອນກັນ”
- 13 ແລ້ວພວກສາວິກຈຶ່ງເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາເຖິງເຣື່ອງໂຢຮັນບັບຕີສະໂຕ

ຊົງໂຜດເດັກນ້ອຍຜູ້ມີຜິສົງ

Jesus Cures a Boy with a Demon

(ມູກ 9:14-29; ລກ 9:37-43)

- 14 ເມື່ອພຣະເຢຊູສະເດັດພ້ອມກັບສາວິກສາມຄົນມາເຖິງປະຊາຊົນທັງຫລາຍແລ້ວ ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງມາຫາພຣະອົງຄູ່ເຂົ້າລົງ
- 15 ທູນວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຂໍໂຜດເມດຕາບຸດຂອງຂ້າພຣະອົງແດ່ທ້ອນ ດ້ວຍວ່າເຂົາເປັນບ້າໝູ ມີຄວາມທຸກລໍາບາກຫລາຍ ເພາະມັນຕົກໃສ່ໄຟໃສ່ນ້ຳຫລາຍເທື່ອ
- 16 ຂ້າພຣະອົງໄດ້ພາບຸດມາຫາພວກສິດຂອງທ່ານແລ້ວ ແຕ່ເຂົາເຮັດໃຫ້ເຂົາຕີບໍ່ໄດ້”
- 17 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ໂອ ຄົນໃນສັມຍທີ່ຂາດຄວາມເຊື່ອແລະຊົ່ວຊ້າເຮີຍ ເຮົາຈະຕ້ອງຢູ່ກັບພວກເຈົ້າເທິງປານໃດ ເຮົາ ຈະຕ້ອງອົດທົນກັບພວກເຈົ້ານານປານໃດ ຈົ່ງພາເຂົາມາຫາເຮົາທີ່ນີ້ສາ”
- 18 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຊໍາຣະຜີຮ້າຍນັ້ນ ແລ້ວມັນໄດ້ອອກໜີໄປ ຕັ້ງແຕ່ໂມງນັ້ນໄປເດັກນ້ອຍນັ້ນກໍດີປົກກະຕິ
- 19 ຕໍ່ມາພວກສາວິກໄດ້ເຂົ້າມາຫາພຣະເຢຊູຕ່າງທາກທູນຖາມວ່າ, “ເພາະເຫດໃດພວກຂ້າພຣະອົງຈຶ່ງຂັບໄລ່ຜີນັ້ນອອກບໍ່ ໄດ້”
- 20 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເພາະເຫດພວກທ່ານມີຄວາມເຊື່ອນ້ອຍ ດ້ວຍເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າ ພວກທ່ານມີຄວາມເຊື່ອທີ່ເມັດຜັກກາດເມັດໜຶ່ງ ພວກທ່ານຈະສັ່ງໝູໜ່ວຍນີ້ວ່າ “ຈົ່ງເຄື່ອນຈາກບ່ອນນີ້ໄປຢູ່ບ່ອນນັ້ນ” ມັນ ກໍຈະເຄື່ອນໄປ ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ທ່ານເຮັດບໍ່ໄດ້
- 21 (ແຕ່ຜີແນວນີ້ບໍ່ເຄີຍຖືກຂັບອອກ ເວັ້ນແຕ່ດ້ວຍການອ້ອນວອນແລະການຖືສິນອິດອາຫານ)

ຊົງທຳນາວາຍເຖິງມໍຣະນາພາບຂອງພຣະອົງ

Jesus Again Foretells His Death

(ມູກ 9:30-32; ລກ 9:43-45)

- 22 ຄັນພຣະເຢຊູຊົງປະຊຸມກັບພວກສາວິກໃນແຂວງຄາລີເລ ພຣະອົງຊົງບອກເຂົາວ່າ, “ບຸດມະນຸດຈະຕ້ອງຖືກມອບໄວ້ໃນມື ມະນຸດ
- 23 ເຂົາຈະຂ້າທ່ານເສັງ ໃນວັນຖ້ວນສາມທ່ານຈະຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາ” ພວກສາວິກກໍມີຄວາມທຸກໜັກໃຈ

ການເສັງຄ່າບໍາຮຸງພຣະວິຫານ

Jesus and the temple Tax

- 24 ເມື່ອມາເຖິງເມືອງກາເປນາອູມແລ້ວ ມີພວກເກັບຄ່າບໍາຮຸງພຣະວິຫານມາຫາເປໂຕຖາມວ່າ, “ອາຈານຂອງພວກທ່ານບໍ່ ເສັງເງິນບໍາຮຸງພຣະວິຫານຫລື”
- 25 ເປໂຕຕອບວ່າ, “ເສັງ” ເມື່ອເປໂຕເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຂຶ້ນກ່ອນຖາມວ່າ, “ຊີໂມນເອີຍ, ທ່ານຄິດຢ່າງໃດ ພວກເຈົ້າແຜ່ນດິນເຄີຍເກັບພາສີແລະເງິນສ່ວຍຈາກຜູ້ໃດ ຈາກໂອຣົດຫລືຈາກຜູ້ອື່ນ”
- 26 ເປໂຕທູນຕອບວ່າ, “ເຄີຍເກັບຈາກຜູ້ອື່ນ” ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, “ຖ້າຢ່າງນັ້ນ ໂອຣົດກໍບໍ່ຕ້ອງເສັງ”
- 27 ແຕ່ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຂົາເສັງໃຈ ທ່ານຈຶ່ງໄປຕຶກເປັດທີ່ທະເລ ເມື່ອໄດ້ປາໂຕແຮກຂຶ້ນມາໃຫ້ງະປາກມັນ ແລ້ວທ່ານຈະພົບເງິນ ຫລຽນໜຶ່ງ ຈຶ່ງເອົາເງິນນັ້ນໄປເສັງຄ່າບໍາຮຸງພຣະວິຫານສໍາລັບເຮົາກັບທ່ານ”

18 ໃຜເປັນໃຫຍ່ໃນສວັນ

True Greatness

(ມຮກ 9:33-37; ລກ 9:46-48)

- 1 ໃນເວລານັ້ນພວກສາວິກມາຫາພຣະເຢຊູທູນວ່າ, “ໃຜເປັນໃຫຍ່ໃນຣາຊອານາຈັກສວັນ”
- 2 ພຣະເຢຊູຊົງເອີ້ນເອົາເດັກນ້ອຍຄົນນຶ່ງມາໃຫ້ຢືນຖ້າມກາງເຂົາ
- 3 ແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, “ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າພວກທ່ານບໍ່ກັບໃຈ ແລະກາຍເປັນເໝືອນເດັກນ້ອຍ ທ່ານຈະເຂົ້າໃນຣາຊແຜ່ນດິນສວັນບໍ່ໄດ້ຈັກເທື່ອ
- 4 ເຫດສັນນັ້ນຖ້າຜູ້ໃດຖອມຕົວລົງເໝືອນເດັກນ້ອຍຜູ້ນີ້ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ເປັນໃຫຍ່ໃນຣາຊອານາຈັກສວັນ
- 5 ຖ້າຜູ້ໃດຈະຮັບເດັກນ້ອຍຜູ້ນຶ່ງຢ່າງນີ້ໄວ້ໃນນາມຂອງເຮົາ ຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ຮັບເຮົາ”

ເຫດໃຫ້ຫລົງຜິດ

Temptations to Sin

(ມຮກ 9:42-48; ລກ 17:1-2)

- 6 “ຖ້າຜູ້ໃດເຮັດໃຫ້ຄົນນຶ່ງໃນໝູ່ເດັກນ້ອຍເຫລົ່ານີ້ທີ່ເຊື່ອໃນເຮົາຫລົງຜິດ ຖ້າເອົາຫິນໂມ້ກ້ອນໃຫຍ່ຜູກຄໍຜູ້ນັ້ນຈົມລົງນໍ້າທະເລເລິກເສັງກໍດີກວ່າ
- 7 ວິບັດແກ່ໂລກນີ້ ເພາະເຫດທີ່ໃຫ້ເກີດການຫລົງຜິດ ເພາະວ່າຈໍາເປັນຕ້ອງມີເຫດໃຫ້ຫລົງຜິດ ແຕ່ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ກໍ່ເຫດໃຫ້ເກີດການຫລົງຜິດນັ້ນ
- 8 ຖ້າມີຫລືຕົນຂອງທ່ານເຮັດໃຫ້ຕົນຫລົງຜິດ ຈົ່ງຕັດຖິ້ມເສັງ ທີ່ຈະເຂົ້າໃນຊີວິດດ້ວຍມືແລະຕົນກຸດຫລືພິການ ຍັງດີກວ່າມີມືແລະຕົນສອງເບື້ອງ ແຕ່ຕ້ອງຖືກຖິ້ມໃສ່ໄຟທີ່ໄຫມ້ຢູ່ເປັນນິດ
- 9 ຖ້າຕາຂອງທ່ານເຮັດໃຫ້ຕົນຫລົງຜິດ ຈົ່ງຄວັດອອກຖິ້ມເສັງ ທີ່ຈະເຂົ້າໃນຊີວິດດ້ວຍຕາເບື້ອງດຽວ ຍັງດີກວ່າມີຕາສອງເບື້ອງ ແຕ່ຕ້ອງຖືກຖິ້ມໃສ່ໄຟນະຣົກ”

ແກະທີ່ເສັງ

The Parable of the Lost Sheep

(ລກ 15:1-7)

- 10 “ຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີ ຢ່າຄິດດູໝິ່ນເດັກນ້ອຍຫມູ່ນີ້ຈັກຄົນນຶ່ງ ດ້ວຍເຮົາບອກພວກທ່ານວ່າ ເທວະດາປະຈໍາຂອງເຂົາໃນສວັນເຝົ້າສະເມີ ຕໍ່ພຣະພັກພຣະບິດາຂອງເຮົາຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນສວັນ
- 11 ດ້ວຍວ່າບຸດມະນຸດໄດ້ມາໂຜດເອົາອັນທີ່ຫລົງເສັງໄປນັ້ນໃຫ້ພົ້ນ
- 12 ພວກທ່ານຄິດເຫັນຢ່າງໃດ ຖ້າຜູ້ນຶ່ງມີແກະຢູ່ຮ້ອຍໂຕ ແລະໂຕນຶ່ງຫລົງເສັງໄປຈາກຜູ້ ຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ປະແກະເກົ້າສິບເກົ້າໂຕໄວ້ຢູ່ໝູ່ ແລ້ວໄປຊອກຫາໂຕທີ່ຫລົງເສັງໄປນັ້ນຫລື
- 13 ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າພົບແກະໂຕທີ່ເສັງ ຜູ້ນັ້ນຄົງຊົມຊື່ນຍິນດີໃນແກະໂຕນັ້ນ ຫລາຍກວ່າແກະເກົ້າສິບເກົ້າໂຕທີ່ບໍ່ຫລົງເສັງໄປ
- 14 ດັ່ງນັ້ນແຫລະ, ພຣະບິດາຂອງພວກທ່ານຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນສວັນ ຈົ່ງບໍ່ຊົງປາຖນາໃຫ້ຜູ້ນ້ອຍເຫລົ່ານີ້ຈົບຫາຍແມ່ນແຕ່ຜູ້ດຽວ”

ພິນ້ອງຜູ້ເຮັດຜິດຕໍ່ທ່ານ

Reproving Another Who Sins

(ລກ 17:3)

- 15 “ຖ້າພິນ້ອງຂອງທ່ານເຮັດຜິດບາບ (ຕໍ່ທ່ານ) ຈົ່ງໄປແຈ້ງຄວາມຜິດນັ້ນແກ່ເຂົາສອງຕໍ່ສອງເທົ່ານັ້ນ ຖ້າເຂົາຍອມຟັງ ທ່ານກໍໄດ້ພິນ້ອງຄົນມາ

- 16 ແຕ່ຖ້າເຂົາບໍ່ຍອມຟັງ ທ່ານຈຶ່ງເອົາຄົນນຶ່ງຫລືສອງຄົນໄປນຳໃຫ້ເປັນພະຍານສອງສາມປາກ ເພື່ອທຸກຄຳຈະຖືເປັນຫລັກຖານໄດ້
- 17 ຖ້າເຂົາບໍ່ຍອມຟັງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງໄປແຈ້ງຄວາມຕໍ່ຄຣິສຕະຈັກ ແລະຖ້າເຂົາບໍ່ຍອມຟັງຄຣິສຕະຈັກອີກກໍໃຫ້ຖືເສັ້ງວ່າເຂົາເປັນເຫມືອນຄົນນອກສາສນາແລະຄົນເກັບພາສີ
- 18 ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ສິ່ງໃດໆທີ່ພວກທ່ານຈະຜູກມັດໄວ້ໃນໂລກ ກໍຈະຊົງຜູກມັດໄວ້ແລ້ວໃນສວັນ ແລະສິ່ງໃດໆທີ່ພວກທ່ານຈະແກ້ໃນໂລກ ກໍຈະຊົງແກ້ໃຫ້ທຸລຸດເສັ້ງແລ້ວໃນສວັນເໝືອນກັນ
- 19 ເຮົາບອກແກ່ພວກທ່ານອີກວ່າ ຖ້າໃນພວກທ່ານທີ່ຢູ່ໃນໂລກສອງຄົນຈະຮ່ວມການຂໍສິ່ງນຶ່ງສິ່ງໃດ ພຣະບິດາຂອງເຮົາຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນສວັນກໍຈະຊົງກະທຳໃຫ້
- 20 ດ້ວຍວ່າມີສອງຫລືສາມຄົນປະຊຸມກັນໃນນາມຂອງເຮົາຢູ່ບ່ອນໃດ ເຮົາກໍຢູ່ຖ້າມາກາງເຂົາບ່ອນນັ້ນແຫລະ”

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງການອະພັຍໂທດໃຫ້ກັນແລະກັນ

Forgiveness

- 21 ເມື່ອນັ້ນເປໂຕໄດ້ມາທູນຖາມພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຖ້າພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພຣະອົງເຮັດຜິດຕໍ່ຂ້າພຣະອົງຫລາຍເທື່ອ ຂ້າພຣະອົງຕ້ອງຍົກຜິດໃຫ້ເຂົາເຖິງຈັກເທື່ອ ເຖິງເຈັດເທື່ອຫລື”
- 22 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ເຮົາບໍ່ໄດ້ບອກພຽງເຈັດເທື່ອເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເຖິງເຈັດສິບເທື່ອຄູນກັບເຈັດ

The Parable of the Unforgiving Servant

- 23 ເຫດສັນນັ້ນຮາຊອານາຈັກສວັນປຽບເໝືອນເຈົ້າກະສັດອົງນຶ່ງ ຊົງປະສົງຢາກຄິດບັນຊີເງິນທີ່ພວກຂ້າໃຊ້ເປັນໜີ້
- 24 ເມື່ອຊົງຕັ້ງຕົ້ນຄິດບັນຊີຢູ່ນັ້ນ ເຂົາພາຄົນຜູ້ນຶ່ງທີ່ເປັນໜີ້ໝິ່ນຕາລັນຕິນມາເຝົ້າ
- 25 ເມື່ອຜູ້ນັ້ນບໍ່ມີສິ່ງໃດຈະໃຊ້ ທ່ານຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ຂາຍຕົວກັບທັງເມັງແລະລູກ ແລະບັນດາສິ່ງຂອງທີ່ເຂົາມີຢູ່ເອົາມາໃຊ້ໜີ້ເສັ້ງ
- 26 ຄົນໃຊ້ຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງຂາບລົງວອນຕໍ່ທ່ານວ່າ, “ໂອຍທ່ານເອີຍ, ຂໍຊົງໂຜດຜ່ອນຜັນຂ້າພະເຈົ້າກ່ອນ ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈະຫາໃຊ້ແທນໃຫ້ໝົດ”
- 27 ເຈົ້າອົງນັ້ນມີພຣະທັຍເມດຕາ ຈຶ່ງປ່ອຍຕົວມັນໄປແລະຍົກໜີ້ໃຫ້ດ້ວຍ
- 28 ແຕ່ເມື່ອຂ້າໃຊ້ຜູ້ນັ້ນອອກໄປ ກໍພົບເພື່ອນຜູ້ນຶ່ງທີ່ເປັນຂ້າໃຊ້ດ້ວຍກັນຊຶ່ງເປັນໜີ້ຕົນນຶ່ງຮ້ອຍເດນາຣີອິນ ມັນຈຶ່ງຈັບເພື່ອນຄົນນັ້ນບົບຄຳວ່າ, “ເງິນທີ່ມືງເປັນໜີ້ກູ້ນັ້ນເອົາມາແທນເສັ້ງແມ່”
- 29 ເພື່ອນຄົນນັ້ນຈຶ່ງຂາບລົງອ້ອນວອນວ່າ, “ຂໍຜ່ອນຜັນໃຫ້ເຮົາເສັ້ງກ່ອນທ່ອນ ແລ້ວເຮົາຈະໃຊ້ໃຫ້ທັງໝົດ”
- 30 ແຕ່ມັນບໍ່ຍອມຈຶ່ງຈັບລູກທີ່ຜູ້ນັ້ນຂັງໄວ້ຈົນກວ່າຈະໃຊ້ໜີ້ນັ້ນ
- 31 ຝ່າຍພວກເພື່ອນຂ້າໃຊ້ດ້ວຍກັນ ເມື່ອໄດ້ເຫັນເຫດການຢ່າງນັ້ນກໍພາກັນທຸກໃຈຫລາຍ ຈຶ່ງນຳເຫດການທັງປວງໄປກາຍທູນຕໍ່ເຈົ້າອົງນັ້ນ
- 32 ທ່ານຈຶ່ງເອີ້ນຂ້າໃຊ້ຜູ້ນັ້ນມາເຝົ້າແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, “ອ້າຍຂີ້ຂ້າຊາດຊົ່ວເຮີຍ, ກູໄດ້ຍົກໜີ້ໃຫ້ມືງທັງໝົດເພາະມືງໄດ້ອ້ອນວອນຂໍນຳກູ
- 33 ມືງຄວນຈະສົງສານເພື່ອນຂອງມືງເຫມືອນດັ່ງກູໄດ້ສົງສານມືງ ບໍ່ແມ່ນຫລື”
- 34 ແລ້ວເຈົ້າອົງນັ້ນກໍຮ້າຍ ຈຶ່ງມອບເຂົາໄວ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ໃຫ້ທໍຣະມານຈົນກວ່າຈະໃຊ້ໜີ້ໃຫ້ໝົດ
- 35 ຢ່າງນັ້ນແຫລະ, ພຣະບິດາຂອງເຮົາຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນສວັນ ກໍຈະເຮັດດັ່ງນັ້ນແກ່ພວກທ່ານທຸກຄົນ ຖ້າພວກທ່ານບໍ່ຍົກຄວາມຜິດໃຫ້ພີ່ນ້ອງຂອງຕົນດ້ວຍສຸດໃຈ”

19 ຊົງສອນເລື່ອງລັກສະນະຜົວເມັງ

Teaching about Divorce

(ມຮກ 10:1-12; ລກ 16:18)

- 1 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຄຳເຫລົ່ານີ້ຈົບລົງແລ້ວພຣະອົງໄດ້ໄດ້ສະເດັດຈາກແຂວງຄາລີເລ ເຂົ້າໄປໃນເຂດແດນແຂວງຢູດາຍຟາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນເບື້ອງນັ້ນ

- 2 ມີປະຊາຊົນຫລວງຫລາຍຕິດຕາມພຣະອົງໄປ ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້ເຂົາດີພຍາດໃນທີ່ນັ້ນ
- 3 ຝ່າຍພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ເຂົ້າມາທົດລອງພຣະອົງທູນວ່າ, “ທີ່ຜູ້ຊາຍຈະຢ່າຮ້າງກັບເມັງເພາະເຫດໃດກໍຕາມ ຈະຖືກຕ້ອງຕາມກົດບັນຍັດຫລື”
- 4 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ອ່ານຫລືວ່າ “ພຣະຜູ້ຊົງສ້າງມະນຸດແຕ່ເດີມໄດ້ຊົງສ້າງໃຫ້ເປັນຊາຍແລະຍິງ”
- 5 ໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, “ດ້ວຍເຫດນັ້ນຜູ້ຊາຍຈຶ່ງລະບົດາມານດາຂອງຕົນໄປຜູກພັນຢູ່ກັບເມັງ ແລະເຂົາທັງສອງຈະເປັນກາຍອັນດຽວກັນ
- 6 ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ເປັນສອງຕໍ່ໄປແຕ່ເປັນກາຍອັນດຽວ” ເຫດສັນນັ້ນຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມແອກກັນແລ້ວນັ້ນ ຢ່າໃຫ້ມະນຸດເຮັດໃຫ້ພາກຈາກກັນ”
- 7 ເຂົາຈຶ່ງຍ້ອນຖາມພຣະອົງວ່າ, “ຖ້າຢ່າງນັ້ນເປັນຫຍັງໂມເຊຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ເຮັດຫນັງສືຢ່າຮ້າງ ແລ້ວໃຫ້ປະໄດ້”
- 8 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ທີ່ໂມເຊໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກທ່ານປະເມັງຂອງຕົນໄດ້ ກໍເພາະໃຈຂອງພວກທ່ານແຂງກະດ້າງ ແຕ່ເມື່ອເດີມບໍ່ເປັນຢ່າງນັ້ນ
- 9 ຝ່າຍເຮົາບອກພວກທ່ານວ່າ ຜູ້ໃດຈະປະເມັງຂອງຕົນໂດຍເມັງບໍ່ເປັນຊູກັບຊາຍອື່ນແລ້ວໄປເອົາເມັງໃຫມ່ ຜູ້ນັ້ນມີຜິດໃນຖານຫລັ້ນຊູ ແລະຜູ້ໃດຈະເອົາແມ່ຮ້າງນັ້ນມາເປັນເມັງ ກໍຜິດໃນຖານຫລັ້ນຊູເໝືອນກັນ”
- 10 ພວກສາວິກຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ຖ້າລັກສະນະຜິວເມັງເປັນຢ່າງນັ້ນ ການເອົາຜິວເມັງກໍບໍ່ເປັນປໂຍດ”
- 11 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນໝົດທຸກຄົນທີ່ຈະຮັບປະຕິບັດຕາມຂໍ້ນີ້ໄດ້ ເວັ້ນແຕ່ຜູ້ທີ່ຊົງໂຜດເທົ່ານັ້ນ
- 12 ດ້ວຍຜູ້ທີ່ເປັນເທືອຍແຕ່ກໍາເນີດກໍມີ ຜູ້ທີ່ມະນຸດເຮັດໃຫ້ເປັນເທືອຍກໍມີ ຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເປັນເທືອຍເພາະເຫັນແກ່ຮາຊອານາຈັກກໍມີ ໃຜຮັບປະຕິບັດໄດ້ກໍໃຫ້ຮັບເອົາ”

ຊົງອວຍພອນເດັກນ້ອຍ

Jesus Blesses Little Children

(ມຽກ 10:13-16; ລກ 18:15-17)

- 13 ຂະນະນັ້ນເຂົາໄດ້ພາພວກເດັກນ້ອຍມາຫາພຣະອົງ ເພື່ອຈະໃຫ້ພຣະອົງຊົງວາງພຣະທັດ ແລະອ້ອນວອນເພື່ອເຂົາ ແຕ່ພວກສາວິກໄດ້ທ້າມປາມໄວ້
- 14 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງປ່ອຍໃຫ້ເດັກນ້ອຍມາຫາເຮົາ ຢ່າຊູ່ທ້າມເຂົາ ເພາະຮາຊແຜ່ນດິນເປັນຂອງຄົນທີ່ເໝືອນເດັກນ້ອຍເຫລົ່ານີ້ແຫລະ”
- 15 ເມື່ອພຣະອົງຊົງວາງພຣະທັດໃສ່ພວກເດັກນ້ອຍແລ້ວ ກໍໄດ້ສະເດັດໄປຈາກບ່ອນນັ້ນ

ເຮືອງເສດຖີໜຸ່ມ

The Rich Young Man

(ມຽກ 10:17-31; ລກ 18:18-30)

- 16 ແລະເບິ່ງແມ, ມີຄົນນຶ່ງເຂົ້າມາທູນພຣະອົງວ່າ, “ພຣະອາຈານເອີຍ, ຂ້າພຣະອົງຈະຕ້ອງເຮັດດີປະການໃດຈຶ່ງຈະໄດ້ຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ”
- 17 ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, “ເປັນຫຍັງທ່ານຖາມເຮົາເຖິງສິ່ງທີ່ດີ ຜູ້ດີມີພຽງຜູ້ດຽວ ຖ້າທ່ານປາຖນາຈະເຂົ້າໃນຊີວິດ ໃຫ້ຖືຮັກສາຂໍ້ບັນຍັດທັງຫລາຍໄວ້”
- 18 ຜູ້ນັ້ນທູນຖາມວ່າ, “ພຣະບັນຍັດຂໍ້ໃດ?” ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ຄືຂໍ້ທີ່ວ່າ ຢ່າຂ້າຄົນ ຢ່າມິດສາຈານຈາກຜິວຈາກເມັງ ຢ່າລັກຊັບ ຢ່າເປັນພຍານບໍ່ຈິງ
- 19 ຈົ່ງນັບຖືບິດາມານດາຂອງຕົນ ແລະຈົ່ງຮັກເພື່ອນບ້ານເໝືອນຮັກຕົນເອງ”
- 20 ຄົນໜຸ່ມນັ້ນທູນຖາມພຣະອົງອີກວ່າ, “ຂໍ້ເຫລົ່ານັ້ນຂ້າພຣະອົງໄດ້ຖືຮັກສາມາແລ້ວ ຂ້າພຣະອົງຍັງຂາດສິ່ງໃດອີກ”
- 21 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ຖ້າທ່ານປາຖນາຢາກເປັນຜູ້ດີຄົບຖ້ວນ ຈົ່ງໄປຂາຍບັນດາສິ່ງຂອງຊຶ່ງທ່ານມີຢູ່ ແຈກທານແກ່ຄົນອະນາຖາ ແລ້ວທ່ານຈະມີຊົບສົມບັດໃນສວັນ ແລະຈົ່ງຕາມເຮົາມາເສັງ”

- 22 ເມື່ອຄົນໜຸ່ມໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນກໍອອກໄປເປັນທຸກໜ້າໃຈເພາະຕົນມີຊັບສິ່ງຂອງຈຳນວນຫລາຍ
- 23 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບພວກສາວິກຂອງຕົນວ່າ, “ເຮົາບອກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຄົນຮັ່ງມີຈະ ເຂົ້າໄປໃນຣາຊແຜ່ນດິນສວັນກໍຍາກ
- 24 ເຮົາບອກພວກທ່ານອີກວ່າ ໂຕໂອດໂອຈະລອດຮູເຂັມກ່ວ່າຍກວ່າຄົນຮັ່ງມີຈະເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າ”
- 25 ເມື່ອພວກສາວິກໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນກໍປລາດໃຈຫລາຍ ຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ຖ້າຢ່າງນັ້ນໃຜຈະລອດພື້ນໄດ້”
- 26 ພຣະເຢຊູທອດພຣະເນດພວກສາວິກແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, “ຝ່າຍມະນຸດກໍເຫລືອກຳລັງທີ່ຈະເຮັດໄດ້ ແຕ່ຝ່າຍພຣະເຈົ້າຊົງເຮັດໄດ້ທຸກສິ່ງ”
- 27 ແລ້ວເປີດໂຕໝູນຕອບວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍໄດ້ສລະໝົດທຸກສິ່ງແລ້ວ ແລະໄດ້ຕິດຕາມທ່ານມາ ພວກຂ້າພຣະອົງຈະໄດ້ຫຍັງແດ່”
- 28 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ໃນໂລກໃໝ່ ຄາວເມື່ອບຸດມະນຸດຈະນັ່ງເທິງພຣະທີ່ນັ່ງອັນຮຸ່ງເຮືອງຂອງຕົນນັ້ນ ຝ່າຍພວກທ່ານທີ່ຕິດຕາມເຮົາມາກໍຈະໄດ້ນັ່ງເທິງບັນລັງສິບສອງບ່ອນພິພາກສາອິສຣາເອນ ສິບສອງຕະກູນເໝືອນກັນ
- 29 ຜູ້ໃດສະລະເຮືອນ ຫລືອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງ ຫລືບິດາມານດາ ຫລືລູກ ຫລືໂຮ່ນາ ເພາະເຫັນແກ່ນາມຂອງເຮົາ ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບຜົນຕອບແທນຮ້ອຍທີ່ ແລະຈະໄດ້ຮັບມໍຣະດົກຄືຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ
- 30 ແຕ່ມີຫລາຍຄົນທີ່ເປັນຕົ້ນຈະກັບເປັນປາຍ ແລະຜູ້ທີ່ເປັນປາຍຈະກັບເປັນຕົ້ນ”

20 ຄົນທຳງານໃນສວນອະງຸ່ນ

The Laborers in the Vineyard

- 1 “ເພາະໃນຣາຊອານາຈັກສວັນປຽບເຫມືອນພໍ່ເຮືອນຜູ້ນຶ່ງທີ່ອອກໄປແຕ່ເຊົ້າ ເພື່ອຈ້າງຄົນມາທຳງານໃນສວນອະງຸ່ນຂອງຕົນ
- 2 ຄັນຕົກລົງກັບລູກຈ້າງວັນລະນຶ່ງເດນາຣີອິນແລ້ວ ຈຶ່ງໃຊ້ໃຫ້ໄປທຳງານໃນສວນຂອງຕົນ
- 3 ພໍສາມໂມງເຊົ້າ ເຈົ້າຂອງສວນກໍອອກໄປອີກແລະພົບຄົນອື່ນຢືນຢູ່ລ້າງ ກາງຕລາດ
- 4 ທ່ານຈຶ່ງເວົ້າກັບເຂົາວ່າ “ພວກເຈົ້າຈຶ່ງໄປທຳງານໃນສວນອະງຸ່ນຂອງຂ້ອຍເໝືອນກັນ ແລະຂ້ອຍຈະໃຫ້ຄ່າຈ້າງແກ່ພວກເຈົ້າຕາມສົມຄວນ” ແລ້ວເຂົາກໍພາກັນໄປ
- 5 ພໍເວລາຫົກໂມງ ແລະເວລາເກົ້າໂມງ ທ່ານກໍອອກໄປອີກເຮັດເໝືອນແຕ່ກ່ອນ
- 6 ປະມານສິບເອັດໂມງ ທ່ານກໍອອກໄປອີກເທື່ອນຶ່ງ ພົບອີກພວກນຶ່ງຢືນຢູ່ຈຶ່ງຖາມເຂົາວ່າ “ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈຶ່ງຢືນຢູ່ໝົດມື້ລ້າງ “
- 7 ເຂົາຕອບວ່າ “ເພາະບໍ່ມີຜູ້ໃດຈ້າງ” ທ່ານຈຶ່ງບອກເຂົາວ່າ, “ພວກເຈົ້າຈຶ່ງໄປທຳງານໃນສວນອະງຸ່ນເໝືອນກັນ”
- 8 ຄັນເຖິງເວລາຄ່ຳແລ້ວ ເຈົ້າຂອງສວນຈຶ່ງບອກເຈົ້າພະນັກງານວ່າ “ຈຶ່ງເອົັນພວກຄົນງານມາ ແລ້ວໃຫ້ຄ່າຈ້າງແກ່ເຂົາຕັ້ງແຕ່ຜູ້ທຳງານສຸດທ້າຍຈົນເຖິງຜູ້ມາກ່ອນ”
- 9 ເມື່ອພວກທີ່ເຂົ້າການແຕ່ສິບເອັດໂມງນັ້ນໄດ້ມາແລ້ວ ເຂົາກໍໄດ້ຮັບຄົນລະນຶ່ງເດນາຣີອິນ
- 10 ສວນພວກທີ່ເຂົ້າການກ່ອນ ເມື່ອມາແລ້ວກໍນຶກວ່າຄົງຈະໄດ້ຮັບຫລາຍກວ່ານັ້ນ ແຕ່ກໍໄດ້ຮັບຄົນລະນຶ່ງເດນາຣີອິນເໝືອນກັນ
- 11 ເມື່ອໄດ້ຮັບເງິນແລ້ວເຂົາກໍຈື່ມຕໍ່ພໍ່ເຮືອນ
- 12 ວ່າ “ພວກທີ່ເຂົ້າການສຸດທ້າຍໄດ້ເຮັດວຽກແຕ່ຊົ່ວໂມງດຽວ ແລະທ່ານໄດ້ໃຫ້ເຂົາທໍ່ກັນກັບພວກຂ້ານ້ອຍ ທີ່ອົດທຳງານໜັກຕາກແດດຮ້ອນຕລອດວັນ”
- 13 ທ່ານຈຶ່ງຕອບຜູ້ນຶ່ງໃນໝູ່ນັ້ນວ່າ, “ສະຫາຍເອີຍ, ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດຕໍ່ເຈົ້າດອກ ເຈົ້າໄດ້ຕົກລົງກັນແລ້ວກັບຂ້ອຍວັນລະນຶ່ງເດນາຣີອິນ ບໍ່ແມ່ນຫລື
- 14 ສວນທີ່ຕົກເປັນຂອງເຈົ້າຈຶ່ງເອົາໄປເສັງ ຂ້ອຍພໍໃຈຈະໃຫ້ຄົນທີ່ເຂົ້າການສຸດທ້າຍນີ້ທໍ່ກັນກັບເຈົ້າ
- 15 ຂ້ອຍມີສິດທີ່ຈະໃຊ້ເງິນຄ່າຂອງຂ້ອຍຕາມໃຈຂອງຂ້ອຍບໍ່ຄວນຫລື ເປັນຫຍັງເຈົ້າອິດສາເມື່ອເຫັນຂ້ອຍໃຈດີ”

16 ຢ່າງນັ້ນແຫລະ, ຜູ້ທີ່ເປັນປາຍຈະກັບເປັນຕົ້ນ ແລະຜູ້ເປັນຕົ້ນຈະກັບເປັນປາຍ”

ຊົງທຳນວາຍເຖິງມໍຣະນາພາບຂອງພຣະອົງເປັນຄັ້ງທີສາມ

A Third Times Jesus Foretells His Death and Resurrection

(ມຮກ 10:32-34; ລກ 18:31-34)

- 17 ເມື່ອພຣະເຢຊູກຳລັງສະເດັດຂຶ້ນເມືອກຸງເຢຣູຊາເລັມ ກໍຊົງພາພວກສາວິກສົບສອງຄົນໄປເປັນໝູ່ຕ່າງຫາກ ຕາມທາງນັ້ນ ພຣະອົງຊົງບອກພວກເຂົາວ່າ,
- 18 “ເບິ່ງແມ່, ພວກເຮົາກຳລັງຂຶ້ນເມືອກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະເຂົາຈະມອບບຸດມະນຸດໄວ້ກັບພວກປະໂຣທິດຕິນໃຫຍ່ແລະ ພວກນັກທັມ ພວກເຫລົ່ານີ້ຈະລົງໂທດປະທານຊີວິດທ່ານ
- 19 ແລ້ວຈະມອບໄວ້ກັບຄົນຕ່າງຊາດ ໃຫ້ເຍາະເຍີ້ຍຂຶ້ນຕີແລະຕອກຕິດແຂນໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ ແລ້ວໃນວັນຖ້ວນ ສາມທ່ານຈະຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາໃໝ່”

ຄຳທຸນຂໍຕຳແໜ່ງຂອງມານດາ ຢາໂກໂບແລະໂຢຮັນ

The Request of the Mother of James and John

(ມຮກ 10:35-45)

- 20 ຂນະນັ້ນມານດາຂອງບຸດຊາຍເຊເບດີ ພາບຸດທັງສອງຂອງຕົນມາຫາພຣະອົງຂາບໄຫວ້ທຸນຂໍສິ່ງນຶ່ງຈາກພຣະອົງ
- 21 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຖາມນາງວ່າ, “ນາງປາຖນາສິ່ງໃດ” ນາງທຸນຕອບວ່າ, “ຂໍທ່ານຮັບສິ່ງໃຫ້ບຸດຂອງຂ້າພຣະອົງສອງຄົນນີ້ນຶ່ງ ໃນອານາຈັກຂອງທ່ານ ເບື້ອງຂວາຜູ້ນຶ່ງ ເບື້ອງຊ້າຍຜູ້ນຶ່ງ”
- 22 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ທີ່ພວກທ່ານຂໍນັ້ນພວກທ່ານບໍ່ເຂົ້າໃຈ ຈອກທີ່ເຮົາຈວນຈະດື່ມນັ້ນ ທ່ານຈະດື່ມໄດ້ຫລື” ເຂົາທຸນ ຕອບວ່າ, “ໄດ້ຢູ່ຂ້າໝ້ອຍ”
- 23 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ພວກທ່ານຈະດື່ມຈອກຂອງເຮົາກໍຈົງຢູ່ ແຕ່ທີ່ຈະນຶ່ງເບື້ອງຂວາແລະເບື້ອງຊ້າຍຂອງເຮົານັ້ນ ບໍ່ແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງເຮົາຈະຈັດໃຫ້ ແຕ່ພຣະບິດາຂອງເຮົາຊົງຈັດແຈ້ງໄວ້ສຳລັບຜູ້ໃດກໍເປັນຂອງຜູ້ນັ້ນ”
- 24 ເມື່ອພວກສາວິກສົບຄົນໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ກໍມີຄວາມເຄືອງໃຈເພາະອ້າຍນ້ອງສອງຄົນນັ້ນ
- 25 ພຣະເຢຊູຊົງເອີ້ນເຂົາມາແລ້ວກ່າວວ່າ, “ພວກທ່ານຮູ້ຢູ່ວ່າພວກຜູ້ຄຸ້ມຄອງຄົນຕ່າງຊາດກໍບັງຄັບບັນຊາເຂົາ ແລະພວກຜູ້ ໃຫຍ່ກໍໃຊ້ອຳນາດເໜືອເຂົາ
- 26 ແຕ່ໃນລະຫວ່າງພວກທ່ານບໍ່ເປັນດັ່ງນັ້ນ ຖ້າຜູ້ໃດຢາກເກີດເປັນໃຫຍ່ໃນພວກທ່ານ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທ່ານທັງ ຫລາຍ
- 27 ແລະຖ້າຜູ້ໃດຢາກເປັນເອກເປັນຕົ້ນໃນພວກທ່ານ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງເປັນຂ້ອຍໃຊ້ຂອງພວກທ່ານ
- 28 ເໝືອນຢ່າງບຸດມະນຸດບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອໃຫ້ຄົນອື່ນບົວລະບັດຕົນ ແຕ່ໄດ້ມາເພື່ອຈະບົວລະບັດເຂົາ ແລະປະທານຊີວິດຂອງ ຕົນໃຫ້ເປັນຄຳໄຖ່ຄົນຈຳນວນຫລາຍ”

ຊົງໄຜດສອງຄົນຕາບອດ

Jesus Heals Two Blind Men

(ມຮກ 10:46-52; ລກ 18:35-43)

- 29 ເມື່ອພຣະອົງກຳລັງສະເດັດພ້ອມດ້ວຍພວກສາວິກອອກໄປຈາກເມືອງເຢຣິໂກ ມີປະຊາຊົນຈຳນວນຫລາຍໄດ້ຕາມພຣະ ອົງໄປ
- 30 ແລະເບິ່ງແມ່, ມີຄົນຕາບອດສອງຄົນນັ່ງຢູ່ແຄມທາງ ເມື່ອໄດ້ຍິນວ່າພຣະເຢຊູສະເດັດກາຍມາເຂົາຈຶ່ງຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ທ່ານ ຜູ້ເປັນບຸດດາວິດເອີຍ, ຂໍຈົ່ງເມດຕາພວກຂ້າພຣະອົງແດ່ທ້ອນ”
- 31 ຝ່າຍປະຊາຊົນກໍຫ້າມເຂົາໃຫ້ມີດຢູ່ ແຕ່ເຂົາແຮງຂ້າຮ້ອງດັງຂຶ້ນວ່າ, “ທ່ານຜູ້ເປັນບຸດດາວິດເອີຍ, ຂໍຈົ່ງເມດຕາພວກຂ້າ ພຣະອົງແດ່ທ້ອນ”

- 32 ພຣະເຢຊູຊົງຢຸດຢູ່ ແລະເອີ້ນເຂົາມາ ແລ້ວຊົງຖາມເຂົາວ່າ, “ພວກເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຮົາເຮັດຫຍັງເພື່ອເຈົ້າ”
- 33 ເຂົາຈຶ່ງທູນຕອບວ່າ, “ທ່ານເອີຍ, ຂໍໃຜເຮັດໃຫ້ຕາຂອງພວກຂ້າພຣະອົງມືນເຫັນຮຸ່ງແດ່ທ້ອນ”
- 34 ພຣະເຢຊູຊົງມີພຣະທັຍຄິດສົງສານ ຈຶ່ງຊົງບາຍຕາຂອງເຂົາ ໃນທັນໃດນັ້ນເຂົາກໍເຫັນຮຸ່ງ ຈຶ່ງໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງໄປ

21 ສະເດັດເຂົ້າກຸງເຢຣູຊາເລັມຢ່າງມີຊັບ

Jesus Triumphant Entry into Jerusalem

(ມຮກ 11:1-10; ລກ 9:28-40; ຢຮ 12:12-19)

- 1 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດພ້ອມດ້ວຍພວກສາວິກມາໃກ້ກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເຖິງບ້ານເບັດຟາເກທີ່ພູພາກກອກເທດ ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງໃຊ້ສາວິກສອງຄົນໄປ
- 2 ໂດຍຊົງສັ່ງເຂົາວ່າ, “ຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນບ້ານທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ່ານ ແລະບັດນັ້ນທ່ານຈະພົບລໍແມ່ໂຕນຶ່ງຜູກຢູ່ກັບລູກມັນ ຈຶ່ງແກ້ຈູງມາໃຫ້ເຮົາ
- 3 ຖ້າມີໃຜເວົ້າອັນໃດແກ່ທ່ານຈຶ່ງຕອບເຂົາວ່າ “ນາຍຕ້ອງການ” ແລ້ວເຂົາຈະປ່ອຍໃຫ້ມາໂລດ”
- 4 ເຫດການນີ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອຈະສໍາເຣັດຕາມທີ່ຊົງກ່າວໄວ້ໂດຍຜູ້ປະກາດພຣະທັມວ່າ,
- 5 “ຈຶ່ງບອກແກ່ລູກສາວຂອງເມືອງຊີໂອນວ່າ “ເບິ່ງແມ່, ກະສັດຂອງທ່ານສະເດັດມາຫາທ່ານໂດຍພຣະທັຍອ່ອນສຸພາບ ປະທັບເທິງຫລັງລໍ ຄືລິນ້ອຍລູກສັດໃຊ້ໂຕນຶ່ງ”
- 6 ສາວິກສອງຄົນນັ້ນກໍໄປເຮັດຕາມທີ່ພຣະເຢຊູສັ່ງ
- 7 ຈຶ່ງຈູງລໍແມ່ກັບລູກມັນມາ ແລະເອົາເສື້ອຜ້າຂອງຕົນປູເທິງຫລັງມັນ ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ຊົງຂຶ້ນປະທັບ
- 8 ແລະປະຊາຊົນສ່ວນຫລາຍໄດ້ເອົາເສື້ອຜ້າຂອງຕົນປູຕາມທິນທາງ ບາງຄົນກໍຕັດພິດໄມ້ມາປູຕາມທາງ
- 9 ຝ່າຍຜູງຄົນທີ່ຢ່າງໄປກ່ອນກັບຜູ້ທີ່ມາຕາມຫລັງໄດ້ໂຮ້ຮ້ອງວ່າ, “ໂຮ້ຊັນນາແກ່ພຣະຣາຊບຸດຂອງດາວິດ ຂໍໃຫ້ທ່ານຜູ້ທີ່ສະເດັດມາໃນພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງພຣະຈະເຣີນ ໂຮ້ຊັນນາໃນທີ່ສູງສຸດ”
- 10 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດເຂົ້າໄປໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ ປະຊາຊົນທົ່ວທັງກຸງກໍພາກັນແຕກຕື່ນຖາມກັນວ່າ, “ຄົນນີ້ແມ່ນຜູ້ໃດ”
- 11 ຜູງຊົນກໍຕອບວ່າ, “ນີ້ຄືເຢຊູ ຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ຊຶ່ງມາຈາກນາຊາເຣັດແຂວງຄາລີເລ”

ຊົງຊໍາຮະພຣະວິຫານ

Jesus Cleanses the Temple

(ມຮກ 11:15-19; ລກ 19:45-48; ຢຮ 2:13-25)

- 12 ເມື່ອນັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ຊົງຂັບໄລ່ບັນດາຜູ້ຊື້ຂາຍໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານນັ້ນອອກເສັງ ແລະຂວ້າໂຕະຜູ້ແລກເງິນກັບທັງບ່ອນນຶ່ງຂອງຜູ້ຂາຍນົກເຂົາເສັງ
- 13 ແລ້ວພຣະອົງຊົງບອກເຂົາວ່າ, “ມີຄໍາຂຽນໄວ້ໃນພຣະທັມພີວ່າ “ວິຫານຂອງເຮົາ ເຂົາຈະເອີ້ນວ່າເປັນສະຖານທີ່ໄຫວ້ອນ” ແຕ່ຝ່າຍພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເປັນ “ຖ້ຳຂອງໂຈນ”
- 14 ພວກຄົນຕາບອດແລະຄົນຂາເສັງກໍໄດ້ພາກັນມາຫາພຣະອົງໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ພຣະອົງໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້ເຂົາດີພິດ
- 15 ແຕ່ເມື່ອພວກປະໂຮທິດຕົນໃຫຍ່ ແລະພວກນັກທັມໄດ້ເຫັນການອັສຈັນທີ່ພຣະອົງຊົງເຮັດນັ້ນ ທັງໄດ້ຍິນພວກເດັກນ້ອຍຮ້ອງຂຶ້ນໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານວ່າ, “ໂຮ້ຊັນນາແກ່ພຣະຣາຊບຸດຂອງດາວິດ” ເຂົາກໍພາກັນເຄືອງໃຈ
- 16 ເຂົາຈຶ່ງທູນຖາມພຣະອົງວ່າ, “ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຍິນຄໍາທີ່ເຂົາຮ້ອງຢູ່ຫລື” ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ໄດ້ຍິນແລ້ວ ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ອ່ານຈັກເທື່ອຫລືຄໍາທີ່ວ່າ, “ພຣະອົງຊົງຈັດໃຫ້ຄໍາສັຣເສີນອັນແທ້ຈິງ ອອກມາຈາກປາກຂອງເດັກນ້ອຍອ່ອນແລະຜູ້ທີ່ຍັງກິນນົມຢູ່”
- 17 ເມື່ອພຣະອົງຊົງລະຈາກເຂົາແລ້ວ ກໍສະເດັດອອກຈາກກຸງໄປປະທັບຢູ່ບ້ານເບັດທາເນັງ

ຊົງປ້ອຍຕົ້ນເດື່ອເທດ

Jesus Curses the Fig Tree

(ມຽນ 11:12-14, 20-25)

- 18 ຄັນຕອນເຊົ້າ ຂນະທີ່ພຣະອົງສະເດັດຄືນໄປຍັງກຸງ ພຣະອົງຊົງຫົວອາຫານ
- 19 ເມື່ອທອດພຣະເນດເຫັນຕົ້ນເຕືອເທດຕົ້ນນຶ່ງຢູ່ແຄມທາງ ພຣະອົງກໍສະເດັດເຂົ້າໄປໃກ້ ເມື່ອຊົງເຫັນບໍ່ມີໝາກມີແຕ່ໃບ ເທົ່ານັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ຕົ້ນນັ້ນວ່າ, “ມຶງຢ່າໄດ້ເກີດໝາກຕໍ່ໄປຈັກເທື່ອ” ໃນທັນໃດນັ້ນຕົ້ນເຕືອເທດກໍທຽວແຫ້ງລົງ
- 20 ເມື່ອສາວົກເຫັນດັ່ງນັ້ນກໍປະລາດໃຈ ເວົ້າກັນວ່າ, “ເປັນຢ່າງໃດໜີ ຕົ້ນເຕືອນັ້ນຈຶ່ງທຽວແຫ້ງໄປໃນທັນທີ”
- 21 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າພວກທ່ານຫາກມີຄວາມເຊື່ອແລະບໍ່ສົງສັຍ ທ່ານຈະເຮັດໄດ້ຢ່າງທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດແກ່ຕົ້ນເຕືອນີ້ ແລະບໍ່ພຽງເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ວ່າທ່ານຈະບອກພູມີວ່າ “ຈົ່ງຍ້າຍໄປຕົກລົງນໍ້າ ທະເລເລີຍ” ກໍຈະເປັນດັ່ງນັ້ນ
- 22 ສິ່ງສາສະໜາທີ່ພວກທ່ານທູນຂໍໃນການອ້ອນວອນ ຖ້າມີຄວາມເຊື່ອທ່ານກໍຈະໄດ້ສິ່ງນັ້ນ”

ບັນຫາເຮືອງສິດອໍານາດຂອງພຣະເຢຊູ

The Authority of Jesus Questioned

(ມຽນ 11:27-33; ລກ 20:1-8)

- 23 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດເຂົ້າໄປໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ໃນເວລາທີ່ຊົງສັ່ງສອນຢູ່ນັ້ນ ພວກປະໂຮຫິດຕິນໃຫຍ່ແລະພວກ ເຖົ້າແກ່ແຫ່ງພິລເມືອງໄດ້ມາທູນຖາມພຣະອົງວ່າ, “ເຈົ້າມີສິດອັນໃດຈຶ່ງໄດ້ເຮັດການເຫລົ່ານີ້ ໃຜໃຫ້ສິດນີ້ແກ່ເຈົ້າ”
- 24 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ຝ່າຍເຮົາຈະຖາມພວກທ່ານຈັກຂໍ້ນຶ່ງເໝືອນກັນ ຖ້າທ່ານຕອບໄດ້ ຝ່າຍເຮົາຈະບອກພວກ ທ່ານວ່າ ເຮົາເຮັດການນີ້ດ້ວຍສິດອັນໃດ
- 25 ຄືບໍ່ຕິສະມາຂອງໂຢຮັນນັ້ນມາຈາກໃສ ມາຈາກ ສວັນຫລືມາຈາກມະນຸດ” ເຂົາໄດ້ປຶກສາກັນວ່າ, “ຖ້າເຮົາຈະຕອບວ່າ “ມາຈາກສວັນ” ເຂົາຄົງຈະຖາມເຮົາວ່າ “ດ້ວຍເຫດໃດ ພວກທ່ານບໍ່ເຊື່ອໂຢຮັນ”
- 26 ແຕ່ຖ້າເຮົາຈະວ່າ “ມາຈາກມະນຸດ” ກໍຢ້ານປະຊາຊົນ ເພາະປະຊາຊົນທັງປວງຖືວ່າໂຢຮັນເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມ”
- 27 ເຂົາຈຶ່ງທູນຕອບພຣະເຢຊູວ່າ, “ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້” ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງບອກເຂົາວ່າ, “ຝ່າຍເຮົາຈະບໍ່ບອກພວກທ່ານເໝືອນກັນວ່າ ເຮົາເຮັດການນີ້ດ້ວຍສິດອັນໃດ”

ຄໍາອຸປະມາເຮືອງລູກຊາຍສອງຄົນ

The Parable of the Two Sons

- 28 “ແຕ່ທ່ານທັງຫລາຍຄິດເຫັນຢ່າງໃດ ຜູ້ນຶ່ງມີລູກຊາຍສອງຄົນ ພໍໄປຫາລູກກົກບອກວ່າ, “ລູກເອີຍ, ຈົ່ງໄປເຮັດວຽກໃນ ສວນອະງຸ່ນມື້ນີ້ເນີ”
- 29 ລູກຜູ້ນັ້ນຕອບວ່າ “ບໍ່ໄປ” ພາຍລຸນມາໄດ້ປ່ຽນໃຈແລ້ວກໍໄປ
- 30 ພໍຈຶ່ງໄປຫາລູກຜູ້ທີ່ສອງເວົ້າຢ່າງດຽວກັນ ລູກຜູ້ນີ້ຕອບວ່າ “ຂ້ານ້ອຍຈະໄປ” ແຕ່ບໍ່ໄປ
- 31 ໃນລູກຊາຍສອງຄົນນີ້ແມ່ນຜູ້ໃດເຮັດຕາມໃຈຂອງພໍ່” ເຂົາທູນຕອບວ່າ, “ແມ່ນລູກກົກນັ້ນ” ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ພວກເກັບພາສີແລະຍິງແມ່ຈ້າງກໍກຳລັງເຂົ້າໃນຣາຊແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າກ່ອນ ພວກທ່ານ
- 32 ເພາະວ່າໂຢຮັນໄດ້ມາຫາພວກທ່ານສອນທາງສິນທັມ ແຕ່ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ເຊື່ອ ສ່ວນພວກເກັບພາສີແລະຍິງແມ່ຈ້າງໄດ້ ເຊື່ອທ່ານ ຝ່າຍພວກທ່ານ ເຖິງແມ່ນໄດ້ເຫັນດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ພາຍຫລັງກໍບໍ່ໄດ້ຫລີບໃຈເຊື່ອທ່ານ”

ຄໍາອຸປະມາເຮືອງສວນອະງຸ່ນແລະຄົນເຊົ້າ

The Parable of the Wicked Tenants

(ມຽນ 12:1-12; ລກ 20:9-19)

- 33 “ຈົ່ງຟັງຄໍາອຸປະມາເຮືອງນຶ່ງອີກ ຄືມີພໍ່ເຮືອນຜູ້ນຶ່ງໄດ້ເຮັດສວນອະງຸ່ນ ແລ້ວລ້ອມຮົ່ວໄວ້ ທ່ານໄດ້ສະກັດອ່າງຢຽບໝາກອະງຸ່ນເອົານໍ້າ ແລະສ້າງຫໍເຝົ້າໃຫ້ຊາວສວນເຊົ່າ ແລ້ວຕົນກໍອອກໄປຕ່າງປະເທດ
- 34 ຄັນເຖິງຣະດູໝາກອະງຸ່ນ ທ່ານຈຶ່ງໃຊ້ຂ້ອຍໃຊ້ແຫ່ງຕົນມາຫາພວກເຊົ່າສວນນັ້ນ ເພື່ອຈະຮັບຜົນຂອງຕົນ
- 35 ແຕ່ຝ່າຍຄົນເຊົ່າສວນນັ້ນໄດ້ຈັບຂ້ອຍໃຊ້ຂອງທ່ານຂຽນຜູ້ນຶ່ງ ຂ້າເສັງຜູ້ນຶ່ງ ແລະເອົາຫີນຄວ່າງໃສ່ຜູ້ນຶ່ງ
- 36 ເຈົ້າຂອງສວນໄດ້ໃຊ້ຂ້ອຍໃຊ້ອີກຫລາຍກວ່າເທື່ອກ່ອນ ແຕ່ຊາວສວນໄດ້ເຮັດແກ່ເຂົາຢ່າງດຽວກັນ
- 37 ພາຍຫລັງນັ້ນເຈົ້າຂອງສວນໄດ້ໃຊ້ລູກຊາຍຂອງຕົນມາ ໂດຍຄິດວ່າ “ເຂົາຄົງຈະນັບຖືລູກຂອງກູ”
- 38 ແຕ່ເມື່ອພວກເຊົ່າສວນເຫັນລູກຊາຍຂອງທ່ານມາກໍເວົ້າກັນວ່າ, “ຜູ້ນີ້ແຫລະ, ເປັນເຈົ້າມໍຣະດົກພວກເຮົາຈຶ່ງຂ້າມັນເສັງ ແລ້ວຍິດເອົາມໍຣະດົກຂອງມັນ”
- 39 ເຂົາຈຶ່ງພາກັນຈັບເອົາລູກນັ້ນຖິ້ມອອກນອກສວນແລ້ວຂ້າເສັງ
- 40 ເຫດສັນນັ້ນເມື່ອເຈົ້າຂອງສວນມາ ທ່ານຈະເຮັດຢ່າງໃດແກ່ຄົນເຊົ່າສວນເຫລົ່ານັ້ນ”
- 41 ເຂົາທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, “ທ່ານຈະລົງໂທດຢ່າງຮ້າຍແຮງໃສ່ຄົນຊົ່ວເຫລົ່ານັ້ນດ້ວຍຂ້າເຂົາເສັງ ແລ້ວຈະເອົາສວນອະງຸ່ນນັ້ນໃຫ້ຜູ້ອື່ນເຊົ່າ ຊຶ່ງຈະນໍາຜົນມາສົ່ງໃຫ້ທ່ານຕາມຣະດູຕໍ່ໄປ”

ຫີນເສົາເອກ

- 42 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ພວກທ່ານຍັງບໍ່ໄດ້ອ່ານໃນພຣະຄໍາພິທຳທີ່ວ່າ, “ຫີນທີ່ນາຍຊ່າງໄດ້ຖອດຖິ້ມເສັງ ຫີນນັ້ນແຫລະ, ໄດ້ກາຍເປັນຫີນເສົາເອກແລ້ວ ການນີ້ເປັນມາຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນການປລາດແກ່ຕາຂອງເຮົາ”
- 43 ເຫດສັນນັ້ນເຮົາບອກພວກທ່ານວ່າ ຣາຊແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຊົງຍົກເອົາໄປຈາກພວກທ່ານ ແລ້ວຊົງປະທານແກ່ຊົນຊາດນຶ່ງທີ່ຈະໃຫ້ຜົນຈະເຣີນສົມກັບແຜ່ນດິນນັ້ນ”
- 44 (ຜູ້ໃດລົ້ມທັບຫີນນີ້ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງແຕກຫັກໄປ ແຕ່ຫີນນັ້ນຈະຕົກທັບຜູ້ໃດ ຜູ້ນັ້ນຈະແຫລກຫມຸ່ນໄປ)”
- 45 ເມື່ອພວກປະໂຮທິດຕົນໃຫຍ່ກັບພວກຟາຣີຊາຍ ໄດ້ຍິນຄໍາອຸປະມາຂອງພຣະອົງແລ້ວ ເຂົາກໍຮູ້ວ່າພຣະອົງຊົງກ່າວເຖິງເຂົາ
- 46 ແມ່ນວ່າເຂົາພາຍາມຈະຈັບພຣະອົງແຕ່ກໍຢ້ານປະຊາຊົນ ເພາະປະຊາຊົນຖືວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມ

22 ຄໍາອຸປະມາເຮືອງພິທີອະພິເສກ

**The Parable of the Wedding Banquet
(ລກ 14:15-24)**

- 1 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາເປັນຄໍາອຸປະມາອີກວ່າ,
- 2 “ຣາຊອານາຈັກສວັນປຽບເໝືອນກະສັດອົງນຶ່ງໄດ້ຊົງຈັດການລ້ຽງ ເນື່ອງໃນພິທີອະພິເສກມະເຫສີໃຫ້ຣາຊບຸດຂອງຕົນ
- 3 ພຣະອົງຊົງໃຊ້ພວກຂ້າໃຊ້ໄປເອີ້ນຜູ້ທີ່ຮັບເຊີນໃນງານນີ້ ແຕ່ເຂົາບໍ່ຢາກມາ
- 4 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງໃຊ້ຂ້າໃຊ້ໄປຕື່ມອີກ ສິ່ງເຂົາວ່າ “ຈົ່ງບອກພວກຮັບເຊີນນັ້ນວ່າ “ເບິ່ງແມ່, ເຮົາໄດ້ຈັດການລ້ຽງໄວ້ແລ້ວ ງົວ ແລະສັດອ້ວນພິກໍາໄດ້ຂ້າໄວ້ແລ້ວ ສິ່ງສາຣະພັດກໍຕຽມໄວ້ພ້ອມແລ້ວ ຈົ່ງມາໃນງານອະພິເສກນີ້ເທີນ”
- 5 ແຕ່ເຂົາກໍເພີກເສີຍແລະໜີເສັງ ຜູ້ນຶ່ງໄປໄຮ່ໄປນາ ແລະຜູ້ນຶ່ງໄປຄ້າຂາຍ
- 6 ສ່ວນພວກອື່ນນັ້ນກໍຈັບພວກຂ້າໃຊ້ເຮັດການຫຍາບຂ້າແລ້ວຂ້າເຂົາເສັງ
- 7 ກະສັດອົງນັ້ນກໍຊົງພຣະພິໂຣດ ຈຶ່ງຊົງຮັບສັ່ງໃຫ້ກອງທະຫານໄປປະທານຊີວິດຄາຕະກອນເຫລົ່ານັ້ນ ແລະໃຫ້ເຜົາບ້ານເມືອງຂອງເຂົາເສັງ
- 8 ແລ້ວພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຮັບສັ່ງຂ້າໃຊ້ວ່າ, “ງານສົມຣິດກໍພ້ອມຢູ່ແລ້ວ ແຕ່ຜູ້ຖືກເຊີນນັ້ນບໍ່ສົມກັບງານ
- 9 ເຫດສັນນີ້ ຈຶ່ງອອກໄປທີ່ທາງຄົບ ເມື່ອພົບຄົນໃດກໍໃຫ້ເຊີນມາໃນງານນີ້”
- 10 ພວກຂ້າໃຊ້ນັ້ນຈຶ່ງອອກໄປຕາມຖົນທົນທາງ ພາຄົນທັງປວງທັງດີແລະຊົ່ວທີ່ເຂົາໄດ້ພົບໃຫ້ເຂົ້າມາໃນງານນີ້ ຈົນທ້ອງພິທີສົມຣິດເຕັມດ້ວຍແຂກ
- 11 “ແຕ່ເມື່ອກະສັດອົງນັ້ນສະເດັດເຂົ້າມາທອດພຣະເນດແຂກ ກໍຊົງເຫັນຜູ້ນຶ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນບໍ່ໄດ້ນຸ່ງເຄື່ອງສໍາລັບງານ

- 12 ພຣະອົງຊົງຖາມຜູ້ນັ້ນວ່າ, “ສະຫາຍເອີຍ, ເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງອາດເຂົ້າມາທີ່ນີ້ໂດຍບໍ່ນຸ່ງເຄື່ອງສໍາລັບງານສົມຣິດ” ສ່ວນຄົນນັ້ນກໍມີດຢູ່ປາກບໍ່ອອກ
- 13 ກະສັດຈຶ່ງຊົງສັ່ງແກ່ພວກຂ້າໃຊ້ວ່າ “ຈົ່ງມັດຕົນມັດມີຄົນນີ້ເອົາໄປຖິ້ມເສັງບ່ອນມິດພາຍນອກ ທີ່ນັ້ນມີການຮ້ອງໄທ້ແລະຂົບແຂ້ວຢູ່
- 14 ດ້ວຍວ່າ ຜູ້ຮັບເຊີນກໍມີຫລາຍ ແຕ່ຜູ້ທີ່ຊົງເລືອກໄວ້ກໍມີໜ້ອຍ”

ບັນຫາເລື່ອງການເສັງສ່ວຍ

The Question about Paying Taxes

(ມຮກ 12:13-17; ລກ 20:20-26)

- 15 ເມື່ອນັ້ນພວກຟາຣີຊາຍໄປປຶກສາກັນ ເພື່ອຈະຈັບຜິດໃນຖ້ອຍຄໍາຂອງພຣະອົງໃຫ້ໄດ້
- 16 ເຂົາຈຶ່ງໃຊ້ພວກສິດຂອງຕົນກັບພວກເຮ ໂຣດໄປທູນພຣະອົງວ່າ, “ອາຈານເອີຍ, ພວກຂ້າພະເຈົ້າຊາບຢູ່ວ່າທ່ານເປັນຜູ້ສັດຊື່ ໄດ້ສັ່ງສອນໃນທາງຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງສັດຊື່ໂດຍບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈຜູ້ໃດ ເພາະທ່ານບໍ່ເຫັນແກ່ໜ້າຜູ້ໃດ
- 17 ເຫດສັນນັ້ນຂໍໂຜດໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າຊາບແດ່ວ່າ ທ່ານຄິດເຫັນຢ່າງໃດ ການທີ່ເສັງສ່ວຍໃຫ້ແກ່ກາຍຊານັ້ນສົມຄວນຫລືບໍ່”
- 18 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງຊາບເຈຕນາຮ້າຍຂອງເຂົາ ຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, “ໂອ ຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄິດເຮີຍ, ຈະມາທົດລອງເຮົາເຮັດຫຍັງ
- 19 ຈົ່ງເອົາເງິນທີ່ຈະເສັງສ່ວຍນັ້ນໃຫ້ເຮົາເບິ່ງ” ເຂົາຈຶ່ງເອົາເງິນນຶ່ງເດນາຣີອິນມາໃຫ້ພຣະອົງ
- 20 ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, “ຮູບແລະຄໍາຈາຣີກນີ້ເປັນຂອງໃຜ”
- 21 ເຂົາທູນວ່າ, “ເປັນຂອງກາຍຊາ” ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ເຫດສັນນັ້ນສິ່ງທີ່ເປັນຂອງກາຍຊາ ຈົ່ງຄືນຖວາຍແກ່ກາຍຊາ ແລະສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ ຈົ່ງຄືນຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າ”
- 22 ເມື່ອເຂົາໄດ້ຍິນດັ່ງນີ້ກໍມີຄວາມປະລາດໃຈຈຶ່ງພາກັນຫນີຈາກພຣະອົງໄປ

ບັນຫາເລື່ອງການຄືນມາຈາກຕາຍ

The Question about the Resurrection

(ມຮກ 12:18-27; ລກ 20:27-40)

- 23 ໃນວັນດຽວກັນນັ້ນມີພວກຊາດູກາຍມາຫາພຣະອົງ ພວກນີ້ເຄີຍເວົ້າວ່າ ບໍ່ມີການຄືນມາຈາກຕາຍ ເຂົາທູນຖາມພຣະອົງວ່າ,
- 24 “ອາຈານເອີຍ, ໂມເຊໄດ້ສັ່ງໄວ້ວ່າ “ຖ້າຜູ້ໃດຕາຍໃນເມື່ອຍັງບໍ່ມີລູກ ກໍໃຫ້ນ້ອງຊາຍຂອງຜູ້ນັ້ນເອົາເອື້ອຍໃພ້ໄວ້ເປັນພັນຍາ ເພື່ອສືບເຊື້ອສາຍອ້າຍຂອງຕົນ”
- 25 ໃນພວກເຮົາມີເຈັດຊາຍອ້າຍນ້ອງນໍາກັນ ອ້າຍກົກເອົາເມັງແລ້ວໄດ້ຕາຍໄປເມື່ອຍັງບໍ່ມີລູກ ກໍປະເມັງໄວ້ໃຫ້ແກ່ນ້ອງຊາຍ
- 26 ສ່ວນນ້ອງຜູ້ຖ້ວນສອງແລະຖ້ວນສາມກໍຢ່າງດຽວກັນ ຈົນເຖິງຜູ້ຖ້ວນເຈັດ
- 27 ພາຍຫລັງເຂົາທັງເຈັດ ຍິງນັ້ນກໍຕາຍ
- 28 ສັນນັ້ນໃນວັນຄືນມາຈາກຕາຍ ຍິງນັ້ນຈະເປັນເມັງຜູ້ໃດໃນເຈັດຄົນນັ້ນ ດ້ວຍວ່ານາງໄດ້ເປັນຂອງຊາຍທັງເຈັດຄົນແລ້ວ”
- 29 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ພວກທ່ານຫລົງຜິດແລ້ວ ເພາະບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະຄໍາພິ ຫລືຮິດເດດຂອງພຣະເຈົ້າ
- 30 ເພາະເມື່ອມະນຸດເປັນຄົນມານັ້ນຈະບໍ່ມີການແຕ່ງງານ ຫລືຍົກໃຫ້ເປັນຜົວເມັງກັນອີກ ແຕ່ເຂົາຈະເປັນເໝືອນເທວະດາໃນສວັນ
- 31 ແຕ່ເລື່ອງຄືນຕາຍເປັນຄົນມານັ້ນ ທ່ານທັງຫລາຍຍັງບໍ່ໄດ້ອ່ານຫລື ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ກັບພວກທ່ານວ່າ,
- 32 “ຝ່າຍເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ, ແລະພຣະເຈົ້າຂອງຢາໂຄບ” ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຄືນຕາຍ ແຕ່ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຄືນເປັນ”
- 33 ເມື່ອຄົນທັງປວງໄດ້ຍິນດັ່ງນີ້ກໍປະລາດໃຈດ້ວຍຄໍາສັ່ງສອນຂອງພຣະອົງ

ພຣະບັນຍັດຂໍ້ໃຫຍ່

The Greatest Commandment

(ມຮກ 12:28-34; ລກ 10:25-28)

- 34 ຝ່າຍພວກຟາຣີຊາຍ ເມື່ອໄດ້ຍິນວ່າພຣະອົງຊົງເຮັດໃຫ້ພວກຊາດູກາຍມີດຢູ່ເຂົາຈຶ່ງປະຊຸມກັນ
- 35 ໃນຈຳພວກເຂົາມີທັມບັນດິດຜູ້ນຶ່ງທົດລອງຖາມພຣະອົງວ່າ,
- 36 “ອາຈານເອີຍ, ໃນພຣະບັນຍັດຂໍ້ໃດເປັນຂໍ້ໃຫຍ່?”
- 37 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ຈົ່ງຮັກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍສຸດໃຈ ດ້ວຍສຸດຈິດ ແລະດ້ວຍສຸດຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າ”
- 38 ນັ້ນແຫລະ, ເປັນພຣະບັນຍັດຂໍ້ໃຫຍ່ແລະຂໍ້ຕົ້ນ.
- 39 ຂໍ້ທີສອງກໍເໝືອນກັນຄື “ຈົ່ງຮັກເພື່ອນບ້ານເໝືອນຮັກຕົນເອງ”
- 40 ພຣະບັນຍັດແລະຖ້ອຍຄຳຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມທັງໝົດ ກໍຂຶ້ນຢູ່ກັບພຣະບັນຍັດສອງຂໍ້ນີ້”

ບັນຫາເລື່ອງບຸດດາວິດ

The Question about David's Son

(ມຮກ 12:35-37; ລກ 20:41-44)

- 41 ເມື່ອພວກຟາຣີຊາຍຍັງປະຊຸມກັນຢູ່ ພຣະເຢຊູຊົງຖາມເຂົາ
- 42 ວ່າ, “ພວກທ່ານຄິດເຫັນຢ່າງໃດດ້ວຍເລື່ອງພຣະຄຣິດ ທ່ານເປັນເຊື້ອສາຍຂອງຜູ້ໃດ” ເຂົາທູນຕອບວ່າ, “ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດ”
- 43 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, “ຖ້າຢ່າງນັ້ນເຫດສັນໃດດາວິດ ໂດຍເດດພຣະວິນຍານຈຶ່ງໄດ້ເອີ້ນພຣະອົງວ່າ “ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ດ້ວຍໄດ້ກ່າວວ່າ,
- 44 “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງບອກຕໍ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງວ່າ “ຈົ່ງນັ່ງເບື້ອງຂວາມືຂອງເຮົາ ຈົນກວ່າເຮົາຈະປາບສັດຕູຂອງທ່ານໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ຕີນຂອງທ່ານ”
- 45 ເຫດສັນນີ້ ຖ້າດາວິດເອີ້ນພຣະຄຣິດວ່າ “ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ແລ້ວພຣະຄຣິດຈະເປັນເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດໄດ້ຢ່າງໃດ”
- 46 ບໍ່ມີຜູ້ໃດອາດຈະຕອບພຣະອົງໄດ້ຈັກຄຳ ຕັ້ງແຕ່ວັນນັ້ນມາບໍ່ມີຜູ້ໃດກ້າຖາມພຣະອົງອີກ

23 ຊົງປະນາມພວກນັກທັມແລະພວກຟາຣີຊາຍ

Jesus Denounces Scribes and Pharisees

(ມຮກ 12:38-40; ລກ 11:37-54; 20:45-47)

- 1 ເມື່ອນັ້ນພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບປະຊາຊົນແລະພວກສາວິກຂອງພຣະອົງວ່າ,
- 2 “ພວກນັກທັມແລະພວກຟາຣີຊາຍເຄີຍນັ່ງບ່ອນນັ່ງຂອງໂມເຊ
- 3 ເຫດສັນນັ້ນທຸກສິ່ງທີ່ເຂົາບອກພວກທ່ານ ຈົ່ງເຮັດຕາມ ແຕ່ຢ່າໄດ້ເຮັດຕາມກິຈການຂອງເຂົາ ເພາະເຂົາບອກໄວ້ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມ
- 4 ເຂົາມັດຂອງໜັກມາວາງໃສ່ບ່າມະນຸດ ສ່ວນເຂົາເອງ ແມ່ນແຕ່ນົວມີດຽວກໍບໍ່ຍອມຈັບຍົກໄປ
- 5 ການເຮັດຂອງເຂົາກໍເພື່ອໃຫ້ມະນຸດເຫັນ ແອບບັນຈຸຂໍ້ພຣະທັມປະຈຳຕົວ ເຂົາກໍເຮັດໃຫ້ໃຫຍ່ ແລະຍອຍເສື້ອຂອງເຂົາຽກໃຫ້ຍາວອອກໄປ
- 6 ເຂົາຊອບບ່ອນນັ່ງອັນມີກຽດໃນງານລ້ຽງຕ່າງໆ ແລະໃນໂຮງທັມມະເທສນາ
- 7 ເຂົາມັກໃຫ້ຄົນຄຳນັບໃນທີ່ປະຊຸມຊົນ ແລະມັກໃຫ້ມະນຸດເອີ້ນເຂົາວ່າ “ພຣະອາຈານ”
- 8 ແຕ່ຝ່າຍພວກທ່ານ ຢ່າໃຫ້ໃຜເອີ້ນວ່າ “ພຣະອາຈານ” ເພາະວ່າພວກທ່ານມີແຕ່ພຣະອາຈານຜູ້ດຽວ ແລະພວກທ່ານເປັນພີ່ນ້ອງກັນທັງໝົດ
- 9 ແລະຢ່າເອີ້ນຜູ້ໃດໃນໂລກວ່າ “ບິດາ” ເພາະພວກທ່ານມີພຣະບິດາແຕ່ຜູ້ດຽວ ຄືຜູ້ທີ່ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນສະໄໝ
- 10 ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດເອີ້ນພວກທ່ານວ່າ “ນາຍ” ເພາະວ່ານາຍຂອງພວກທ່ານມີແຕ່ຜູ້ດຽວ ຄືພຣະຄຣິດ

- 11 ຜູ້ໃດທີ່ເປັນໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນພວກທ່ານ ຜູ້ນັ້ນຕ້ອງຮັບໃຊ້ໝູ່
- 12 ຜູ້ໃດຍົກຕົວຂຶ້ນ ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກຖອຍລົງ ຜູ້ໃດຖອມຕົວລົງ ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກຍົກຂຶ້ນ
- 13 “ວິບັດແກ່ເຈົ້າພວກນັກທັມແລະພວກຟາຣີຊາຍ ຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດເຮີຍ, ເພາະພວກເຈົ້າອັດປະຕູຣາຊແຜ່ນດິນສວັນຕັນທາງມະນຸດ ດ້ວຍວ່າພວກເຈົ້າເອງກໍບໍ່ເຂົ້າໄປ ແລະເມື່ອຄົນອື່ນຈະເຂົ້າໄປ ພວກເຈົ້າກໍບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າໄປ
- 14 (ວິບັດແກ່ເຈົ້າພວກນັກທັມແລະພວກຟາຣີຊາຍ ຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດເຮີຍ, ດ້ວຍວ່າພວກເຈົ້າກິນກິນຄອບຄົວຂອງແມ່ໝ້າຍແລະແກ້ງໄຫວ້ວອນໃຫ້ຍືດຍາວ ເພາະເຫດນັ້ນພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບໂທດຫລາຍຂຶ້ນ)
- 15 ວິບັດແກ່ເຈົ້າພວກນັກທັມແລະພວກຟາຣີຊາຍ ຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດເຮີຍ, ດ້ວຍວ່າພວກເຈົ້າທຽວໄປທາງນ້ຳແລະທາງບົກທົ່ວໄປ ເພື່ອຈະໃຫ້ແມ່ນແຕ່ຄົນດຽວເຂົ້າສາສນາ ແຕ່ເມື່ອໄດ້ເຂົ້າແລ້ວ ພວກເຈົ້າກໍເຮັດໃຫ້ຄົນນັ້ນສົມກັບນະຣົກຫລາຍກວ່າເຈົ້າເອງເຖິງສອງທໍ່
- 16 “ວິບັດແກ່ເຈົ້າ, ນາຍທາງຕາບອດທີ່ສອນວ່າ “ຖ້າຜູ້ໃດຈະສາບານອ້າງໃສ່ພຣະວິຫານ ຄຳສາບານນັ້ນກໍບໍ່ມີຂໍ້ຜູກມັດ ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດສາບານອ້າງໃສ່ທອງຄຳຂອງພຣະວິຫານ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງເຮັດຕາມຄຳທີ່ຕົນໄດ້ສາບານ”
- 17 ໂອ ຄົນໂງ່ຕາບອດເຮີຍ, ສິ່ງໃດຈະສຳຄັນກວ່າກັນ ທອງຄຳຫລືພຣະວິຫານ ທີ່ເຮັດໃຫ້ທອງຄຳນັ້ນສັກສິດ
- 18 ແລະສອນວ່າ, “ຖ້າຜູ້ໃດຈະສາບານອ້າງໃສ່ແທ່ນບູຊາ ຄຳສາບານນັ້ນກໍບໍ່ມີຂໍ້ຜູກມັດ ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດຈະສາບານອ້າງໃສ່ເຄື່ອງຖວາຍເທິງແທ່ນບູຊາ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງເຮັດຕາມຄຳທີ່ຕົນໄດ້ສາບານ”
- 19 ພວກຄົນຕາບອດເຮີຍ, ສິ່ງໃດຈະສຳຄັນກວ່າກັນ ເຄື່ອງຖວາຍຫລືແທ່ນບູຊາທີ່ເຮັດໃຫ້ເຄື່ອງຖວາຍນັ້ນສັກສິດ
- 20 ເຫດສັນນີ້ ຜູ້ໃດຈະສາບານອ້າງໃສ່ແທ່ນບູຊາ ກໍສາບານອ້າງໃສ່ເຄື່ອງຖວາຍທັງປວງທີ່ຢູ່ເທິງແທ່ນນັ້ນເໝືອນກັນ
- 21 ຜູ້ໃດສາບານອ້າງໃສ່ພຣະວິຫານ ກໍອ້າງໃສ່ພຣະອົງຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນພຣະວິຫານນັ້ນເໝືອນກັນ
- 22 ແລະຜູ້ໃດຈະສາບານອ້າງໃສ່ສວັນ ກໍອ້າງໃສ່ພຣະທີ່ນຶ່ງແລະອ້າງໃສ່ພຣະອົງຜູ້ປະທັບເທິງພຣະທີ່ນຶ່ງນັ້ນເຮືອນກັນ
- 23 “ວິບັດແກ່ເຈົ້າພວກນັກທັມແລະພວກຟາຣີຊາຍ ຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດເຮີຍ, ດ້ວຍວ່າພວກເຈົ້າແບ່ງຜັກກ້ານກຳ ຜັກຊີ ແລະຂີ້ໝິ່ນເປັນສິບສ່ວນ ເອົາສ່ວນນຶ່ງເປັນຂອງຖວາຍ ແຕ່ສ່ວນຂໍ້ສຳຄັນຂອງພຣະບັນຍັດ ຄືຄວາມຍຸດຕິທັມ ຄວາມເມດຕາ ຄວາມສັດຊື່ນັ້ນໄດ້ປະເສັງ ແມ່ນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແຫລະ, ທີ່ພວກເຈົ້າຄວນໄດ້ປະຕິບັດຢູ່ໂດຍບໍ່ຕ້ອງປະຖິ້ມສິ່ງອື່ນນັ້ນ
- 24 ໂອ ພວກນາຍທາງຕາບອດເຮີຍ, ເຈົ້າຕ້ອງແມງມີອອກເສັງ ແຕ່ກິນໂອດໂອທັງໂຕ
- 25 “ວິບັດແກ່ເຈົ້າພວກນັກທັມແລະພວກຟາຣີຊາຍ ຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດເຮີຍ, ເຫດວ່າພວກເຈົ້າເຄີຍລ້າງຖ້ວຍຊາມໃຫ້ສະອາດ ແຕ່ຂ້າງນອກ ແຕ່ຂ້າງໃນຖ້ວຍຊາມນັ້ນເຕັມໄປດ້ວຍການລູ່ຊົງເອົາແລະການເຫັນແກ່ຕົວ
- 26 ໂອ ຟາຣີຊາຍຕາບອດເຮີຍ, ຈົ່ງຂໍຮະຖ້ວຍຊາມຂ້າງໃນເສັງກ່ອນ ເພື່ອຂ້າງນອກຈະສະອາດເໝືອນກັນ
- 27 “ວິບັດແກ່ເຈົ້າພວກນັກທັມແລະພວກຟາຣີຊາຍ ຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດເຮີຍ, ດ້ວຍວ່າພວກເຈົ້າເປັນເໝືອນອຸປໂມງຝັງສົບ ທາດ້ວຍບູນຂາວຂ້າງນອກເບິ່ງງົດງາມ ແຕ່ຂ້າງໃນເຕັມໄປດ້ວຍກະດູກຄົນຕາຍແລະສາຣະພັດຂີ້ດຽດ
- 28 ພວກເຈົ້າກໍເປັນຢ່າງນັ້ນແຫລະ, ພາຍນອກປາກົດຕໍ່ມະນຸດວ່າເປັນຄົນສິນທັມ ແຕ່ພາຍໃນເຕັມໄປດ້ວຍການໜ້າຊື່ໃຈຄົດແລະການອະທັມ
- 29 ວິບັດແກ່ເຈົ້າພວກນັກທັມແລະພວກຟາຣີຊາຍ ຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດເຮີຍ, ດ້ວຍວ່າພວກເຈົ້າສ້າງອຸປໂມງຂອງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ແລະຕົກແຕ່ງທາດຂອງຄົນສິນທັມໃຫ້ງົດງາມ
- 30 ໂດຍກ່າວວ່າ “ຖ້າພວກເຮົາໄດ້ຢູ່ໃນສັມຍບັນພະບຸຣຸດຂອງເຮົານັ້ນກໍຈະບໍ່ມີສ່ວນກັບເຂົາໃນການຂ້າພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມນັ້ນ
- 31 ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຈຶ່ງເປັນພຍານຕໍ່ສູ້ຕົນເອງວ່າ ເປັນລູກຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຂ້າພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຫລົ່ານັ້ນ
- 32 ຝ່າຍເຈົ້າທັງຫລາຍ, ຈົ່ງເຮັດຕາມທີ່ບັນພະບຸຣຸດໄດ້ເຮັດນັ້ນໃຫ້ຄົບຖ້ວນສາ
- 33 ໂອ ພວກກູແນວກູຮ້າຍເຮີຍ, ພວກເຈົ້າຈະໜີພົ້ນໂທດນະຣົກໄດ້ຢ່າງໃດ
- 34 ເຫດສັນນັ້ນແຫລະ, ເຮົາໃຊ້ຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ນັກປາດ ແລະນັກທັມຕ່າງໆ ມາຫາພວກເຈົ້າ ເຈົ້າກໍຈະຂ້າບາງຄົນເສັງແດ່ ຄຶງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນບາງຄົນແດ່ ຂຽນຕີບາງຄົນໃນໂຮງທັມມະເທສນາຂອງເຈົ້າແດ່ ແລະຂົ່ມເຫັງໄລ່ເຂົາອອກຈາກເມືອງນີ້ໄປເມືອງນັ້ນແດ່

- 35 ດັ່ງນັ້ນເລືອດອັນບໍ່ມີຜິດທັງໝົດທີ່ຕົກໃສ່ແຜ່ນດິນ ຕັ້ງແຕ່ເລືອດຂອງອາເບນຜູ້ບໍ່ມີຜິດ ຈົນເຖິງເລືອດຂອງເຊຄາຣີຢາລູກ ຊາຍຂອງບາຣາຄີຢາ ທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຂ້າໃນລະຫວ່າງພຣະວິຫານກັບແທນບູຊາ ໂທດເລືອດນັ້ນແຫລະ, ຄົງຈະຕົກໃສ່ພວກເຈົ້າ
- 36 ເຮົາບອກພວກເຈົ້າຕາມຄວາມຈິງວ່າ ເຫດເຫລົ່ານີ້ຈະຕົກໃສ່ຄົນສມັຍນີ້”

ຊົງເສັງພຣະທັຍຍອນກຸງເຢຣູຊາເລັມ

The Lament over Jerusalem

(ລກ 13:34-35)

- 37 ໂອ ເຢຣູຊາເລັມ ເຢຣູຊາເລັມເອີຍ, ເຈົ້າທີ່ໄດ້ຂ້າບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ແລະເອົາທົນຄວ່າງໃສ່ພວກທີ່ຮັບໃຊ້ມາຫາເຈົ້າ, ເຮົາປາຖນາຈັກເທື່ອແລ້ວໜີ້ ວ່າຈະຮວບຮວມເອົາລູກຂອງເຈົ້າໄວ້ ເໝືອນດັ່ງແມ່ໄກ່ຮວບຮວມລູກໄວ້ໃຕ້ປີກຂອງມັນແຕ່ພວກເຈົ້າບໍ່ຍິນຍອມ
- 38 ເບິ່ງແມ, ເຮືອນຂອງເຈົ້າກໍຈະຖືກປະຮ້າງໄວ້ໃຫ້ຢູ່ວ່າງເປົ່າແກ່ເຈົ້າ
- 39 ເພາະວ່າເຮົາບອກພວກເຈົ້າວ່າ ຕັ້ງແຕ່ນີ້ຕໍ່ໄປພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນເຮົາອີກ ຈົນກວ່າພວກເຈົ້າຈະອອກປາກກ່າວວ່າ “ຂໍໃຫ້ທ່ານຜູ້ສະເດັດມາໃນພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົ່ງຊົງພຣະຈະເຣີນ”

24 ພຣະວິຫານຈະຖືກທຳລາຍ

The Destruction of the Temple Foretold

(ມຮກ 13:1-2; ລກ 21:5-6)

- 1 ຝ່າຍພຣະເຢຊູສະເດັດອອກຈາກບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ເມື່ອກຳລັງສະເດັດໄປນັ້ນພວກສາວິກຂອງພຣະອົງໄດ້ມາຊີ້ຕົກທັງຫລາຍໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ໃຫ້ພຣະອົງທອດພຣະເນດ
- 2 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ສິ່ງທັງປວງເຫລົ່ານີ້ພວກທ່ານເຫັນແລ້ວບໍ່ແມ່ນຫລື ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ກ້ອນຫີນທີ່ຊ້ອນທັບກັນຢູ່ທີ່ນີ້ຈະຖືກທຳລາຍລົງຈົນບໍ່ເຫລືອຈັກກ້ອນດຽວ”

ເບື້ອງຕົ້ນຂອງຄວາມທຸກລຳບາກ

Sings of the End of the Age

(ມຮກ 13:3-8; ລກ 21:7-11)

- 3 ເມື່ອພຣະອົງປະທັບຢູ່ພູໝາກກອກເທດ ພວກສາວິກມາເຝົ້າພຣະອົງຕ່າງຫາກກາບທູນວ່າ, “ຂໍ ໂຜດໃຫ້ພວກຂ້າພຣະອົງຊາບແດ່ວ່າ ເຫດການເຫລົ່ານີ້ຈະເກີດຂຶ້ນເວລາໃດ ສິ່ງໃດເປັນໝາຍສຳຄັນວ່າ ທ່ານຈະມາແລະສມັຍເກົ່າຈະສິ້ນສຸດລົງ”
- 4 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີ ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຫລອກລວງພວກທ່ານໃຫ້ຫລົງ
- 5 ດ້ວຍວ່າຈະມີຫລາຍຄົນມາອ້າງນາມຂອງເຮົາວ່າ “ເຮົານີ້ແຫລະ, ເປັນພຣະຄຣິດ” ແລະຈະຫລອກລວງຫລາຍຄົນໃຫ້ຫລົງໄປ
- 6 ພວກທ່ານຈະໄດ້ຍິນເຖິງເຣື່ອງການເສິກ ແລະຂ່າວເລົ່າລືເຖິງເຣື່ອງການເສິກສົງຄາມ ຈົ່ງລະວັງ ຢ່າຕົກໃຈ ດ້ວຍວ່າເຫດການເຫລົ່ານີ້ຈຳເປັນຕ້ອງເກີດຂຶ້ນ ແຕ່ວ່າທີ່ສຸດປາຍຍັງບໍ່ມາເຖິງ
- 7 ດ້ວຍວ່າປະເທດຕໍ່ປະເທດ ແລະອານາຈັກຕໍ່ອານາຈັກຈະສູ້ຮົບກັນ ທັງຈະເກີດການອິດຢາກແລະແຜ່ນດິນໄຫວໃນບ່ອນຕ່າງໆ
- 8 ເຫດການທັງປວງນີ້ເປັນເໝືອນຂັ້ນຕົ້ນຂອງຄວາມເຈັບປວດໃນການເກີດລູກ

Persecutions Foretold

(ລກ 13:34-35)

- 9 “ເມື່ອນັ້ນເຂົາຈະມອບພວກທ່ານໄວ້ໃຫ້ທຶນທຸກລຳບາກແລະຂ້າທ່ານເສັງ ຄົນທຸກຊາດຈະກຽດຊັງພວກທ່ານເພາະເຫັນແກ່ນາມຂອງເຮົາ
- 10 ຄາວນັ້ນຈະມີຫລາຍຄົນສະດູດໃຈ ຈະຫັກຫລັງກັນແລະກັນ ແລະຈະກຽດຊັງເຊິ່ງກັນແລະກັນ
- 11 ໝໍທຳນວາຍຂີ້ໂລບຫລາຍຄົນຈະເກີດຂຶ້ນ ແລະຈະຫລອກລວງຫລາຍຄົນໃຫ້ຫລົງໄປ
- 12 ຄວາມຮັກຂອງຄົນສ່ວນຫລາຍຈະເຢັນລົງ ເພາະຄວາມອະທັມແຜ່ກວ້າງອອກໄປ
- 13 ແຕ່ຜູ້ໃດອິດທິນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ ຜູ້ນັ້ນແທລະ, ຈະໄດ້ລອດພົ້ນ
- 14 ຂ່າວປະເສີດເຮືອງຮາຊອານາຈັກນີ້ຈະໄດ້ປະກາດໄປທົ່ວໂລກ ເພື່ອເປັນຄຳພຍານແກ່ທຸກໆ ຊາດແລ້ວທີ່ສຸດປາຍຈະມາເຖິງ

ຄວາມທຸກລຳບາກອັນໃຫຍ່

The Desolating Sacrilege

(ມູກ 13:14-23; ລກ 17:23-24,37;21:20-24;)

- 15 “ເຫດສັນນັ້ນ ເມື່ອໃດທ່ານທັງຫລາຍເຫັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດໜ້າຊັງ ທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດວິບັດຕັ້ງຢູ່ໃນສະຖານທີ່ສັກສິດ ຕາມພຣະທັມທີ່ຊົງກ່າວໄວ້ດ້ວຍດານິເອນຜູ້ປະກາດພຣະທັມນັ້ນ (ໃຫ້ຜູ້ອ່ານເຂົ້າໃຈເອົາ)
- 16 ເມື່ອນັ້ນໃຫ້ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນແຂວງຍູດາຍປົບໜີໄປຍັງພູ
- 17 ຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງຫລັງຄາເຮືອນ ຢ່າໃຫ້ລົງມາເກັບເອົາສິ່ງຂອງທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນຂອງຕົນອອກໄປ
- 18 ສ່ວນຜູ້ທີ່ຢູ່ຕາມທົ່ງນາກໍຢ່າຕ່າວຄົນມາເອົາເສື້ອຜ້າຂອງຕົນ
- 19 ແຕ່ໃນວັນເຫລົ່ານັ້ນເປັນໜ້າເວທນາເຕັມທີ່ຕໍ່ຜູ້ຍິງທີ່ມີທ້ອງແລະມີລູກອ່ອນກິນນົມຢູ່
- 20 ຈົ່ງອ້ອນວອນຂໍ ເພື່ອການທີ່ທ່ານຕ້ອງໜີນັ້ນຈະບໍ່ຕົກໃນຣະດູໜາວຫລືໃນວັນສະບາໂຕ
- 21 ດ້ວຍວ່າໃນຄາວນັ້ນຈະມີຄວາມທຸກລຳບາກອັນໃຫຍ່ຫລວງຢ່າງບໍ່ເຄີຍເກີດມີມາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນເດີມໂລກຈົນເຖິງປັດນີ້ ແລະເມື່ອໜ້າຈະບໍ່ມີຕໍ່ໄປອີກຈັກເທື່ອ
- 22 ແລະຖ້າວັນທັງຫລາຍນັ້ນບໍ່ໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ສັ້ນເຂົ້າ ຈະບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດລອດພົ້ນໄດ້ ແຕ່ເພາະເຫັນແກ່ພວກທີ່ຊົງເລືອກໄວ້ນັ້ນ ວັນເຫລົ່ານັ້ນຈຶ່ງໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ສັ້ນເຂົ້າ
- 23 ໃນເວລານັ້ນຖ້າຜູ້ໃດຈະບອກພວກທ່ານວ່າ “ເບິ່ງແມ, ອົງພຣະຄຣິດຢູ່ທີ່ນີ້” ຫລື “ຢູ່ທີ່ນັ້ນ” ຢ່າຊູ່ເຊື່ອ
- 24 ດ້ວຍວ່າຈະມີພຣະຄຣິດທຽມ ແລະໝໍທຳນວາຍຂີ້ໂລບຫລາຍຄົນເກີດຂຶ້ນ ສະແດງໝາຍສຳຄັນອັນໃຫຍ່ແລະການອັສຈັນຕ່າງໆ ເພື່ອຖ້າເປັນໄດ້ ຈະຫລອກລວງຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກໄວ້ໃຫ້ຫລົງ
- 25 ນີ້ແທລະ, ເຮົາໄດ້ບອກພວກທ່ານໃຫ້ຮູ້ໄວ້ກ່ອນ
- 26 ດັ່ງນັ້ນຖ້າເຂົາບອກພວກທ່ານວ່າ “ເບິ່ງແມ, ທ່ານຜູ້ນັ້ນຢູ່ໃນປ່າ” ພວກທ່ານຢ່າໄດ້ອອກໄປ ຫລືຖ້າເຂົາບອກວ່າ “ເບິ່ງແມ, ເພິ່ນຢູ່ໃນທ້ອງ” ກໍຢ່າຊູ່ເຊື່ອ
- 27 ດ້ວຍວ່າຟ້າແມບເຫລື້ອມອອກມາແຕ່ທິດຕາເວັນອອກ ສ່ອງໄປເຖິງທິດຕາເວັນຕົກຢ່າງໃດ ການທີ່ບຸດມະນຸດຈະສະເດັດມາກໍຈະເປັນຢ່າງນັ້ນ
- 28 ຊາກສົບຢູ່ບ່ອນໃດ ຜູງແຮງກໍຈະຕອມບ່ອນນັ້ນ

ການສະເດັດມາຂອງບຸດມະນຸດ

The Coming of the Son of Man

(ມູກ 13:24-27; ລກ 21:25-28)

- 29 “ພໍພົດຄວາມທຸກລຳບາກຂອງວັນເຫລົ່ານັ້ນແລ້ວ, “ດວງອາທິດຈະມືດໄປ ແລະດວງຈັນຈະບໍ່ສອງແສງ ດວງດາວທັງປວງຈະຕົກລົງຈາກຟ້າ ແລະບັນດາສິ່ງທີ່ມີອຳນາດໃນທ້ອງຟ້າຈະສະທ້ານຫວັ່ນໄຫວ”
- 30 ເມື່ອນັ້ນໝາຍສຳຄັນຂອງບຸດມະນຸດຈະປາກົດຂຶ້ນໃນທ້ອງຟ້າ ມະນຸດທຸກຊາດທົ່ວໂລກຈະຕີເອົາຮ້ອງໄຫ້ ແລ້ວຈະເຫັນບຸດມະນຸດກຳລັງສະເດັດມາເທິງເມກໃນທ້ອງຟ້າດ້ວຍຣິດທານຸພາບແລະສະຖາຣາສີອັນໃຫຍ່

31 ພຣະອົງຈະໃຊ້ພວກເທວະດາຂອງຕົນໄປດ້ວຍສຽງແກອັນດັງ ໃຫ້ຮວບຮວມເອົາຄົນທັງປວງທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກໄວ້ແລ້ວ ຈາກທິດທັງສີ່ ຕັ້ງແຕ່ທີ່ສຸດຟ້າເບື້ອງນີ້ຈົນເຖິງທີ່ສຸດຟ້າເບື້ອງນັ້ນ”

ຄໍາອຸປະມາເຮືອງຕົ້ນເດືອນເທດ

The Lesson of the Fig Tree

(ມຽນ 13:28-31; ລກ 21:29-33)

32 “ຈິ່ງຮຽນຄໍາອຸປະມາຈາກຕົ້ນເດືອນເທດ ເມື່ອກິ່ງກ້ານມັນແຕກໃບອ່ອນອອກພວກທ່ານກໍຮູ້ວ່າຣະດູຮ້ອນໃກ້ຈະເຖິງແລ້ວ
33 ຢ່າງນີ້ແຫລະ, ພວກທ່ານກໍເໝືອນກັນ ເມື່ອເຫັນເຫດການເຫລົ່ານັ້ນ ຈິ່ງຮູ້ວ່າພຣະອົງສະເດັດມາໃກ້ຈະເຖິງປະຕູແລ້ວ
34 ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຄົນໃນສມັຍນີ້ຈະບໍ່ລ່ວງຫລັບໄປກ່ອນເຫດການທັງປວງນີ້ບັງເກີດຂຶ້ນ
35 ຟ້າແລະດິນກໍຈະລ່ວງພົ້ນໄປ ແຕ່ຖ້ອຍຄໍາຂອງເຮົາຈະບໍ່ລ່ວງພົ້ນໄປຈັກເທື່ອ”

ເຮືອງວັນແລະໂມງທີ່ບໍ່ມີໃຜຮູ້

The Necessity for Watchfulness

(ມຽນ 13:32-37; ລກ 17:26-27, 34-35; 21:34-36)

36 “ແຕ່ເຮືອງວັນແລະໂມງນັ້ນບໍ່ມີໃຜຮູ້ ແມ່ນເທວະດາໃນສວັນຫລືພຣະບຸດກໍບໍ່ຮູ້ ຮູ້ແຕ່ພຣະບິດາອົງດຽວ
37 ດ້ວຍວ່າສມັຍຂອງໂນເອໄດ້ເປັນຢ່າງໃດ ເມື່ອບຸດມະນຸດສະເດັດມາກໍຈະເປັນຢ່າງນັ້ນ
38 ເພາະວ່າເມື່ອກ່ອນວັນນ້ຳຖ້ວມນັ້ນ ຄົນທັງຫລາຍໄດ້ກິນແລະດື່ມ ໄດ້ແຕ່ງງານແລະຍົກໃຫ້ເປັນຜົວເມັງກັນ ຈົນເຖິງວັນທີ່
ໂນເອໄດ້ເຂົ້າໄປໃນນາວາ
39 ແລະນ້ຳໄດ້ມາຖ້ວມກວາດເຂົາໄປໂດຍບໍ່ທັນຮູ້ຕົວຢ່າງໃດ ເມື່ອບຸດມະນຸດສະເດັດມາກໍຈະເປັນຢ່າງນັ້ນ
40 ເມື່ອນັ້ນຈະມີຊາຍສອງຄົນຢູ່ທີ່ທົ່ງນາ ຈະຊົງຮັບຄົນນຶ່ງໄປ ຈະຊົງປະຄົນນຶ່ງໄວ້
41 ຈະມີຍິງສອງຄົນກຳລັງໂມ້ແປງຢູ່ທີ່ໂຮງໂມ້ ຈະຊົງຮັບຄົນນຶ່ງໄປ ຈະຊົງປະຄົນນຶ່ງໄວ້
42 ເຫດສັນນັ້ນພວກທ່ານຈິ່ງເຝົ້າລະວັງຢູ່ ເພາະພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານຈະສະເດັດມາເວລາໃດ
43 ແຕ່ຈິ່ງເຂົ້າໃຈຢ່າງນີ້ວ່າ ຖ້າເຈົ້າຂອງເຮືອນໄດ້ຮູ້ກ່ອນວ່າໂຈນຈະມາຍາມໃດ ຕົນຈະເຝົ້າລະວັງບໍ່ໃຫ້ໂຈນເຈາະເຂົ້າເຮືອນ
ໄດ້
44 ເຫດສັນນັ້ນພວກທ່ານກໍເໝືອນກັນ ຈິ່ງຕຽມຕົວໄວ້ໃຫ້ພ້ອມ ເພາະໃນໂມງທີ່ພວກທ່ານບໍ່ທັນຄິດນັ້ນ ບຸດມະນຸດຈະສະ
ເດັດມາ”

ເຮືອງຂ້າໃຊ້ສັດຊີ້ແລະຂ້າໃຊ້ຊົ່ວ

The Faithful or the Unfaithful Slave

45 (ລກ 12:41-48)

46 “ເຫດສັນນັ້ນ ຜູ້ໃດເປັນຂ້າໃຊ້ສັດຊີ້ແລະສລາດ ທີ່ນາຍໄດ້ຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ເປັນໃຫຍ່ເໜືອພວກຄົນໃຊ້ໃນເຮືອນຂອງຕົນ ເພື່ອ
ແຈກອາຫານໃຫ້ເຂົາຕາມເວລາ
47 ເມື່ອນາຍມາພົບຂ້າໃຊ້ຜູ້ນັ້ນກຳລັງເຮັດຢ່າງນັ້ນຢູ່ ເຂົາກໍເປັນສຸກ
48 ເຮົາບອກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ນາຍຈະຕັ້ງຜູ້ນັ້ນໄວ້ເໜືອບັນດາເຂົ້າຂອງໆ ຕົນ
49 ແຕ່ຖ້າຂ້າໃຊ້ຜູ້ນັ້ນຊົ່ວແລະຄິດວ່າ “ນາຍຂອງເຮົາມາຊັກຊ້າດອກ”
50 ແລ້ວຈິ່ງຕັ້ງຕົນທຸບຕິເພື່ອນຂ້າໃຊ້ດ້ວຍກັນ ທັງກິນແລະດື່ມນຳຄົນຂີ້ເຫລົ້າ
51 ນາຍຂອງຂ້າໃຊ້ຜູ້ນັ້ນຈະມາໃນວັນທີ່ມັນບໍ່ຄິດ ແລະໃນໂມງທີ່ມັນບໍ່ຮູ້
52 ແລະຈະຜ່າມັນໃຫ້ເປັນສອງຕ່ອນ ທັງຈະໃຫ້ເຂົ້າສ່ວນກັບຄົນໜ້າຊີ້ໃຈຄິດ ບ່ອນນັ້ນຈະມີການຮ້ອງໂທ້ແລະຂົບແຂ້ວຢູ່”

25 ຄໍາອຸປະມາເຮືອງສາວປອດສິບຄົນ

The Parable of the Ten Bridesmaids

- 1 “ເມື່ອນັ້ນຮາຊອານາຈັກສວັນປຽບເໝືອນສາວປອດສິບຄົນ ທີ່ຖືໂຄມຂອງຕົນອອກໄປຮັບເຈົ້າບ່າວ
- 2 ເປັນຄົນໂງ່ຫ້າຄົນແລະຄົນສລາດຫ້າຄົນ
- 3 ຝ່າຍຄົນໂງ່ນັ້ນເອົາໂຄມຂອງຕົນໄປ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເອົານ້ຳມັນໄປນຳ
- 4 ແຕ່ຄົນສລາດນັ້ນໄດ້ເອົານ້ຳມັນໃສ່ກວດກັບທັງໂຄມຂອງຕົນໄປດ້ວຍ
- 5 ເມື່ອເຈົ້າບ່າວຍັງຊ້າຢູ່ ເຂົາກໍພາກັນເຫງົານອນແລະຫລັບໄປ
- 6 ຄົນເວລາທຽງຄືນກໍມີສຽງຮ້ອງມາວ່າ “ເບິ່ງແມ, ເຈົ້າບ່າວມາແລ້ວ ຈົ່ງອອກມາຮັບທ່ານສາ”
- 7 ພວກສາວປອດທຸກຄົນກໍຕື່ນຂຶ້ນຈັດແຈ້ງໂຄມຂອງຕົນ
- 8 ພວກໂງ່ນັ້ນຈຶ່ງເວົ້າກັບພວກສລາດວ່າ “ຈົ່ງປັນນ້ຳມັນຂອງເຈົ້າໃຫ້ພວກເຮົາແດ່ ເພາະວ່າໂຄມຂອງເຮົາກໍລັງຈະມອດ
- 9 ຝ່າຍພວກສລາດຈຶ່ງຕອບວ່າ “ໜ້າຍ້ານວ່ານ້ຳມັນຈະບໍ່ພໍສຳລັບເຮົາແລະເຈົ້າ ຈົ່ງໄປຫາຜູ້ຂາຍແລ້ວຊື້ເອົາສຳລັບຕົນກໍດີກວ່າ”
- 10 ເມື່ອເຂົາກໍລັງໄປນັ້ນ ເຈົ້າບ່າວກໍມາເຖິງ ແລະຜູ້ທີ່ພ້ອມຢູ່ແລ້ວກໍເຂົ້າໄປນຳເຈົ້າບ່າວໃນການລ້ຽງເນື່ອງໃນງານສົມຣິດ ແລ້ວປະຕູກໍອັດເລັ່ງ
- 11 ຫລັງຈາກນັ້ນຍິງສາວປອດພວກອື່ນນັ້ນມາຮ້ອງວ່າ “ນາຍເອີຍ, ນາຍເອີຍ, ຂໍໂຂປະຕູໃຫ້ໝູ່ຂ້າພຣະອົງແດ່”
- 12 ແຕ່ທ່ານໄດ້ຕອບວ່າ “ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກພວກທ່ານ”
- 13 ເຫດສັນນັ້ນຈຶ່ງເຝົ້າລະວັງຢູ່ ເພາະທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ຈັກວັນຫລືໂມງນັ້ນ”

ຄຳອຸປະມາເຮືອງເງິນຕາລັນຕິນ

The Parable of the Talents

(ລກ 19:11-27)

- 14 “ແລະຍັງປຽບເໝືອນຊາຍຜູ້ນຶ່ງກໍລັງຈະອອກເດີນທາງໄປ ຈຶ່ງເອີ້ນພວກຂ້ອຍໃຊ້ຂອງຕົນມາຝາກຊັບສົມບັດໄວ້ກັບເຂົາ
- 15 ຄົນນຶ່ງທ່ານໃຫ້ເງິນຫ້າຕາລັນຕິນ ຄົນນຶ່ງສອງຕາລັນຕິນ ແລະອີກຄົນນຶ່ງໃຫ້ຕາລັນຕິນດຽວ ຕາມຄວາມສາມາດຂອງແຕ່ລະຄົນ ແລ້ວກໍອອກເດີນທາງໄປ
- 16 ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຫ້າຕາລັນຕິນກໍເອົາເງິນນັ້ນໄປຄ້າຂາຍທັນທີ ໄດ້ກຳໄລເທົ່າຕົວ
- 17 ຄົນທີ່ຮັບສອງຕາລັນຕິນກໍໄດ້ກຳໄລເທົ່າຕົວເໝືອນກັນ
- 18 ແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຕາລັນຕິນດຽວ ກໍໄດ້ໄປຂຸດຊຸມແລ້ວເຊື່ອງເງິນນາຍໄວ້
- 19 ຢູ່ດິນນານຕໍ່ມານາຍຂອງຂ້ອຍໃຊ້ເຫລົ່ານັ້ນກໍກັບມາຄິດບັນຊີກັບເຂົາ
- 20 ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບເງິນຫ້າຕາລັນຕິນ ກໍເອົາເງິນກຳໄລທ້າຕາລັນຕິນມາແຈ້ງນາຍວ່າ “ນາຍເອີຍ, ນາຍໄດ້ຝາກເງິນຫ້າຕາລັນຕິນໄວ້ນຳຂ້ານ້ອຍ ນີ້ແຫລະ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ກຳໄລຕື່ມອີກຫ້າຕາລັນຕິນ”
- 21 ຝ່າຍນາຍກໍຕອບວ່າ “ດີແລ້ວ, ຂ້ອຍໃຊ້ຜູ້ດີແລະສັດຊື່ເອີຍ ເຈົ້າເປັນຜູ້ສັດຊື່ໃນຂອງເລັກນ້ອຍ ເຮົາຈະຕັ້ງໃຫ້ເຈົ້າເປັນຜູ້ເບິ່ງແຍງຂອງຫລາຍຢ່າງ ຈຶ່ງເຂົ້າຮ່ວມຄວາມຍິນດີກັບນາຍເຈົ້າເທີນ”
- 22 ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສອງຕາລັນຕິນນັ້ນໄດ້ເຂົ້າມາເໝືອນກັນແຈ້ງວ່າ “ນາຍເອີຍ, ນາຍໄດ້ຝາກເງິນສອງຕາລັນຕິນໄວ້ນຳຂ້ານ້ອຍ ນີ້ແຫລະ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ກຳໄລອີກສອງຕາລັນຕິນ”.
- 23 ຝ່າຍນາຍກໍຕອບວ່າ “ດີແລ້ວ, ຂ້ອຍໃຊ້ຜູ້ດີແລະສັດຊື່ເອີຍ ເຈົ້າເປັນຜູ້ສັດຊື່ໃນຂອງເລັກນ້ອຍ ເຮົາຈະຕັ້ງໃຫ້ເຈົ້າເປັນຜູ້ເບິ່ງແຍງຂອງຫລາຍຢ່າງ ຈຶ່ງເຂົ້າຮ່ວມຄວາມຍິນດີກັບນາຍເຈົ້າເທີນ”.
- 24 ສ່ວນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຕາລັນຕິນດຽວນັ້ນກໍໄດ້ເຂົ້າມາເໝືອນກັນແຈ້ງວ່າ “ນາຍເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍຮູ້ຈັກທ່ານແລ້ວວ່າທ່ານເປັນຄົນໃຈແຂງ ເຄີຍກຽວຜົນບ່ອນຕົນບໍ່ໄດ້ຫວ່ານ ແລະຮິບໂຮມເອົາບ່ອນຕົນບໍ່ໄດ້ຜັດ
- 25 ຂ້ານ້ອຍຍ້ານຈຶ່ງໄດ້ເອົາເງິນຕາລັນຕິນຂອງທ່ານໄປເຊື່ອງໄວ້ໃຕ້ພື້ນດິນ ນີ້ແຫລະ, ສິ່ງທີ່ເປັນຂອງທ່ານກໍໄດ້ແລ້ວ”
- 26 ນາຍຈຶ່ງຕອບວ່າ “ອ້າຍຂ້ອຍໃຊ້ຊົ່ວແລະຂີ້ຄ້ານເຮີຍ ໂຕຮູ້ຫລືວ່າເຮົາເຄີຍເກັບຜົນບ່ອນເຮົາບໍ່ໄດ້ຫວ່ານ ແລະຮິບໂຮມເອົາບ່ອນເຮົາບໍ່ໄດ້ຜັດ

- 27 ຖ້າຢ່າງນັ້ນ, ໂຕຄວນຈະເອົາເງິນຂອງເຮົາໄປຝາກໄວ້ກັບນາຍທະນາຄານ ແລະເມື່ອເຮົາກັບມາກໍຈະໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ເປັນຂອງເຮົາກັບທັງດອກເບັ້ງ
- 28 ສັນນັ້ນຈຶ່ງຍົກເງິນຕາລັນຕິນດຽວນັ້ນໄປຈາກມັນເສັງ ເອົາໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ມີສິບຕາລັນຕິນ
- 29 ເພາະທຸກຄົນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວຈະຊົງເພີ່ມເຕີມໃຫ້ຜູ້ນັ້ນອີກ ຈົນມີບໍລິບູນ ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີ ແມ່ນວ່າສິ່ງທີ່ຕົນມີຢູ່ນັ້ນກໍຈະຊົງຍົກໄປຈາກຕົນເສັງ
- 30 ເອົາອ້າຍຂ້າໃຊ້ຜູ້ບໍ່ມີປໂຍດໄປຖິ້ມເສັງບ່ອນມົດພາຍນອກບ່ອນນັ້ນຈະມີການຮ້ອງໄທ້ແລະຂົບແຂ້ວຢູ່”

ການຊົງພິພາກສາບັນດາປະຊາຊາດ

The Judgment of the Nations

- 31 “ເມື່ອບຸດມະນຸດຊົງພຣະຮັສມີສະເດັດມາພ້ອມດ້ວຍຜູງເທວະດາ ເມື່ອນັ້ນພຣະອົງຈະຊົງປະທັບເທິງພຣະທີ່ນັ່ງອັນຮຸ່ງເຮືອງຂອງພຣະອົງ
- 32 ບັນດາປະຊາຊາດຕ່າງໆ ຈະຖືກຊົງໂຮມກັນຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ແລະພຣະອົງຈະຊົງແຍກເຂົາອອກຈາກກັນ ເໝືອນຜູ້ລ້ຽງສັດແຍກຜູງແກະອອກຈາກຜູງແບ້
- 33 ຜູງແກະນັ້ນຈະຊົງຈັດໃຫ້ຢູ່ເບື້ອງຂວາພຣະທັດຂອງພຣະອົງ ແຕ່ຜູງແບ້ນັ້ນຈະຊົງຈັດໃຫ້ຢູ່ເບື້ອງຊ້າຍ
- 34 ເມື່ອນັ້ນພຣະມະຫາກະສັດຈະຊົງກ່າວແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ທາງພຣະທັດຂວາຂອງພຣະອົງວ່າ “ພວກທ່ານທີ່ໄດ້ຮັບພຣະພອນຈາກພຣະບິດາຂອງເຮົາເອີຍ ຈົ່ງມາຮັບເອົາຣາຊອານາຈັກ ຊຶ່ງໄດ້ຊົງຈັດຕຽມໄວ້ສໍາລັບທ່ານຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນເດີມ ໂລກ
- 35 ເພາະວ່າເມື່ອເຮົາຢາກເຂົ້າ ພວກທ່ານກໍໃຫ້ເຮົາກິນ ເຮົາຫິວນ້ຳ ພວກທ່ານກໍໃຫ້ເຮົາດື່ມ ເຮົາເປັນແຂກບ້ານ ພວກທ່ານກໍໄດ້ຕ້ອນຮັບເຮົາໄວ້
- 36 ເຮົາເປືອຍຕົວ ພວກທ່ານກໍໄດ້ເອົາເຄື່ອງມາໃຫ້ເຮົານຸ່ງຫົ່ມ ເຮົາເຈັບປ່ວຍ ພວກທ່ານກໍມາຢ້ຽມຢາມເຮົາ ເຮົາຢູ່ໃນຄຸກ ພວກທ່ານກໍໄດ້ມາຫາ”
- 37 ເມື່ອນັ້ນບັນດາພວກສິນຫັມຈະທູນວ່າ, “ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພວກຂ້າພຣະອົງໄດ້ເຫັນພຣະອົງຊົງຢາກເຂົ້າຫລີຫິວນ້ຳ ແລ້ວໄດ້ຈັດມາຖວາຍພຣະອົງເມື່ອໃດ
- 38 ພວກຂ້າພຣະອົງໄດ້ເຫັນພຣະອົງຊົງເປັນແຂກບ້ານ ແລະໄດ້ຕ້ອນຮັບໄວ້ ຫລືຊົງເປືອຍພຣະກາຍແລ້ວໄດ້ເອົາເຄື່ອງມາໃຫ້ທົງເມື່ອໃດ
- 39 ພວກຂ້າພຣະອົງໄດ້ເຫັນພຣະອົງຊົງປະຊວນຢູ່ ຫລືຢູ່ໃນຄຸກ ແລະໄດ້ມາເຝົ້າພຣະອົງເມື່ອໃດ”
- 40 ຝ່າຍພຣະມະຫາກະສັດຈະຊົງຕອບວ່າ “ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ທີ່ພວກທ່ານໄດ້ເຮັດການເຫລົ່ານີ້ແກ່ຜູ້ຕໍ່າຕ້ອຍທີ່ສຸດຄົນນຶ່ງໃນພວກພີ່ນ້ອງເຮົານີ້ ກໍໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຮົາເໝືອນກັນ”
- 41 ເມື່ອນັ້ນພຣະອົງຈະຊົງກ່າວກັບບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ເບື້ອງ ພຣະທັດຊ້າຍຂອງພຣະອົງວ່າ “ສູທັງຫລາຍຜູ້ຖືກປ້ອຍເວນ, ຈົ່ງຖອຍໜີຈາກເຮົາເຂົ້າໄປໃນໄຟທີ່ໄໝ້ຢູ່ເປັນນິດຊຶ່ງຊົງຈັດຕຽມໄວ້ສໍາລັບພຍາມານກັບບໍລິວານຂອງມັນ
- 42 ເພາະວ່າເຮົາຢາກເຂົ້າ ສູບໍ່ໄດ້ໃຫ້ເຮົາກິນ ເຮົາຫິວນ້ຳ ສູບໍ່ໄດ້ໃຫ້ເຮົາດື່ມ
- 43 ເຮົາເປັນແຂກບ້ານມາ ສູບໍ່ໄດ້ພາເຮົາເຂົ້າໄປ ເຮົາເປືອຍຕົວ ແຕ່ສູບໍ່ໄດ້ເອົາເຄື່ອງມາໃຫ້ນຸ່ງ ເຮົາເຈັບປ່ວຍແລະຢູ່ໃນຄຸກ ແຕ່ສູບໍ່ໄດ້ມາຢ້ຽມຢາມເຮົາ”
- 44 ເຂົາຈະທູນຕອບວ່າ “ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພວກຂ້າພຣະອົງໄດ້ເຫັນພຣະອົງຊົງຢາກເຂົ້າ ຫລືຊົງຫິວນ້ຳ ຊົງເປັນແຂກມາ ຊົງເປືອຍພຣະກາຍ ຊົງປະຊວນຫລືຊົງຢູ່ໃນຄຸກ ແລະພວກຂ້າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດພຣະອົງຍາມໃດ”
- 45 ເມື່ອນັ້ນພຣະອົງຈະຊົງຕອບແກ່ເຂົາວ່າ “ເຮົາບອກສູທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ທີ່ສູບໍ່ໄດ້ເຮັດການເຫລົ່ານັ້ນແກ່ຜູ້ຕໍ່າຕ້ອຍທີ່ສຸດໃນພວກນີ້ ພວກສູກໍບໍ່ໄດ້ເຮັດແກ່ເຮົາເໝືອນກັນ”
- 46 ແລ້ວພວກເຫລົ່ານີ້ຈະອອກໄປສູ່ໂທດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ ແຕ່ພວກສິນຫັມກໍເຂົ້າສູ່ຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ”

26 ພວກຫົວໜ້າປອງຮ້າຍພຣະເຢຊູ

The Plot to Kill Jesus

- 1 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຖ້ອຍຄໍາເຫລົ່ານີ້ສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ ພຣະອົງຊົງບອກພວກສາວິກຂອງຕົນວ່າ,
- 2 “ທ່ານທັງຫລາຍຮູ້ຢູ່ວ່າອີກສອງວັນກໍຈະເຖິງເທສການປັສຄາ ແລະບຸດມະນຸດຈະຖືກມອບໄວ້ໃຫ້ເຂົາຕອກຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ”
- 3 ໃນເວລານັ້ນພວກປະໂຮທິດຕິນໃຫຍ່ກັບພວກເຖົ້າແກ່ຂອງພິລເມືອງໄດ້ປະຊຸມກັນຢູ່ທີ່ສໍານັກຂອງ ມະຫາປະໂຮທິດຊື່ກາຢະຟາ
- 4 ເຂົາປຶກສາກັນເພື່ອຈະໄດ້ຈັບພຣະເຢຊູດ້ວຍກິນອຸປາຍເອົາໄປຂ້າເສັງ
- 5 ແຕ່ເຂົາເວົ້າກັນວ່າ, “ຢ່າໄດ້ເຮັດການນັ້ນໃນລະຫວ່າງວັນເທສການ ຍ້າງພິລເມືອງຈະເກີດຫວຸ້ນວາຍ”

ການຖອກນໍ້າມັນຫອມໃສ່ພຣະສຽນທີ່ບ້ານເບັດທານຽງ

The Anointing at Bethany

(ມຮກ 14:3-9; ຢຮ 12:1-8)

- 6 ເມື່ອພຣະເຢຊູປະທັບຢູ່ບ້ານເບັດທານຽງ ໃນເຮືອນຂອງຊີໂມນຄົນຂີ້ທູດ
- 7 ມີຍິງຜູ້ນຶ່ງຖືກອອມທິນຂາວເຕັມດ້ວຍນໍ້າມັນຫອມທີ່ມີອາຄາແພງເຂົ້າມາເຝົ້າພຣະອົງ ຂນະເມື່ອພຣະອົງຊົງນັ່ງຮັບປະທານອາຫານຢູ່ ນາງໄດ້ຖອກນໍ້າຫອມໃສ່ພຣະສຽນຂອງພຣະອົງ
- 8 ແຕ່ເມື່ອພວກສາວິກເຫັນດັ່ງນັ້ນກໍເຄືອງໃຈ ຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ເຫດໃດຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເສັງຂອງລ້າໆ ຢ່າງນີ້
- 9 ເພາະຖ້າຂາຍຂອງນີ້ກໍຄົງໄດ້ເງິນຈໍານວນຫລາຍ ແລ້ວຈະແຈກໃຫ້ຄົນຍາກຈົນກໍໄດ້”
- 10 ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງຊາບຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ພວກທ່ານກວນໃຈຍິ່ງນີ້ເຮັດຫຍັງ ນາງໄດ້ເຮັດການດີແກ່ເຮົາແລ້ວ
- 11 ດ້ວຍວ່າຄົນຍາກຈົນມີຢູ່ກັບພວກທ່ານສເມີ ແຕ່ຝ່າຍເຮົາບໍ່ຢູ່ກັບທ່ານສເມີ
- 12 ຊຶ່ງຍິງນີ້ໄດ້ຖອກນໍ້າມັນຫອມໃສ່ກາຍຂອງເຮົາ ກໍໄດ້ເຮັດເພື່ອການປົງສົບຂອງເຮົາ
- 13 ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຂ່າວປະເສີດນີ້ຈະປະກາດໄປເຖິງບ່ອນໃດໃນທົ່ວພິພົບ ການທີ່ຍິງຜູ້ນີ້ໄດ້ເຮັດກໍຈະເຮືອງລືໄປເຖິງບ່ອນນັ້ນເປັນທີ່ລະນຶກເຖິງນາງ”

ຢູດາອິສະກາຣີອິດຕິກລົງຈະມອບພຣະເຢຊູໄວ້

Judas Agrees to Betray Jesus

(ມຮກ 14:10-11; ລກ 22:3-6)

- 14 ເມື່ອນັ້ນຜູ້ນຶ່ງໃນພວກສົບສອງຄົນນັ້ນຊື່ຢູດາອິສະກາຣີອິດ ໄດ້ໄປຫາພວກປະໂຮທິດຕິນໃຫຍ່
- 15 ຖາມວ່າ, “ພວກທ່ານຈະຍອມໃຫ້ອັນໃດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ສ່ວນຂ້າພະເຈົ້າຈະມອບພຣະອົງໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ” ເຂົາຈຶ່ງເອົາເງິນສາມສິບຫລຽນໃຫ້ແກ່ຢູດາ
- 16 ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາຢູດາໄດ້ຊອກຫາໂອກາດເພື່ອຈະມອບພຣະອົງໄວ້

ຊົງຮັບປະທານປັສຄາພ້ອມກັບສາວິກ

The Passover with the Disciples

(ມຮກ 14:12-21; ລກ 22:7-13, 21-23; ຢຮ 13:21-30)

- 17 ເມື່ອວັນຕົ້ນເທສການກິນເຂົ້າຈີ່ທີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແປ້ງ ພວກສາວິກໄດ້ມາທູນຖາມພຣະອົງວ່າ, “ທ່ານປະສົງຈະໃຫ້ພວກຂ້າພະອົງຈັດແຈ້ງປັສຄາໃຫ້ທ່ານຮັບປະທານບ່ອນໃດ”
- 18 ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, “ຈຶ່ງເຂົ້າໄປຫາຄົນນຶ່ງໃນກຸງບອກວ່າ “ອາຈານກ່າວວ່າ ເວລາກໍານົດຂອງເຮົາມາໃກ້ແລ້ວ ເຮົາຈະຖືສິນປັສຄາທີ່ເຮືອນຂອງທ່ານພ້ອມກັບພວກສາວິກຂອງເຮົາ”
- 19 ແລ້ວພວກສາວິກຈຶ່ງໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງ ແລ້ວເຂົາໄດ້ຈັດແຈ້ງປັສຄາໄວ້ພ້ອມ
- 20 ຄັນເຖິງເວລາຄໍ່າແລ້ວພຣະອົງຊົງປະທັບຮ່ວມໂຕະກັບພວກສາວິກສົບສອງຄົນ

- 21 ເມື່ອກຳລັງຮັບປະທານອາຫານຢູ່ ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, “ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຄົນນຶ່ງໃນພວກທ່ານຈະທໍາຣະຍົດຕໍ່ເຮົາ”
- 22 ຝ່າຍສາວິກກໍມີຄວາມທຸກໃຈຫລາຍ ທຸກຄົນຕ່າງກໍຕັ້ງຕົ້ນທູນພຣະອົງວ່າ, “ບໍ່ອາດຈະແມ່ນຂ້າພຣະອົງຕີ້, ນາຍເອີຍ”
- 23 ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, “ຜູ້ທີ່ໄດ້ຈຳຮ່ວມຊາມດຽວກັບເຮົາ ຜູ້ນັ້ນແທລະ, ຈະທໍາຣະຍົດຕໍ່ເຮົາ
- 24 ບຸດມະນຸດຈະສະເດັດໄປຕາມທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄໍາພິເຖິງເຮືອງທ່ານ ແຕ່ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ຈະທໍາຣະຍົດຕໍ່ບຸດມະນຸດ ຖ້າຜູ້ນັ້ນບໍ່ເກີດມາກໍດີກວ່າ”
- 25 ຢູ່ດາຜູ້ທີ່ທໍາຣະຍົດຕໍ່ພຣະອົງທູນຖາມວ່າ, “ບໍ່ອາດຈະແມ່ນຂ້າພຣະອົງຕີ້, ອາຈານເອີຍ” ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, “ແມ່ນທ່ານນັ້ນແລ້ວ”

ຊົງຕັ້ງສິນມະຫາສນິດ

The Institution of the Lord's Supper

(ມຮກ 14:22-26; ລກ 22:14-23; 1 ກສທ 11:23-26)

- 26 ລະຫວ່າງອາຫານນັ້ນ ພຣະເຢຊູຊົງຈັບເຂົ້າຈີ່ມາ ແລະເມື່ອຂໍພຣະພອນແລ້ວ ຊົງທັກເຂົ້າຈີ່ນັ້ນຢືນໃຫ້ພວກສາວິກ ໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງຮັບກິນສາ ນີ້ແທລະ, ຄືກາຍຂອງເຮົາ”
- 27 ແລ້ວພຣະອົງຊົງຈັບເອົາຈອກມາໂມທະນາພຣະຄຸນແລະຢືນໃຫ້ເຂົາໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງດື່ມແຕ່ຈອກນີ້ທຸກຄົນ
- 28 ເພາະວ່ານີ້ແທລະຄືເລືອດຂອງເຮົາ ແມ່ນເລືອດອັນກ່ຽວກັບພຣະສັນຍາ ທີ່ຖອກອອກເພື່ອຍົກຜິດບາບຄົນຈຳນວນຫລາຍ
- 29 ເຮົາບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ເຮົາຈະບໍ່ດື່ມນໍ້າຜົນອະງຸ່ນຕໍ່ໄປອີກຈົນກວ່າວັນນັ້ນຈະມາເຖິງ ຄືວັນທີ່ຈະດື່ມອັນໃໝ່ກັບພວກທ່ານໃນຣາຊແຜ່ນດິນພຣະບິດາຂອງເຮົາ”
- 30 ເມື່ອຮ້ອງເພງສັດເສິນແລ້ວ ເຂົາກໍພາກັນອອກໄປຍັງພູຫມາກກອກເທດ

ຊົງທຳນວາຍວ່າເປໂຕຈະປະຕິເສດພຣະອົງ

Peter's Denial Foretold

(ມຮກ 14:27-31; ລກ 22:31-34; ຢຮ 13:36-38)

- 31 ເມື່ອນັ້ນພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບພວກສາວິກວ່າ, “ໃນຄືນວັນນີ້ທ່ານທຸກຄົນຈະສະດຸດໃຈເພາະເຮົາ ເພາະມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄໍາພີວ່າ “ເຮົາຈະປະທານຜູ້ລ້ຽງແກະ ແລະແກະຝູງນັ້ນຈະແຕກຊະກັນໄປ”
- 32 ແຕ່ເມື່ອເຮົາຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄືນມາຈາກຕາຍແລ້ວ ເຮົາຈະໄປເຖິງແຂວງຄາລີເລກ່ອນໜ້າພວກທ່ານ”
- 33 ຝ່າຍເປໂຕຈຶ່ງທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, “ຖ້າຄືນທັງປວງຈະສະດຸດໃຈເພາະທ່ານ ຝ່າຍຂ້າພຣະອົງຈະບໍ່ສະດຸດໃຈຈັກເທື່ອ”
- 34 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເປໂຕວ່າ, “ໃນຄືນວັນນີ້ກ່ອນໄກ່ຈະຂັນ ທ່ານຈະປະຕິເສດເຮົາເຖິງສາມເທື່ອ”
- 35 ເປໂຕທູນພຣະອົງວ່າ, “ເຖິງແມ່ນຂ້າພຣະອົງຈະຕ້ອງຕາຍກັບທ່ານ ຂ້າພຣະອົງຈະບໍ່ປະຕິເສດທ່ານຈັກເທື່ອ” ຝ່າຍພວກສາວິກກໍທູນຢ່າງນັ້ນເໝືອນກັນທຸກຄົນ

ຊົງອ້ອນວອນທີ່ເຄັດເຊມາເນ

Jesus Prays in Gethsemane

(ມຮກ 14:32-42; ລກ 22:39-46)

- 36 ແລ້ວພຣະເຢຊູກໍສະເດັດພ້ອມກັບພວກສາວິກ ໄປເຖິງບ່ອນນຶ່ງຊື່ເຄັດເຊມາເນ ຈຶ່ງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງນັ່ງຢູ່ທີ່ນີ້ ໃນເວລາເຮົາຈະໄປອ້ອນວອນຢູ່ທີ່ນັ້ນ”
- 37 ພຣະອົງຊົງພາເປໂຕກັບບຸດຊາຍທັງສອງຂອງເຊເບດາຍໄປນຳ ແລ້ວຊົງເກີດມີຄວາມໂສກເສົ້າແລະໜັກພຣະທັຍຫລາຍ
- 38 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ຈິດໃຈຂອງເຮົາທຸກໜັກແທບຈະຕາຍຢູ່ແລ້ວ ຈົ່ງຄອຍຢູ່ທີ່ນີ້ ເຝົ້າຢູ່ກັບເຮົາເທີນ”

- 39 ແລ້ວສະເດັດໄປອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ ຈຶ່ງຊົງໝູບພຣະພັກລົງເຖິງດິນອ້ອນວອນວ່າ, ໂອ ບິດາເອີຍ, ຖ້າເປັນໄປໄດ້ຂໍໃຫ້ຈອກນີ້
 ເລື່ອນພື້ນໄປຈາກລູກທ້ອນ ແຕ່ຢ່າງໃດກໍດີ, ຂໍຢ່າໃຫ້ເປັນໄປຕາມໃຈປາຖນາຂອງລູກ ແຕ່ໃຫ້ເປັນໄປຕາມພຣະທັຍຂອງ
 ພຣະອົງເທີນ”
- 40 ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ສະເດັດກັບມາຫາສາວົກເຫລົ່ານັ້ນ ຊົງເຫັນເຂົາມອນຫລັບຢູ່ ແລະຊົງກ່າວແກ່ເປໂຕວ່າ, ຢ່າງນັ້ນພວກ
 ທ່ານບໍ່ສາມາດຈະຄອຍເຝົ້າຢູ່ກັບເຮົາຈັກທຸ່ມດຽວຫລື
- 41 ຈຶ່ງເຝົ້າລະວັງແລະອ້ອນວອນຢູ່ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ຕົກໃນການທົດລອງ ຈິດໃຈພ້ອມຢູ່ແລ້ວກໍຈົງ ແຕ່ກາຍກໍອ່ອນກໍາລັງ”
- 42 ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດອອກໄປອີກເປັນເທື່ອທີສອງ ຊົງອ້ອນວອນວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະບິດາຂອງຂ້າພຣະອົງເອີຍ, ຖ້າຈອກນີ້
 ເລື່ອນພື້ນໄປບໍ່ໄດ້ເວັ້ນແຕ່ຂ້າພຣະອົງຈໍາເປັນຕ້ອງຕື່ມ ກໍໃຫ້ເປັນຕາມນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ”
- 43 ຄັນສະເດັດກັບຄືນມາກໍຊົງເຫັນພວກສາວົກມອນຫລັບຢູ່ເພາະຕາຂອງເຂົາມືນບໍ່ຂຶ້ນ
- 44 ຈຶ່ງຊົງປະເຂົາໄວ້ສະເດັດໄປອ້ອນວອນເປັນເທື່ອທີສາມ ໂດຍຊົງກ່າວຄໍາເກົ່ານັ້ນອີກ
- 45 ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາຍັງພວກສາວົກຊົງກ່າວວ່າ, “ພວກທ່ານຍັງມອນຫລັບເຂົາເມື່ອຍຢູ່ຫລື ເບິ່ງແມ, ເວລາມາໃກ້
 ແລ້ວ ບຸດມະນຸດກໍາລັງຈະຖືກມອບໄວ້ໃນມືຄົນນອກສິນທັມ
- 46 ຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນພາກັນໄປເທາະ ເບິ່ງແມ, ຜູ້ທີ່ຈະມອບເຮົານັ້ນມາໃກ້ແລ້ວ”

ຊົງຖືກມອບໄວ້ແລະຈັບໄປ

The Betrayal and Arrest of Jesus

(ມຮກ 14:43-52; ລກ 22:27-53; ຢຮ 18:1-11)

- 47 ເມື່ອພຣະອົງຍັງຊົງກ່າວບໍ່ທັນຂາດຄໍາ ເບິ່ງແມ, ຜູ້ໜຶ່ງໃນຈໍາພວກສືບສອງຄົນນັ້ນຄືຢູດາ ໄດ້ເຂົ້າມາພ້ອມດ້ວຍປະຊາຊົນ
 ຈໍານວນຫລາຍ ຖືດາບຖືໄມ້ຄ້ອນ ມາຈາກພວກປະໂຮທິດຕິນໃຫຍ່ກັບພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ຂອງພິລເມືອງ
- 48 ຜູ້ທີ່ຈະມອບພຣະອົງນັ້ນໄດ້ນັດໝາຍສໍາຄັນໃຫ້ແກ່ເຂົາວ່າ, “ເຮົາຈະຈຸບຄໍານັບຜູ້ໃດກໍແມ່ນຜູ້ນັ້ນແຫລະ ຈຶ່ງຈັບເອົາໄວ້”
- 49 ຢູດາເຂົ້າມາຫາພຣະເຢຊູທັນທີທູນວ່າ, “ສະບາຍດີ, ພຣະອາຈານ” ແລ້ວຈຸບພຣະອົງຢ່າງຮັກແພງ
- 50 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ຢູດາວ່າ, “ສະຫາຍເອີຍ, ມາທີ່ນີ້ເຮັດຫຍັງ” ແລ້ວຄົນເຫລົ່ານັ້ນເຂົ້າມາລົງມືຈັບພຣະເຢຊູໄວ້
- 51 ຂນະນັ້ນ ເບິ່ງແມ, ມີຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຢູ່ກັບພຣະເຢຊູ ຊຶ່ງຄາບອອກຟັນຂ້ອຍໃຊ້ຄົນໜຶ່ງຂອງມະຫາປະໂຮທິດ ຖືກຫຼຸຂາດເບື້ອງໜຶ່ງ
- 52 ພຣະເຢຊູຊົງບອກຜູ້ນັ້ນວ່າ, “ຈຶ່ງເອົາດາບຂອງທ່ານມັງນໄວ້ບ່ອນມັນ ເພາະວ່າບັນດາຜູ້ທີ່ຖືດາບກໍຈະຖືກທໍາລາຍດ້ວຍ
 ດາບ
- 53 ທ່ານຄິດວ່າເຮົາຈະຂໍຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຈາກພຣະບິດາຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ຫລື ແລະໃນທັນທີພຣະອົງຈະໃຊ້ເທວະດາມາຫາ
 ເຮົາກວ່າສືບສອງກອງ
- 54 ແຕ່ຖ້າຢ່າງນັ້ນພຣະຄໍາພີທີ່ວ່າຈໍາຕ້ອງເປັນຢ່າງນັ້ນ ຈະສໍາເຣັດໄດ້ຢ່າງໃດ”
- 55 ໃນເວລານັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງກ່າວກັບປວງຊົນວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍຖືດາບຖືໄມ້ຄ້ອນອອກມາຈັບເຮົາເໝືອນຈັບໂຈນຫລື
 ເຮົາໄດ້ນັ່ງສັ່ງສອນໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານທຸກໆ ວັນແຕ່ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ຈັບເຮົາ
- 56 ແຕ່ເຫດການທັງປວງນີ້ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນເພື່ອຈະສໍາເຣັດຕາມທີ່ຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ຂຽນໄວ້” ເມື່ອນັ້ນພວກສາວົກທັງໝົດ
 ໄດ້ປະພຣະອົງພາກັນຫນີໄປ

ພຣະເຢຊູຊົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າສານສູງສຸດ

Jesus before the High Priest

(ມຮກ 14:53-65; ລກ 22:66-71; ຢຮ 18:12-14, 19-24)

- 57 ພວກທີ່ຈັບພຣະເຢຊູໄດ້ພາພຣະອົງໄປຫາມະຫາປະໂຮທິດຊື່ກາຢະຟາ ບ່ອນທີ່ພວກນັກທັມແລະພວກເຖົ້າແກ່ໄດ້ມາປະ
 ຊຸມກັນນັ້ນ
- 58 ຝ່າຍເປໂຕໄດ້ຕາມພຣະອົງໄປໃນລະຍະທ່າງໄກ ຈົນມາເຖິງເດີນບ້ານຂອງມະຫາປະໂຮທິດ ແລ້ວເຂົ້າໄປນັ່ງຢູ່ກາງເດີນ
 ບ້ານກັບພວກຍາມ ເພື່ອຊອມເບິ່ງວ່າທີ່ສຸດຂອງເຣື່ອງນັ້ນຈະເປັນຢ່າງໃດ

59 ພວກປະໂຮທິດຕິນໃຫຍ່ກັບບັນດາສະມາຊິກສານ ຈຶ່ງຫາພານຕິວະມາເບີກຕໍ່ສູ້ພຣະເຢຊູ ເພື່ອຂ້າພຣະອົງເສັງ
 60 ເຖິງແມ່ນວ່າມີພານຕິວະຫລາຍປາກມາໃຫ້ການກໍ່ຕິ ແຕ່ກໍ່ຫາຫລັກຖານບໍ່ໄດ້ ໃນທີ່ສຸດສອງຄົນໄດ້ມາໃຫ້ການ
 61 ວ່າ, “ຜູ້ນີ້ແຫລະ, ໄດ້ກ່າວວ່າ “ເຮົາສາມາດຈະມ້າງພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຈະສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ພາຍໃນສາມວັນ”
 62 ມະຫາປະໂຮທິດໄດ້ຍິນຂຶ້ນຖາມພຣະອົງວ່າ, “ເຈົ້າບໍ່ຕອບຫຍັງຫລື ຄໍາພານທີ່ຄົນເຫລົ່ານີ້ກ່າວຕໍ່ສູ້ເຈົ້າເປັນແນວໃດ”
 63 ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງມີດຢູ່ ແລ້ວມະຫາປະໂຮທິດຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ເຮົາໃຫ້ເຈົ້າສາບານໂດຍອ້າງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ໃຫ້
 64 ເຈົ້າບອກເຮົາວ່າເຈົ້າເປັນພຣະຄຣິດພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຫລືບໍ່”
 64 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ທ່ານເວົ້ານັ້ນແລ້ວ ແລະຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ, ເຮົາບອກພວກທ່ານວ່າ ໃນເວລາຕໍ່ໄປພວກທ່ານຈະ
 65 ເຫັນບຸດມະນຸດນັ້ງຢູ່ເບື້ອງຂວາຂອງຜູ້ຊົງຣິດທານຸພາບ ແລະກໍາລັງສະເດັດມາເທິງເມກໃນທ້ອງຟ້າ”
 65 ເມື່ອນັ້ນມະຫາປະໂຮທິດໄດ້ຈັກເສື້ອຜ້າຂອງຕົນແລ້ວກ່າວວ່າ, “ມັນໄດ້ເວົ້າໝັ້ນປາມພຣະເຈົ້າແລ້ວ ພວກເຮົາຍັງຈະ
 66 ຕ້ອງການພານອັນໃດອີກ ນີ້ແຫລະ, ທ່ານໄດ້ຍິນຄໍາປາມນັ້ນແລ້ວ
 66 ພວກທ່ານຄິດເຫັນຢ່າງໃດ” ເຂົາຕອບວ່າ, “ຄວນຖືກໂທດປະຫານຊີວິດ”
 67 ແລ້ວເຂົາໄດ້ຖິ້ມນໍ້າລາຍໃສ່ພຣະພັກທັງທຸບຕີພຣະອົງ ແລະລາງຄົນໄດ້ເອົາມີຕິບພຣະອົງ
 68 ແລ້ວເວົ້າວ່າ, “ເຈົ້າ ພຣະຄຣິດ, ແມ່ນໃຜຕິມົງ ຫວາຍໃຫ້ພວກເຮົາຟັງແມ່”

ເປໂຕປະຕິເສດພຣະເຢຊູ

Peter's Denial of Jesus

(ມຮກ 14:66-72; ລກ 22:56-62; ຢຮ 18:15-18, 25-27)

69 ຝ່າຍເປໂຕນັ່ງຢູ່ນອກກາງເດີນບ້ານ ມີຍິງໃຊ້ຄົນນຶ່ງມາຫາກ່າວວ່າ, “ໂຕເຄີຍຢູ່ກັບໂທຄາລີເລ ຄືເຢຊູນັ້ນເໝືອນກັນ”
 70 ແຕ່ເປໂຕຕອບປະຕິເສດຕໍ່ໜ້າຄົນທັງປວງວ່າ, “ທີ່ເຈົ້າເວົ້ານັ້ນ, ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ເຮືອງ”
 71 ເມື່ອເປໂຕອອກໄປທີ່ປະຕູບ້ານມີຍິງໃຊ້ອີກຄົນນຶ່ງແລເຫັນ ຈຶ່ງກ່າວແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ຫ້ນວ່າ, “ຄົນນີ້ແຫລະ, ເຄີຍຢູ່
 72 ກັບເຢຊູໂທນາຊາເຣັດ”
 72 ເປໂຕໄດ້ປະຕິເສດທັງສາບານວ່າ, “ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກຄົນນັ້ນ”
 73 ພາຍຫລັງນັ້ນໜ້ອຍນຶ່ງຄົນທັງຫລາຍທີ່ຍິນຢູ່ຫ້ນໄດ້ມາເວົ້າກັບເປໂຕວ່າ, “ໂຕເປັນພັກພວກກັບເຂົາເຫລົ່ານັ້ນແທ້ ດ້ວຍ
 74 ວ່າສໍານຽງຂອງໂຕກໍ່ສື່ໃຫ້ຮູ້ໂຕເອງ”
 74 ເມື່ອນັ້ນເປໂຕກໍ່ຕັ້ງຕົ້ນປ້ອຍດໍາ ທັງສະບັດສາບານວ່າ, “ຄົນນັ້ນກູບໍ່ຮູ້ຈັກ” ໃນທັນໃດນັ້ນໄກກໍ່ຂັນ
 75 ແລ້ວເປໂຕຈຶ່ງລະນຶກເຖິງຄໍາທີ່ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວໄວ້ວ່າ, “ກ່ອນໄກກໍ່ຂັນທ່ານຈະປະຕິເສດເຮົາເຖິງສາມເທື່ອ” ແລ້ວເປໂຕກໍ່
 ອອກໄປຂ້າງນອກຮ້ອງໄຫ້ເປັນທຸກໜັກໃຈ

27 ຊົງຖືກພາໄປຕໍ່ໜ້າປີລາດ

Jesus Brought before Pilate

(ມຮກ 15:1; ລກ 23:1; ຢຮ 18:28)

1 ເມື່ອຮຸ່ງເຊົ້າພວກປະໂຮທິດຕິນໃຫຍ່ທັງຫມົດແລະພວກເຖົ້າແກ່ຂອງພິລເມືອງ ໄດ້ປຶກສາກັນຕໍ່ສູ້ພຣະເຢຊູເພື່ອຈະປະ
 ຫານຊີວິດພຣະອົງເສັງ
 2 ເຂົາໄດ້ມັດພຣະອົງພາໄປມອບໃຫ້ປີລາດຜູ້ປຶກຄອງ

ຄວາມຕາຍຂອງຢູດາອິສະກາຣິອິດ

The Suicide of Judas

(ກຈກ 1:18-19)

3 ຝ່າຍຢູດາຜູ້ທໍຣະຍົດຕໍ່ພຣະອົງນັ້ນ ເມື່ອເຫັນວ່າພຣະອົງຕ້ອງຖືກໂທດກໍ່ກິນແໜງຈຶ່ງນໍາເອົາເງິນສາມສິບຫລຽນນັ້ນມາສົ່ງ
 ຄືນໃຫ້ແກ່ພວກປະໂຮທິດຕິນໃຫຍ່ແລະພວກເຖົ້າແກ່

- 4 ໂດຍເວົ້າວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າຜິດແລ້ວ ເພາະໄດ້ມອບຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຜິດໃຫ້ເຖິງຄວາມຕາຍ” ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຕອບວ່າ, “ການນັ້ນແມ່ນທຸກອັນໃດກັບພວກເຮົາ ໃຫ້ເປັນທຸກອັນຂອງເຈົ້າເອງ”
- 5 ຢູ່ດາຈຶ່ງຖິ້ມເງິນນັ້ນໄວ້ໃນພຣະວິຫານແລະຈາກໄປແລ້ວອອກໄປຜູກຄໍຕາຍເສັງ
- 6 ພວກປະໂຮຫິດຕິນໃຫຍ່ໄດ້ເກັບເງິນນັ້ນໄວ້ແລ້ວເວົ້າວ່າ, “ເປັນການຜິດກົດບັນຍັດທີ່ຈະເກັບເງິນນັ້ນໄວ້ໃນຄັງພຣະວິຫານ ເພາະເປັນຄ່າຕັດຊີວິດ”
- 7 ເຂົາໄດ້ປຶກສາຕົກລົງກັນແລ້ວຈຶ່ງໄດ້ເອົາເງິນນັ້ນໄປຊື້ດິນຂອງຊ່າງປັນໝໍ້ ເພື່ອໃຫ້ເປັນບ່ອນຝັງສົບຄົນຕ່າງດ້າວ
- 8 ເພາະສັນນິດເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນທີ່ດິນນັ້ນວ່າ ດິນເລືອດຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້
- 9 ເມື່ອນັ້ນກໍສໍາເຣັດຕາມພຣະທັມທີ່ຊົງບອກໄວ້ດ້ວຍເຢເຣມີຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ທີ່ວ່າ, “ເຂົາໄດ້ຮັບເງິນສາມສິບຫລຽນຊຶ່ງເປັນຮາຄາຜູ້ທີ່ເຂົາຄາດຮາຄາໄວ້ ຄືຜູ້ທີ່ເຜົາພັນຂອງອິສຣາເອນບາງຄົນໄດ້ຕືຮາຄານັ້ນ
- 10 ແລ້ວເຂົາໄດ້ເອົາເງິນນັ້ນໃຫ້ເປັນຄ່າສໍາລັບນາຂອງຊ່າງປັນໝໍ້ ຕາມທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສັ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄວ້”

ປີລາດໂຕ່ຖາມພຣະເຢຊູ

Pilate Questions Jesus

(ມຮກ 15:2-5; ລກ 23:2-5; ຢຮ 18:29-38)

- 11 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຜູ້ປຶກສາ ຜູ້ປຶກສາຈຶ່ງຖາມພຣະອົງວ່າ, “ເຈົ້າເປັນກະສັດຂອງຊາດຍິວຫລື”. ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ທ່ານເວົ້ານັ້ນແລ້ວ”
- 12 ເມື່ອພວກປະໂຮຫິດຕິນໃຫຍ່ແລະພວກເຖົ້າແກ່ໄດ້ກ່າວໂທດໃສ່ພຣະອົງ ພຣະອົງກໍບໍ່ໄດ້ຊົງຕອບປະການໃດ
- 13 ປີລາດຈຶ່ງກ່າວແກ່ພຣະອົງວ່າ, “ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຍິນຫລື ເຂົາເບີກພະຍານຕໍ່ສູ້ເຈົ້າຫລາຍປະການເທົ່າໃດ”
- 14 ແຕ່ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຊົງຕອບຈັກຄໍາ ຈົນຜູ້ປຶກສາປີລາດໃຈຫລາຍ

ພຣະເຢຊູຖືກພິພາກສາເຖິງສິນພຣະຊົນ

Barabbas or Jesus?

(ມຮກ 15:6-14; ລກ 23:13-24; ຢຮ 18:39-40)

- 15 ໃນຄາວເທສການນັ້ນຜູ້ປຶກສາເຄີຍປ່ອຍນັກໂທດຄົນໜຶ່ງ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຕາມທີ່ເຂົາຮ້ອງຂໍ
- 16 ຄາວນັ້ນມີນັກໂທດຄົນໜຶ່ງຜູ້ທີ່ເຂົາຮູ້ຈັກທົ່ວໄປ ຊື່ເຢຊູບາຣາບາ
- 17 ເມື່ອປະຊາຊົນມາປະຊຸມກັນແລ້ວປີລາດໄດ້ຖາມເຂົາວ່າ, “ພວກເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຮົາປ່ອຍຜູ້ໃດ ປ່ອຍເຢຊູບາຣາບາ ຫລື ເຢຊູທີ່ເອີ້ນວ່າພຣະຄຣິດ”
- 18 ເພາະປີລາດຮູ້ຢູ່ວ່າເຂົາໄດ້ມອບພຣະອົງໄວ້ດ້ວຍຄວາມອິດສາ
- 19 ຂະນະທີ່ປີລາດນັ່ງຢູ່ບ່ອນພິພາກສານັ້ນ ພັຣຍາຂອງທ່ານໄດ້ໃຊ້ຄົນມາຮຽນວ່າ, “ຢ່າໄດ້ພົວພັນກັບເຮືອງຄົນທີ່ບໍ່ມີຄວາມຜິດນັ້ນ ດ້ວຍວ່າວັນນີ້ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມທຸກໃຈຫລາຍຍ້ອນຄວາມຜັນກຽວກັບຜູ້ນັ້ນ”
- 20 ຝ່າຍປະໂຮຫິດຕິນໃຫຍ່ກັບພວກເຖົ້າແກ່ໄດ້ຍົວະຍົງປະຊາຊົນ ໃຫ້ຂໍປ່ອຍບາຣາບາ ແລະໃຫ້ຂ້າພຣະເຢຊູເສັງ
- 21 ຜູ້ປຶກສາຈຶ່ງຖາມເຂົາອີກວ່າ, “ໃນສອງຄົນນີ້ພວກເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຮົາປ່ອຍຜູ້ໃດ” ເຂົາຕອບວ່າ, “ບາຣາບາ”
- 22 ແລ້ວປີລາດຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ຖ້າຢ່າງນັ້ນ, ເຮົາຈະເຮັດຢ່າງໃດແກ່ເຢຊູຜູ້ເອີ້ນວ່າພຣະຄຣິດ” ເຂົາພາກັນຕອບວ່າ, “ໃຫ້ຄົງເສັງທີ່ໄມ້ກາງແຂນ”
- 23 ຜູ້ປຶກສາຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ຄົງເຮັດຫຍັງ ຄົນນີ້ໄດ້ເຮັດຜິດອັນໃດ” ເຂົາແຮງພາກັນຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ໃຫ້ຄົງເສັງທີ່ໄມ້ກາງແຂນ”
- 24 ເມື່ອປີລາດເຫັນວ່າບໍ່ໄດ້ຜົນ ມີແຕ່ການຫວັ່ນວາຍກໍາລັງເກີດຂຶ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ເອົານໍ້າມາລ້າງມືຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນ ໂດຍກ່າວວ່າ, “ເຮົາບໍ່ມີຜິດດ້ວຍເຮືອງຄວາມຕາຍຂອງຜູ້ນີ້ ໃຫ້ເປັນທຸກອັນຂອງພວກເຈົ້າເອງ”
- 25 ແລະປະຊາຊົນພາກັນຕອບວ່າ, “ໃຫ້ໂທດເຮືອງຄວາມຕາຍຂອງມັນຕົກໃສ່ພວກເຮົາກັບທັງລູກຫລານຂອງເຮົາ”
- 26 ປີລາດຈຶ່ງປ່ອຍບາຣາບາໃຫ້ເຂົາ ແລະເມື່ອໃຫ້ຂຽນພຣະເຢຊູແລ້ວ ກໍມອບໃຫ້ຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ

ພວກທະຫານຫົວລໍ້ພຣະເຢຊູ

The Soldiers Mock Jesus

(ມຽກ 15:16-20; ຢຮ 19:23)

- 27 ເມື່ອນັ້ນ ພວກທະຫານຂອງຜູ້ປົກຄອງໄດ້ພາພຣະເຢຊູເຂົ້າໄປໃນປະໂຫຍດໂຕຮຽນ ແລ້ວໄດ້ຮວບຮວມທະຫານທັງກອງມາອ້ອມພຣະອົງໄວ້
- 28 ເຂົາໄດ້ເລິກເຄື່ອງທົງຂອງພຣະອົງອອກ ແລ້ວເອົາເສື້ອສີແດງມານຸ່ງໃຫ້
- 29 ເຂົາໄດ້ເອົາເຄືອໜາມຖັກເປັນໂຄ້ງແທນພວງມາລັຍສຸບໃສ່ພຣະສຽນຂອງພຣະອົງ ແລ້ວເອົາໄມ້ອໍ້ໃຫ້ພຣະອົງຖືໄວ້ໃນພຣະຫັດເບື້ອງຂວາ ແລະຄູເຂົ້າລົງຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງ ກ່າວຄໍາເຍາະເຍີ້ຍຫົວລໍ້ພຣະອົງວ່າ, “ກະສັດຂອງຊາດຍິວເຮີຍ, ຈົ່ງຊົງພຣະຈະເຣີນເທີນ”
- 30 ເຂົາໄດ້ຖິ້ມນ້ຳລາຍໃສ່ພຣະອົງ ແລະໄດ້ເອົາໄມ້ອໍ້ນັ້ນຕີພຣະສຽນພຣະອົງ
- 31 ເມື່ອເຍາະເຍີ້ຍພຣະອົງແລ້ວເຂົາໄດ້ຖອດເສື້ອນັ້ນອອກ ແລ້ວເອົາເຄື່ອງທົງຂອງພຣະອົງມານຸ່ງໃຫ້ ຈົ່ງພາພຣະອົງອອກໄປເພື່ອຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ

ການຄົງທີ່ໄມ້ກາງແຂນ

The Crucifixion of Jesus

(ມຽກ 15:21-32; ລກ 23:26-43; ຢຮ 19:16-27)

- 32 ເມື່ອກໍາລັງອອກໄປນັ້ນເຂົາໄດ້ພົບໂທກິຣິເນຄົນໜຶ່ງຊື່ ຊີໂມນ ຈຶ່ງເກນຄົນນັ້ນໃຫ້ແບກໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະອົງໄປ
- 33 ເມື່ອມາເຖິງບ່ອນໜຶ່ງເອີ້ນວ່າໂຄລະໂຄທາ (ທີ່ແປວ່າ ບ່ອນກະໂຫລກຫົວ)
- 34 ເຂົາໄດ້ເອົາເຫລົ້າແວງປະສົມກັບນ້ຳບົມມາໃຫ້ພຣະອົງສເວີຍ ແຕ່ເມື່ອຊົງຊົມແລ້ວ ພຣະອົງບໍ່ຊົງຍອມສເວີຍ
- 35 ເມື່ອໄດ້ຄົງພຣະອົງທີ່ໄມ້ກາງແຂນແລ້ວ ເຂົາກໍເອົາເຄື່ອງທົງຂອງພຣະອົງມາຈົກສລາກແບ່ງປັນກັນ
- 36 ແລ້ວກໍພາກັນນັ່ງເຝົ້າພຣະອົງຢູ່ທີ່ນັ້ນ
- 37 ເຂົາໄດ້ເອົາຂໍ້ຄວາມກ່າວໂທດຕິດໄວ້ເໜືອພຣະສຽນຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງອ່ານວ່າ, “ຜູ້ນີ້ຄື ເຢຊູກະສັດຂອງຊາດຍິວ”
- 38 ເວລານັ້ນເຂົາໄດ້ເອົາໂຈນສອງຄົນຄົງໄວ້ກັບພຣະອົງ ເບື້ອງຂວາຄົນໜຶ່ງເບື້ອງຊ້າຍຄົນໜຶ່ງ
- 39 ຝ່າຍຄົນທັງປວງທີ່ຢ່າງຜ່ານໄປມານັ້ນ ກໍພົ້ນປມາດພຣະອົງແລະສັ່ນຫົວ
- 40 ໂດຍກ່າວວ່າ, “ເຈົ້າຜູ້ມ້າງພຣະວິຫານແລະສ້າງຂຶ້ນໃຫມ່ໃນສາມວັນເຮີຍ, ຈົ່ງຊ່ອຍຕົວເອງໃຫ້ພົ້ນ ຖ້າເຈົ້າເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຈົ່ງລົງມາຈາກໄມ້ກາງແຂນແມ່”
- 41 ໃນທຳນອງດຽວກັນນັ້ນພວກປະໂຫຍດຕົນໃຫຍ່ ກັບພວກນັກທັມແລະພວກເຖົ້າແກ່ກໍໄດ້ເຍາະເຍີ້ຍພຣະອົງວ່າ,
- 42 “ເຂົາຊ່ອຍຄົນອື່ນໃຫ້ພົ້ນໄດ້ ແຕ່ຊ່ອຍຕົນເອງບໍ່ໄດ້ ເຂົາເປັນກະສັດອິສຣາເອນ ໃຫ້ເຂົາລົງມາຈາກໄມ້ກາງແຂນດຽວນີ້ເທາະ ແລ້ວພວກເຮົາຈະໄດ້ເຊື່ອຖືເຂົາ
- 43 “ທ່ານໄດ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງພໍພຣະທັຍໃນທ່ານ ກໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງໂຜດໃຫ້ທ່ານພົ້ນໄດ້ໃນບັດນີ້” ເພາະເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ “ເຮົາເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ”
- 44 ຢ່າງດຽວກັນນັ້ນ ພວກໂຈນຜູ້ຖືກຄົງໄວ້ພ້ອມກັນກັບພຣະອົງກໍໄດ້ກ່າວຄໍາຫຍາບຊ້າຕໍ່ພຣະອົງເໝືອນກັນ

ຊົງສິ້ນພຣະຊົນ

The death of Jesus

(ມຽກ 15:33-41; ລກ 23:44-49; ຢຮ 19:28-30)

- 45 ແລ້ວໄດ້ເກີດການມືດມົວທົ່ວແຜ່ນດິນຕັ້ງແຕ່ທົກໂມງຈົນເຖິງເກົ້າໂມງ
- 46 ຄັນປະມານເກົ້າໂມງພຣະເຢຊູຊົງຮ້ອງສຽງດັງວ່າ, “ເອລີ ໆ ແລມາ ຊາບັກທານີ” (ແປວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ, ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງເອີຍ, ເຫດສັນໃດຈຶ່ງຊົງປະຖິ້ມຂ້າພຣະອົງເສັ້ງ”)
- 47 ບາງຄົນທີ່ຢືນຢູ່ນັ້ນເມື່ອໄດ້ຍິນກໍເວົ້າວ່າ, “ຄົນຜູ້ນີ້ເອີ້ນທາເອລີຢາ”

- 48 ໃນທັນໃດນັ້ນມີຜູ້ນຶ່ງໃນພວກເຂົາແລ່ນໄປເອົາພອງນ້ຳຈຸ່ມເທລື້າແວງລື່ມໃຫ້ເຕັມ ແລ້ວສຽບໃສ່ປາຍໄມ້ອ້ື່ນໃຫ້ພຣະອົງສເວີຍ
- 49 ແຕ່ຄົນອື່ນເວົ້າວ່າ, “ຟ້າວເທື່ອ, ຖ້າເບິ່ງກ່ອນວ່າເອລີຢາຈະມາຊ່ອຍເຂົາໃຫ້ພົ້ນຫລີບ”
- 50 ສ່ວນພຣະເຢຊູກໍຊົງຮ້ອງສຽງດັງຂຶ້ນອີກ ແລ້ວຊົງປ່ອຍຈິດວິນຍານໄປ
- 51 ແລະເບິ່ງແມ, ຜ້າກັງໃນພຣະວິຫານກໍຖືກຊົງຈັກເປັນສອງຕ່ອນ ຕັ້ງແຕ່ເທິງລົງເຖິງລຸ່ມ ແຜ່ນດິນກໍສະຫ້ານຫວັ່ນໄຫວ ສີລາກໍແຕກອອກຈາກກັນ
- 52 ອຸບໂມງຝັງສົບກໍໄຂອອກ ສົບພວກໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຫລາຍຄົນທີ່ລ່ວງຫລັບໄປແລ້ວກໍເປັນຄົນມາ.
- 53 ເຂົາທັງຫລາຍຈຶ່ງພາກັນອອກຈາກອຸບໂມງ ແລະເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເປັນຄົນມາແລ້ວກໍໄດ້ເຂົ້າໄປໃນນະຄອນສັກສິດ ປາກົດຕົວໃຫ້ຫລາຍຄົນເຫັນ
- 54 ສ່ວນນາຍຮ້ອຍແລະທະຫານທີ່ເຝົ້າພຣະສົບພຣະເຢຊູຢູ່ນຳກັນ ເມື່ອໄດ້ເຫັນແຜ່ນດິນຫວັ່ນໄຫວແລະເຫດການທັງປວງທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ ກໍພາກັນຍ້ານຫລາຍຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, “ຈົງແທ້ແລ້ວ, ທ່ານຜູ້ນີ້ແມ່ນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ”
- 55 ຢູ່ທີ່ນັ້ນມີຜູ້ຍິງຫລາຍຄົນຄອຍເບິ່ງແຕ່ທ່າງໄກ ຄືພວກຜູ້ຍິງທີ່ໄດ້ຕິດຕາມແລະບົວຣະບັດພຣະເຢຊູຕັ້ງແຕ່ແຂວງຄາລີເລມາ
- 56 ໃນພວກນັ້ນມີມາຣີອາໄທມັກດາລາ, ມາຣີອາມານດາຂອງຢາໂກໂບແລະໂຍເຊບ ກັບມານດາຂອງບຸດຊາຍຂອງເຊເບດາຍ

ການວາງພຣະສົບໃສ່ອຸບໂມງ

The Burial of Jesus

(ມຮກ 15:42-47; ລກ 23:50-56; ຢຮ 19:38-42)

- 57 ເມື່ອຄຳມາແລ້ວມີເສດຖີຄົນນຶ່ງຊື່ໂຍເຊບ ເປັນໄທບ້ານອາຣີມາທາຍ ຊຶ່ງໄດ້ເຂົ້າເປັນສິດຂອງພຣະເຢຊູເໝືອນກັນ
- 58 ທ່ານຜູ້ນີ້ໄດ້ໄປທາງປີລາດຂໍເອົາພຣະສົບພຣະເຢຊູ ປີລາດຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ມອບພຣະສົບນັ້ນແກ່ທ່ານ
- 59 ໂຍເຊບກໍອັນເຊີນເອົາພຣະສົບ ແລ້ວເອົາຜ້າປ່ານສະອາດຫຸ້ມທີ່ໄວ້
- 60 ແລະອັນເຊີນພຣະສົບໄປບັນຈຸວາງໄວ້ໃນອຸບໂມງໃໝ່ຂອງຕົນ ຊຶ່ງທ່ານໄດ້ສະກັດໄວ້ໃນທຶນ ແລ້ວກຶ່ງທຶນໃຫຍ່ກ້ອນນຶ່ງອັດປາກອຸບໂມງໄວ້ຈຶ່ງຫມິໄປ
- 61 ຝ່າຍມາຣີອາໄທມັກດາລາກັບມາຣີອາຄົນນຶ່ງນັ້ນ ກໍນຶ່ງຢູ່ຕໍ່ຫນ້າອຸບໂມງ

ທະຫານຍາມເຝົ້າທີ່ອຸບໂມງ

The Guard at the Tomb

- 62 ວັນຫນ້າມາ ຄືວັນຖັດຈາກວັນຈັດແຈງ ພວກປະໂຮທິດຕິນໃຫຍ່ກັບພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ພາກັນໄປທາງປີລາດ
- 63 ຮຽນວ່າ, “ທ່ານທີ່ນັບຖື, ພວກອາຕະມາຈື່ຈຳໄດ້ວ່າຄົນຫລອກລວງຜູ້ນັ້ນ ເມື່ອຍັງມີຊີວິດຢູ່ ເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ພາຍຫລັງສາມວັນແລ້ວເຮົາຈະເປັນຄົນມາ”
- 64 ດ້ວຍເຫດນັ້ນຂໍທ່ານບັນຊາສັ່ງໃຫ້ເຝົ້າອຸບໂມງໄວ້ຢ່າງແຂງແຮງຈົນເຖິງວັນຖ້ວນສາມ ຍ້ານວ່າພວກສາວິກຂອງມັນຈະມາລັກເອົາສົບໄປແລ້ວຈະກ່າວຕໍ່ພົລເມືອງວ່າ “ທ່ານເປັນຄົນມາຈາກຕາຍແລ້ວ” ການຫລອກລວງຄັ້ງສຸດທ້າຍນີ້ຈະຮ້າຍແຮງກວ່າຄັ້ງກ່ອນ”
- 65 ປີລາດໄດ້ບອກເຂົາວ່າ, “ພວກທ່ານມີທະຫານຍາມ ຈຶ່ງໄປເຝົ້າ ໃຫ້ແຂງແຮງຕາມຄວາມເຫັນຂອງພວກທ່ານ”
- 66 ແລະເຂົາກໍໄດ້ພາກັນໄປເຮັດໃຫ້ອຸບໂມງນັ້ນໝັ້ນຄົງ ໂດຍປະທັບຕາໃສ່ທຶນໄວ້ແລະຕັ້ງທະຫານຍາມໃຫ້ເຝົ້າຢູ່

28 ການຊົງຄົນພຣະຊົນ

The Resurrection of Jesus

(ມຮກ 16:1-8; ລກ 24:1-12; ຢຮ 20:1-10)

- 1 ພາຍຫລັງວັນສະບາໂຕນັ້ນເວລາໃກ້ຮຸ່ງເຮົາວັນຕົ້ນສັປດາ ມາຮືອາໄຫມັກດາລາ ກັບມາຮືອາອິກຄົນນຶ່ງນັ້ນໄດ້ພາກັນໄປເບິ່ງອຸບໂມງ
- 2 ເບິ່ງແມ, ເກີດແຜ່ນດິນຫວັ້ນໄຫວຢ່າງໜັກ ເພາະເທວະດາຕົນນຶ່ງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າລົງມາຈາກສວັນ ໄດ້ກຶ່ງກ້ອນຫີນອອກຈາກອຸບໂມງແລ້ວກໍນຶ່ງເທິງຫີນນັ້ນ
- 3 ລັກສະນະຂອງເທວະດາຕົນນັ້ນເໝືອນແສງຟ້າແມບ ເຄື່ອງນຸ່ງກໍຂາວເໝືອນຫິມະ
- 4 ພວກຄົນຍາມທີ່ເຝົ້າຢູ່ກໍຢ້ານເທວະດານັ້ນ ແລະກາຍເປັນເໝືອນຄົນຕາຍ
- 5 ຝ່າຍເທວະດາຕົນນັ້ນໄດ້ກ່າວແກ່ພວກຜູ້ຍິງວ່າ, “ພວກເຈົ້າຢ່າຊູ່ຢ້ານ ເຮົາກໍຮູ້ແລ້ວວ່າພວກເຈົ້າມາຊອກຫາພຣະເຢຊູ ຜູ້ທີ່ຖືກຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ
- 6 ພຣະອົງບໍ່ປະທັບຢູ່ທີ່ນີ້ ເພາະຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາ ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວແລ້ວ ຈົ່ງມາເບິ່ງບ່ອນທີ່ພຣະອົງໄດ້ບັນທົມຢູ່ນັ້ນ
- 7 ແລ້ວຈົ່ງຮີບໄປບອກພວກສາວິກຂອງພຣະອົງວ່າ “ພຣະອົງຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາຈາກຕາຍແລ້ວ ແລະເບິ່ງແມ, ພຣະອົງສະເດັດໄປຍັງແຂວງຄາລີເລກ່ອນທ່ານທັງຫລາຍ ພວກທ່ານຈະໄດ້ເຫັນພຣະອົງຢູ່ທີ່ນັ້ນ” ນີ້ແຫລະ, ເຮົາໄດ້ບອກພວກເຈົ້າແລ້ວ”
- 8 ຍິງເຫລົ່ານັ້ນກໍຮີບອອກໄປຈາກອຸບໂມງທັງຢ້ານທັງຍິນດີຫລາຍ ແລ້ວໄປບອກພວກສາວິກຂອງພຣະອົງ
- 9 ແລະເບິ່ງແມ, ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດມາພົບເຂົາແລະຊົງກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງຈະເຣີນເທີນ” ຍິງເຫລົ່ານັ້ນກໍເຂົ້າມາຈັບພຣະບາດນະມັສການພຣະອົງ
- 10 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, “ຢ່າຊູ່ຢ້ານ ຈົ່ງໄປບອກພວກພິນ້ອງຂອງເຮົາ ໃຫ້ໄປຍັງແຂວງຄາລີເລ ເຂົາຈະໄດ້ເຫັນເຮົາທີ່ນັ້ນ”

ລາຍງານຂອງທະຫານຍາມ

The Report of the Guard

- 11 ເມື່ອຍິງເຫລົ່ານັ້ນກໍາລັງໄປ ມີຜູ້ເຝົ້າຍາມລາງຄົນໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເມືອງ ເລົ່າເຫດການທັງປວງທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນໃຫ້ພວກປະໂຮທິດຕິນໃຫຍ່ຟັງ
- 12 ເມື່ອພວກປະໂຮທິດຕິນໃຫຍ່ໄດ້ປະຊຸມປຶກສາກັນກັບພວກເຖົ້າແກ່ແລ້ວ ກໍເອົາເງິນຈໍານວນຫລາຍແຈກໃຫ້ພວກທະຫານ
- 13 ສັ່ງວ່າ, “ໃຫ້ພວກເຈົ້າເວົ້າວ່າ “ພວກສາວິກຂອງເຂົາໄດ້ມາໃນເວລາກາງຄືນ ລັກເອົາສິບໄປເວລາຫມູ່ເຮືານອນຫລັບຢູ່”
- 14 ຖ້າຄວາມມີ້ຂາບເຖິງຜູ້ປົກຄອງ ພວກເຮົາຈະຊັກຊວນເອົາໃຈທ່ານ ຈົ່ງໃຫ້ພວກເຈົ້າພົ້ນຄວາມທຸກຮ້ອນໃຈ”
- 15 ເຂົາໄດ້ຮັບເງິນແລ້ວກໍພາກັນເຮັດຕາມຄໍາແນະນໍານັ້ນ ຄວາມນີ້ໄດ້ຊ່າລືໄປໃນບັນດາພວກຍົວຈິນເຖິງທຸກວັນນີ້

ພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງສາວິກ

The Commissioning of the Disciples

(ມຮກ 16:14-18; ລກ 24:36-49; ຢຮ 20:19-23;

ກຈກ 1:6-8)

- 16 ແຕ່ພວກສາວິກສິບເອັດຄົນນັ້ນໄດ້ໄປຍັງແຂວງຄາລີເລ ເຖິງພູທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງກໍານົດໄວ້ກັບເຂົາ
- 17 ເມື່ອເຂົາເຫັນພຣະອົງແລ້ວຈຶ່ງຂາບໄຫວ້ນະມັສການ ແຕ່ລາງຄົນຍັງສົງສັຍຢູ່
- 18 ພຣະເຢຊູຈຶ່ງສະເດັດມາໃກ້ແລ້ວຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ອໍານາດທັງຫມົດໃນສວັນແລະທີ່ແຜ່ນດິນໂລກກໍດີ ຊົງມອບໃຫ້ແກ່ເຮົາແລ້ວ
- 19 ເຫດສັນນັ້ນພວກທ່ານຈົ່ງໄປ ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຄົນທຸກຊາດເປັນລູກສິດ ໃຫ້ເຂົາຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມແຫ່ງພຣະບິດາພຣະບຸດ ແລະພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ
- 20 ສັ່ງສອນເຂົາໃຫ້ຖືຮັກສາສາຣະພັດຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສັ່ງພວກເຈົ້າໄວ້ແລ້ວນັ້ນ ນີ້ແຫລະ, ເຮົາຢູ່ກັບທ່ານທັງຫລາຍທຸກໆ ວັນຈົນຫມົດກັບ”

